רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
מליאת רשות השידור
ירושלים, בית רשות השידור
יום שני, טז' בתמוז תשע"א - 18/7/2011

נוכחים
חברי המליאה:
אמיר גילת - יו"ר רשות השידור
גאולה אבידן
קובי אוז
אנטון איוב
טלי אייכנוולד
אסתי אפלבאום
אורי ארבל גנץ
אפרים באוך
יעקב בורובסקי
יוסף דרמר
אריה הולצר
וופא זועבי פאהום
ילנה זינשטיין
יפעת זמיר
שירין חאפי
דוד חיון
ששון יונה
נורית ירדני לוי
בלהה כהנא
עטאף כיוף
נמרוד לב
נגיסט מנגשה
חני פרי

מוזמנים:
חנה חליווה
מיקי מירו
לינדה בר
דוד ויצטום
נורית אייזנמן
ענת מרקוביץ

היו"ר, אמיר גילת: אני מתכבד לפתוח את ישיבת המליאה. אני שמח מאוד לראות את כולכם אחרי פרק זמן ארוך יחסית שלא נפגשנו, הנחמה היא שאנחנו נפגשים עוד פעם בשבוע הבא, אני תיכף אעדכן. הישיבה הזאת תתחלק לשני חלקים, אחד זה חלק שהוא יותר שוטף ויותר קצר, בעיקר עידכון על מה שקורה בתקופה האחרונה ברשות השידור ובמוסדות, החלק השני הוא יותר חגיגי, הייתי אומר אפילו היסטורי, אני מקווה שכשנצא מפה בסוף היום אנחנו נהיה אחרי שבידינו חזון רשות השידור מאושר. במשך 40 שנה נעשו מאמצים לאשר את חזון רשות השידור ואני מאוד מקווה שהיום בסוף הישיבה יהיה לרשות השידור חזון ואנחנו נדבר על זה בהרחבה בהמשך. אז אני פשוט מפריד בין שני החלקים, אני רוצה את החלק השוטף והיותר אינפורמטיבי לוגיסטי בהתחלה ואחר כך נצא לחלק השני היותר מהותי, תכני, שהוא אחד מאבני היסוד של המליאה הזאת.

ראשית עידכונים. מנכ"ל רשות השידור מוטי שקלאר סיים בימים אלה את עבודתו ובשם מליאת רשות השידור אני רוצה להודות לו על חמש שנים שבהן הוא כיהן ועמד בראש הארגון הזה. בימים אלה ועדת איתור שמונתה לבקשת ראש הממשלה עוסקת בשלבים סופיים של גיבוש המלצות למועמד למנכ"ל רשות השידור, אני מקווה שהוועדה תסיים את עבודתה ביומיים הקרובים ונוכל להגיש לראש הממשלה שם של מועמד שעליו אנחנו ממליצים, אני מדבר כרגע כיושב ראש הוועדה, חברים בה גם יואב הורביץ חבר הוועד המנהל, נציב שירות המדינה, ד"ר אביעד כהן שהוא דיקאן הפקולטה למשפטים בשערי משפט והשחקנית והיוצרת יונה אליאן. אני מזכיר לכם שזה הרכב שאתם אישרתם. הוועדה מסיימת ביומיים הקרובים את עבודתה, תגיש לראש הממשלה מועמד או מועמדים ועל כך יתקיים בשבוע הבא בישיבת המליאה המיוחדת שנקיים בעוד שבוע דיון עם ראש הממשלה, שכן לפי החוק ראש הממשלה משנתפנתה מישרתו של המנכ"ל מתייעץ עם חברי המליאה על מועמד שהוא רואה לנכון, את האפיק הזה הוא בחר לבצע דרך ועדת האיתור, אפיק שני הוא, כמו שכתבתי לכם לא פעם ולא פעמיים וגם אמרתי את זה בפעם הקודמת, גם לתשעה חברי מליאה יש זכות, אולי אפילו חובה, בחוק זה רשאים, להציע מועמד מטעמם, כך שהזכות הזאת שמורה ואם יש פה שתעה חברי

מליאה שרואים לנכון להמליץ בפני ראש הממשלה על מועמד, הם כמובן רשאים לעשות זאת, אפשר לפנות במייל ללשכת המוסדות, אני מציע למען הסדר הטוב שאם יש כזה שזה יעשה בהקדם כדי שראש הממשלה יקבל את השם לפני הגיעו לדיון, אבל כמובן שזה אפשרי גם בדיון עצמו על פי החוק. אנחנו נעביר לחברי המליאה ברגע שאנחנו נמסור את ההמלצה לראש הממשלה, אנחנו נעביר, ראש הממשלה בתוקף היותו השר הממונה, אני מדגיש, אנחנו נעביר כמובן גם לחברי המליאה את השם של המועמד או המועמדים שבחרנו, בכתב המינוי אנחנו התבקשנו להמליץ על בין מועמד לשלושה, כדי שגם לכם יהיה די זמן כדי ללמוד את הנושא ולבוא לישיבת המליאה ביום שני הבא מוכנים. אני מניח שוב שביומיים הקרובים אנחנו נוכל להפיץ לכם את שם המועמד. אני רק מבקש לשמור את זה בדיסקרטיות המתבקשת כדי שהתהליך הזה יתקיים בצורה נכונה, דיסקרטית וראויה ולא מעל דפי העיתונות. זה באשר למינוי מנכ״ל.

אנחנו התחלנו בתהליך הוצאת המכרזים לעשרות בעלי התפקידים ברשות השידור. אני מיד אתייחס גם לכל התרבות הארגונית והפרסומים סביב הנושא הזה אבל אני ראשית רוצה לעדכן שאנחנו בחרנו בשבוע שעבר בוועדת מכרזים את מיקי מירו לתפקיד מנהל קול ישראל, הוא יהיה פה מאוחר יותר, ביקשתי ממנו שיבוא אחר כך כדי שתוכלו להכיר אותו, אז אני אאחל לו בהצלחה בנוכחותו אחר כך, כבר עשינו את זה גם אתמול בוועד המנהל.

אנחנו ממשיכים בתהליך הוצאת המכרזים, אנחנו נאלצנו לדחות את המכרז למנהל הטלוויזיה מסיבות שאולי נפרט עוד מעט, כיוון שהמכרז במקור נקבע ל-7 ביולי, שני המכרזים, גם של מנהל הרדיו וגם של מנהל הטלוויזיה, בשל תלונות שהתקבלו על כשירותם של מי מחברי הוועדה לשבת בוועדת המכרזים, אנחנו ביקשנו לדחות את ישיבת הוועדה ב-72 שעות ובמועד הזה בתום 72 השעות קיימנו את ועדת המכרזים למנהל קול ישראל, מאחר ושלושה מועמדים שהיו לתפקיד מנהל הטלוויזיה הודיעו כבר מראש שהם לא יוכלו להיות במועד אחר, עקב נסיעה לחו״ל וכו׳, אנחנו החלטנו להתחשב בבקשתם ודחינו את ועדת המכרזים למנהל הטלוויזיה למועד אחר. ככל הנראה אנחנו נעשה את זה בשבוע השני של אוגוסט בהנחה שמנכ״ל רשות השידור

יכנס לתפקידו בתחילת אוגוסט, אנחנו כבר נמתין עוד את השבוע הזה כדי שהמנכ״ל גם יהיה חלק מהתהליך ולא אנחנו נקיים את ועדת המכרזים הזאת בשבוע השני של אוגוסט, לא יאוחר מהתאריך הזה, כי הכוונה היא לייצב את השדרה הניהולית בהקדם האפשרי.

במקביל יצא מכרז למנהל הטלוויזיה בערבית, גם המכרז הזה יתקיים בקרוב. על פי הנוהל הקיים, חברי ועדת המכרזים לתפקיד מנהלי מדיה וסמנכ״לים זה שבעה חברי ועד מנהל, שני נציגי אגודת העיתונאים והמנכ״ל או נציג אחר של ההנהלה, אבל כרגע אני אומר את זה כי אין מנכ״ל מכהן. לגבי המדיה בערבית אני סיכמתי עם אגודת העיתונאים והם נעתרו לבקשה שלי, אני הצעתי שמן הראוי שיהיו גם חברים ערבים בוועדת המכרזים למדיה בערבית, הם הסכימו איתי שזה דבר נכון ולכן אני מציע שעטאף כיוף שהוא יושב ראש המדיה בערבית ו-ווּפא שדיברתי איתה על כך והיא הסכימה, לכן אני מציע שהם יחליפו את מקומם של שני חברי ועד מנהל. אני אומר עוד פעם, זה בסיכום עם חברי אגודת העיתונאים. אם יש מועמדים אחרים לתפקידים למכרזים נוספים כמובן שנוכל לדון בזה.

המשכנו באימוץ ממצאי דו״ח מבקר המדינה שהצביע על מספר רב של ליקויים בהתנהלות של רשות השידור בשנים האחרונות בכל הנוגע למינויים בפועל, אני מזכיר שוב, יש עשרות מינויים בפועל ברשות השידור, למעלה מ-40, תלוי איך סופרים, יש גירסה של 44, יש גירסה של 57, כי יש מינויים בפועל עם תפקידים לא מאויישים וכו׳, אנחנו החלטנו בתהליך מבוקר, שיטתי, ומדורג להתחיל בהליך ביטול המינויים. בהתאם לחוות דעת שקיבלנו מהלשכה המשפטית התהליך הזה בוצע תוך מתן אפשרות לכל מנהל שאנחנו החלטנו שלא להאריך את המינוי בפועל שלו, להביע את השגותיו. ההליך הזה פורש בטעות במונח שימוע שיש לו קונוטציה של פיטורין, של הפסקת עבודה, זה ממש לא היתה הכוונה, לא להיפך, אנחנו לפנים משורת הדין, הרי מינוי בפועל זמני כשמו כן הוא, מינוי בפועל לתקופה שעל פי הנוהל אמורה להיות שלושה חודשים, ברשות השידור בשנים האחרונות המינויים האלה הוארכו מעת לעת כל פעם בעוד שלושה חודשים ובעוד שלושה חודשים ואנחנו החלטנו כהחלטה של הוועד המנהל שאנחנו לא נותנים יד להארכת המינויים בפועל

ולו גם בשעה נוספת, אנחנו רוצים להיפטר מהגיבנת הזאת של המינויים בפועל ולא להאריך יותר מינויים בפועל ברשות השידור. כיוון שמדובר במנהלים שיושבים על כיסאותיהם כבר שנים רבות וזה לא רק שלושה חודשים, קיבלנו את המלצת הלשכה המשפטית לאפשר לאותם מנהלים להשיג את השגותיהם, כך אנחנו ראינו את זה. בטעות הדבר פורש, אני אומר שוב, כשימוע ומכאן היו פרשנויות גם בכלי התקשורת של הדחה פתאומית ללא סיבה. אלה היו הכותרות של ההליך הזה שהתחלנו בו, אם כן לא הדחה אלא אי הארכה של מינוי בפועל שהוא לא כדין ובואו לא נתבלבל, מה שלא תקין פה זה המינוי בפועל, לא הביטול שלו או אי ההארכה שלו. לא פתאומי כי הודענו על כך מבעוד מועד גם בישיבת הוועד המנהל הראשונה ב-2 במאי, גם מעל במת הכנסת וגם בכל פורום אפשרי, הודענו שהתהליך הזה יתחיל ב-1 ביוני והנה הגיע ה-1 ביוני והתחלנו בתהליך. כנראה שברשות השידור לא היו רגילים שיש מוסדות שגם אומרים וגם עושים. ולכן אין פה ענין של הדחה ואין פה ענין של פתאומיות ויש גם סיבה, הסיבה היא דו״ח מבקר המדינה וגם התפיסה שלנו שאנחנו לא רוצים שמנהלים יכהנו ברשות השידור במינויים בפועל והתחלנו חלק מהתהליך.

צר לי שהדבר הזה התפרש בתקשורת בצורה אחרת, אני אומר את זה פה לא בהתנצלות אלא בהתנצלות כלפיכם כדי שתבינו איך ההליך הזה בוצע. בעודנו יושבים בישיבת הוועד המנהל דקה אחרי שההחלטה הזאת התקבלה, כבר הגיעו SMSים מעיתונאים וביקשו תגובה לגבי ההדחה הפתאומית של מנהלים. אני אומר את זה רק בהקשר של התקשורת ביני, בין הוועד המנהל ובין חברי המליאה ואני רוצה להרחיב על זה טיפה אחר כך, אבל שתבינו שהפרסומים האלה הם כמובן לא ביוזמתנו, אם זה היה תלוי בי, כמו שאמרתי לפני רגע בנושא המנכ״ל, אני כן בעד שקיפות, כן בעד תהליך מסודר של העברת אינפורמציה, צר לי שבשל אינטרסים זרים של גורמים אינטרסנטיים אתם נחשפים, אני יכול אפילו להרשות לעצמי להגיד מדי יום, לדיס אינפורמציה בלתי מדוייקת ואני מצידי אעשה את המאמץ עכשיו לעדכן אתכם בזמן אמת ככל שאפשר, אבל לפעמים הדיס אינפורמציה מקדימה את האפשרות שלנו, אם אנחנו יושבים בישיבה של הוועד המנהל ודברים דולפים שלא ע״י חברי הוועד המנהל, שלא יהיו אי הבנות, במהלך הישיבה, אין לנו דרך מהירה

אחר כך לתקן ולהתמודד עם זה, אבל אני בהחלט אתייחס לזה אחר כך. אז זה לגבי הליך המינויים בפועל. כרגע אנחנו במצב שבו החלטנו על מתכונת של אי הארכת המינויים בפועל, כרגע בצענו את התהליך הזה של ההשגות, הנקרא בטעות שימוע, למנהל הטלוויזיה הישראלית, למנהל קול ישראל שזה כבר תפקיד שנבחר במכרז, מנהל הטלוויזיה בערבית לא קיים כי מי שמילא את התפקיד הזה זה המנכ״ל היוצא שהוא במינוי בפועל או כממלא מקום ואנחנו מוציאים מכרז לתפקיד הזה וכך גם למנהל הרדיו בערבית. הרדיו בערבית, כמו שאמרנו, זה מתכונת שהולכת להשתנות, הרדיו בערבית יהיה אחד מתחנות קול ישראל, כרגע אנחנו מדברים על מבנה ארגוני ישן, כך שיצא מכרז למנהל הרדיו בערבית במעמד של מדיה, אלא אם כן נסגור את זה אחרת ביומיים הקרובים ואז נתקן. השלב הבא, אנחנו הולכים למנהלי חטיבות, זה הדרג הנמוך יותר וכך הלאה. נכנס עכשיו מנהל קול ישראל, אפשר יהיה לאייש את השדרה הניהולית במכרזים בדרגים הנמוכים יותר.

אותו דבר בתחום המטה, אני קודם כל מדבר על התוכן כהרגלי, זה מה שחשוב, בזה אנחנו צריכים להתמקד אבל כמובן שיש גם את המטה, עם עבודתו החשובה בתפקיד שלו. בימים אלה נסגר המכרז הפנימי, כל מכרז שאנחנו מוציאים חייב להיות לפי התקשיר קודם מכרז פנימי ואחר כך מכרז חיצוני, בימים אלה נסגר המכרז לתפקיד סמנכ״ל משאבי אנוש, הסמנכ״לית הקודמת סיימה את תפקידה לאחרונה והתפקיד הזה פנוי, מכיוון שזה אחד התפקידים החשובים היום בעידן הרפורמה אנחנו מאיצים את התהליך הזה, ואני מקווה שכבר בעתיד הקרוב יהיה המכרז הפנימי ובמידה ויהיה צורך גם החיצוני לתפקיד הזה. במקביל יצאו מכרזים לתפקיד סמנכ״ל שיווק ואסטרטגיה, תפקיד חדש ברשות השידור, שאומץ במבנה הארגוני החדש, וסמנכ״ל טכנולוגיות, תפקיד שלא מאוייש היום, מי שממלא היום את הפונקציה שעוסקת בתחום הזה הוא פרוייקטור טכנולוגיות ואנחנו רוצים לקיים סוף סוף את המכרז לתפקיד סמנכ״ל טכנולוגיות. במקביל אנחנו רוצים להתחיל ביישומו ובהטמעתו של המבנה הארגוני לאלתר, יש לנו עוד כמה דברים שאנחנו רוצים לסגור עם העיתונאים בקטע של הטלוויזיה בעיקר, יש עוד בדיקה שאנחנו רוצים לעשות לגבי יחידות אחרות, אבל באופן עקרוני המבנה הארגוני יוצא

לדרך ובכך יש גם אמירה שלנו לגבי העידן החדש שאנחנו רוצים להוביל את הרשות. סתם נתתי עכשיו דוגמה של סמנכ״ל שיווק ואסטרטגיה, תפקיד שמן הראוי שיהיה ברשות השידור המתחדשת ואנחנו החלטנו אתמול שמאחר וסמנכ״ל כספים זה תפקיד שכבר מאוייש במכרז, זה יהיה ה האגף הראשון שיצא לדרך במבנה הארגוני החדש, אנחנו בימים הקרובים נקבל מסמנכ״ל כספים יחד עם משאבי אנוש את הדרך שבה הם רואים לנכון לאמץ את המבנה הארגוני החדש ומתחילים את ההתנעה של המבנה הארגוני החדש.

בהזדמנות זאת אני רוצה להודות לחברי הוועד המנהל שמלווים אותי יומם וליל ושבוע אחר שבוע בישיבות ויש להם תרומה משמעותית לכל התהליך הזה. מדובר פה בחבורה של אנשים שמתכנסת אחת לשבוע למשך ארבע שעות בממוצע לכל ישיבה וזה רק בישיבות, אינספור טלפונים ובאמת תודה רבה. אני חושב שהוועד המנהל התגבש לקבוצה מובילה, איכותית, שיכולה להצעיד את רשות השידור לעתיד החדש, העתיד המצופה, ואני שוב חש במעמד הזה צורך להודות לכל אחד מחברי הוועד המנהל על העזרה הרבה שאני זוכה לקבל מהם.

נושא התקציב. אחת מהביקורות הקשות בדו״ח מבקר המדינה היה שרשות השידור התנהלה ללא תקציב בשבע השנים האחרונות, אנחנו גם בענין הזה עשינו כבר היסטוריה, גם ועדת הכספים וגם הוועד המנהל אישרו את תקציב רשות השידור, 870 מליון שקל, תקציב שהתחיל עם גירעון של מינוס 60 והודות לפעילות מאומצת של יושב ראש ועדת הכספים דוד חיון יחד עם סמנכ״ל הכספים ערן הורן הוגש תקציב מאוזן ואני חושב שכולנו יכולים להיות גאים בכך, אז תודה גם לדוד על המאמץ והתקציב הזה נותן ביטוי גם לנושא התוכן שאנחנו נידרש לו כנראה בשבוע הבא בוועדת התוכן.

דנו גם בנושא עבודה נוספת, דיברנו על זה, אנחנו מיד אולי נקים גם את ועדת האתיקה שביקשתי מבלהה שהיא המועמדת לעמוד בראש הוועדה, לטפל גם בהקשר הזה, אבל אני מזכיר את זה פה כי זה שוב אחד מהנושאים שעליהם הצביע דו״ח מבקר המדינה ואנחנו רואים חשיבות רבה בהסדרת הנושא הזה. פעמים רבות אושרו עבודות נוספות לעיתונאים או לעובדים אחרים, אני כבר לא מדבר על מקרים

שלא אושרו, אבל אושרו במסדרון או בדרכים אחרות שהן בניגוד לנוהל ואנחנו רוצים להקפיד על זה באמצעות ועדה שכל עובד של רשות השידור שירצה לעבוד בעבודה נוספת, אחרי שזה יבחן מהבחינה האתית יעבור את הוועדה הזאת ויסביר למה הוא רוצה לעבוד, איך הוא רוצה לעבוד והנושא הזה יוסדר. אני לא רוצה כרגע להביא דוגמאות ספציפיות, חלק אתם רואים בעיתונות, חלק אתם רואים במקומות אחרים, אבל אני חושב שהנושא הזה מחייב טיפול.

בהפקות מקור עדיין אין לנו בשורה, אנחנו מחוייבים על פי החוק להשקיע 36% מהכנסות הטלוויזיה בהפקות מקור, שזה במונחים של היום 180 מליון שקל, אנחנו רחוקים מאוד מזה, אחרי מאמצים אדירים אנחנו נשקיע ב-2011 21 מליון שקל, רחוק מה-180, אבל לרשות השידור אין כרגע את המשאבים לכן אני רק מעדכן שכדי להתגבר על הבעיה הזאת עד הרפורמה, אני מיד אתייחס מה יהיה אחרי הרפורמה - - -

__דובר:__ למה?

__היו"ר, אמיר גילת:__ אין כסף, תיכף אני אסביר. אין ספק שכולנו פה בעד התוכן. כדי לעמוד בדרישת החוק של 36% שנוגעת רק לרכש הפקות תוכן מבחוץ, לא להפקות פנים, רק לתוכן מבחוץ, צריך להשקיע במונחים של היום 180 מליון שקל, אין לרשות היום אפשרות לעמוד בזה ואני מוכן לפתוח את זה מיד לדיון, לכן אני רק מעדכן שפניתי לשר הממונה בבקשה שיפטור את רשות השידור בשנת 2011 מהמחוייבות הזאת בחוק. אנחנו כולנו תקווה שהרפורמה הקרבה ובאה, אני מקווה, פותרת את הבעיה. אני מזכיר את התהליך ההדרגתי של הרפורמה, מרגע אישור הרפורמה, בשנה א' 65 מליון שקל למשימה הזאת, שנה שניה מאה, 130 ואחרי שאנחנו נגמור את הבור התקציבי של פרישת 700 עובדים נתייצב אני מקווה, זאת התוכנית, על 200 מליון שקל בשנה לרכש תוכן.

יש את נושא שפ"מ, שזאת החברה שהיא הזכיינית שלנו לפרסומות ברדיו. יש לנו תביעה גדולה מאוד בהיקף של עשרות מליוני שקלים נגד החברה הזאת, משהו שהצטבר במשך שנים, הוועד המנהל בשיתוף עם ועדת כספים, כי יש חברים בוועד המנהל שמנועים מלעסוק בנושא שפ"מ, אז לכן הקמנו איזה ועד מנהל מתוגבר

בחברי ועדת כספים, הקימו ועדה ואנחנו מתכוונים בקרוב לצאת למכרז חדש לזכיין לפרסום ברדיו. המכרז הנוכחי של הזכיין הנוכחי ממילא עומד להסתיים בסוף השנה, אנחנו מקווים לעשות את זה בהליך מזורז שב-1 באוגוסט יצא המכרז החדש כדי שיהיה זמן לבחור את הזוכה ולתת לו להיכנס בזמן לשנה החדשה. אנחנו הולכים לעשות שינויים שברגע שהם יגובשו ויאומצו אני כמובן אעדכן עליהם, תוך הפקת הלקחים ממה שהיה פה בשנים הקודמות, אבל אני מוצא לנכון לעדכן מכיוון שזה אחד ממקורות ההכנסה הגדולים של רשות השידור והוועדה הזאת תסיים את המלצותיה ותביא את זה לאישור המוסדות.

נושא הנדל״ן, אנחנו גם נמצאים שם, אני מזכיר לכם שבמקום שבו אנחנו יושבים עכשיו אמורה לקום קריית רשות השידור, אני עוד מזכיר לכם שאנחנו משלמים, כשאנחנו מתעוררים בבוקר ואומרים בוקר טוב, עוד לא עשינו כלום, אנחנו משלמים 18 מליון שקל על ריביות עבור הלוואות שנלקחו על המקום הזה ולכן אנחנו רוצים לחסל את, זה פשוט נושא שחייבים לתת לו קדימות והוועד המנהל אחרי שטיפל במינויים בפועל, במכרזים ובתקציב, הגיע עכשיו גם לנושא הנדל״ן ואנחנו שמים אותו בראש סדר העדיפויות כי זה פשוט, אני לא רוצה להשתמש בתארים, אבל זה נושא שחייבים לטפל בו מהר בלי להסתכל על העבר אלא להסתכל על העתיד. אותו דבר בתל אביב, אנחנו יושבים על קרקע מאוד יקרה שחייבים למצוא פתרון למבנה רשות השידור בגוש דן, ובקטן יותר גם בחיפה.

אלה העידכונים המרכזיים. אני שוב אומר, כשהוועד המנהל וכשהמליאה הזאת יצאו לדרך אני ראיתי את האופי של הפעילות קצת אחר, אבל אנחנו פה נמצאים באיזה שהיא מתקפה של, סתם בשביל לסבר את האוזן, בשעה האחרונה קיבלתי פה הודעה על סכסוך עבודה של אגודת העיתונאים, יש לנו תביעה של אגודת העיתונאים משבוע שעבר על ההליך של המינויים בפועל, האגודה משכה את העתירה אחרי שהגענו איתם להסדר שאמר שנעשה את מה שממילא התכוונו לעשות, הם הודיעו לבית המשפט בהודעה משותפת איתנו שהם מושכים את העתירה ו-24 שעות לאחר מכן הם הגישו עתירה חדשה על בחירתו של מיקי מירו למנהל קול ישראל. כך שאתם מוזמנים לבלות איתי יום, אבל אני רוצה, פשוט אני מוצא לנכון להתנצל

אישית על הקשר הלקוי לטעמי, ואני מניח שיש לכם גם תחושות דומות, עם חברי המליאה, מהשבוע אני אעשה כל מאמץ כדי להדק את הקשר, צר לי שאתם נחשפים לדברים דרך התקשורת, דרך שמועות, יכול להיות שגם מגיעים אליכם אנשים אחרים, התחלנו בזה השבוע, אנחנו נשלח את סיכום החלטות הוועד המנהל מדי שבוע לכל חברי המליאה כדי שיהיה איזה שהוא מושג על מה שקורה. אנחנו בסוג של צונאמי, אני מקווה שעכשיו אנחנו מתייצבים ונוכל להקדיש זמן גם לתקשורת איתכם. זה אירוע רודף אירוע, אירוע רודף אירוע, ולפעמים יש דברים שאני כמי שנושא באחריות גם לא רוצה לשתף ואני אתן דוגמה. כשקיבלנו את ההחלטה על אי הארכת המינוי בפועל של מנהל הטלוויזיה ומנהל הרדיו אני אמרתי שאני לא רוצה להוציא את זה אלא אחרי שאני עושה אישית בקולי שיחה עם השניים האלה. אז את האחד תפסתי בשמונה חצי בערב ואת השני בעשר ורבע בלילה ולכן התכוונתי את ההודעה ואת ההודעה אליכם להוציא רק למחרת בבוקר וכמו שאמרתי עוד תוך כדי הישיבה כבר דלפו הדברים האלה החוצה וזה הקדים את ההודעה וייתר אותה וזאת רק דוגמה אחת מיני רבות לתהליך הזה שאני עוד פעם מנסה להתגבר עליו עכשיו בצורת קשר ישיר יותר ואני כמובן מזמין גם כל אחד מחברי המליאה לעמוד בקשר איתי, עם אודי, עם חנה, עם טלי, אנחנו לרשותכם, כל שאלה, כל בקשה, כל הבהרה שאתם רוצים, אנחנו פה בדיוק בשביל הדברים האלה, זה לא תמיד יכול להיעשות בצורה יזומה לכל אחד מ-31 חברי המליאה, אבל בהחלט אנחנו קשובים ובוודאי שאם תהיה פניה נהיה קשובים עוד יותר. זאת ההזדמנות גם להודות לחברי מליאה שכן מגלים פעילות נמרצת, במיוחד ששון שכבר הפך לעובד רשות השידור, בלהה ונגיסט, כל אחת בתחום שלה, ועטאף בתחום של המדיה בערבית, ושוב, אני לוקח את האחריות עלי במה שקשור לליקויים שהיו אצלי ואמרתי, אני לא מאושר מזה, אני בהחלט חייב, כמו שהודייתי לחברי הוועד המנהל אני רוצה גם להודות לחברי המליאה שבאמת אנחנו נהיה כוח אחד שמפרה אחד את השני, עוזר ומגבה, אבל אני באמת מבקש גם מחברי המליאה לגלות יותר מעורבות, אתם פה בדיוק בשביל הדברים האלה ואני גם זורק חלק מהאחריות או מטיל חלק מהאחריות גם על כל אחד ואחד מכם ופשוט תהיו יותר מעורבים ואני אומר את זה בהקשר של

למשל נוכחות בישיבות. אנחנו כדי לקיים את ישיבת ועדת הכספים, אני סתם נותן דוגמה, ההיסטורית של אישור התקציב אחרי שבע שנים, לא יכולנו לקיים את הישיבה כי לא היה קוורום. זאת היתה ישיבה ראשונה של ועדת הכספים שלא יכולה להתכנס בהיעדר קוורום, אני חושב שזה לא מכובד עבור חברי הוועדה, עבור חברי המליאה וזאת לא הפעם היחידה שאנחנו מצאנו את עצמנו בוועדות מבלי יכולת לכנס אותן כיוון שחברים לא הגיעו. לכן אני מדבר גם בהקשר הזה על מעורבות יתר. אנחנו נשתדל ויותר מנשתדל לפרסם את המועדים של הישיבות קדימה כדי שכל אחד יוכל להיערך, גם ישיבת המליאה, אני שוב מצטער על התזוזות בישיבה הזאת, הפעם זה לא אנחנו, הפעם זה נבע מאילוצי לוח זמנים של ראש הממשלה ולכן נאלצנו להזיז, כדי לא להזיז עוד פעם אמרתי שנשאיר את הישיבה היום ונעשה את זה גם בשבוע הבא כדי שנוכל לעשות את הישיבה ואפילו אולי זה יצא לטובה, אני לא חושב שאנחנו צריכים לערבב ישיבה שלנו בלשכת ראש הממשלה עם חזון רשות השידור, אז דווקא ההפרדה הזאת יצאה לטובה. אבל מועדים של מליאה קרובה אנחנו כבר יכולים להודיע היום.

<u>נמרוד לב:</u> בענין של הוועדות, אם רוצים שאנשים יגיעו, אנחנו אנשים שעושים עוד דברים, אז צריך להודיע יותר משלושה ימים מראש, כמו שהיה לנו עם ועדת אסטרטגיה, ועדת אסטרטגיה שהתכנסה בפעם הראשונה וקיבלתי שלושה ימים מראש והודעתי שאני לא יכול וחבל.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> היכיתי על חטא, אני לוקח את האחריות עלי. אנחנו כבר נפרסם את המועדים לישיבות הבאות.

<u>נמרוד לב:</u> ועוד דבר, מי שלא מצליח להגיע לישיבת ועדה אז כדאי לעשות נוהל קבוע שהוא מקבל - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> מיד נדבר על זה. לגבי ישיבת מליאה, אם יום שני זה היום שבמשך כל ההיסטוריה של רשות השידור היה יום המליאה, בהנחה שאנחנו נשארים ביום שני ב-12 בצהריים, אז אנחנו מדברים על ה-8 באוגוסט, על ה-12 לספטמבר, תקבלו את זה בדואר, ו-24.10, יום ב' ב-12. בשבוע הבא ועדת תוכן, חצי מליאה זה ועדת תוכן אז אני אומר את זה גם עכשיו, אנחנו נפרסם את

המועדים לישיבות התוכן הבאות ואני מקווה שאחרי חבלי הלידה הקשים נצא לדרך מסודרת.

לגבי נוכחות בישיבות, דיברתי על זה קודם עם בלהה ועם חיון בהקשר אחר, אבל יש פה איזה הערה, אז היתה מחשבה לאפשר מינימום של שלושה חברים כדי לכנס ועדה, הגישה המשפטנית ציבורית אומרת שזה לא ראוי, תיכף בלהה תסביר וגם דוד יגיד ואם עוד מישהו רוצה, אבל אנחנו חייבים, שוב אני קורא לכם לדגל, אם יש ישיבות ועדה אנחנו חייבים את ההשתתפות שלכם, אתם בוועדות בדיוק בגלל הטעמים האלה, או שנקטין את מספר חברי הוועדות - - -

__וופא זועבי פאהום:__ או לתאם אותם מבעוד מועד.

__עטאף כיוף:__ אמיר, אלה שמגיעים מבחוץ - - -

__דובר:__ מה זה בחוץ?

__עטאף כיוף:__ מגיעים לישיבת ועדה שנקבעה ובסוף אין, צריכים למצוא פתרון אלטרנטיבי, למרות שזה יכול להיות שיגידו לי אקט משפטי, אז מה זה אקט משפטי, אני בא מעוספייה לירושלים כדי למצוא רק שניים או שלושה חברים בוועדה.

__היו"ר, אמיר גילת:__ תיכף נדבר על זה.

__עטאף כיוף:__ צריכים למצוא פתרון אלטרנטיבי.

__היו"ר, אמיר גילת:__ אני רק אומר כמובן שבדינמיקה של ההתנהלות פה היו ישיבות שהיו צריכים כן להתכנס מהיום להיום בגלל כל מיני סיבות, אם זה ועדת אגרה שהיו צריכים לתת תשובות לכנסת או בשביל איזון התקציב או כל מיני דברים כאלה, אבל באופן עקרוני בוודאי שאנחנו נשאף לקיים את הישיבות במועדים שנקבעו חודשים מראש.

__קובי אוז:__ לא צריכה להיות הפתעה כשלא באים אנשים, אתם צריכים לדעת שלא הולכים לבוא מספיק אנשים, אם בן אדם מבריז יום לפני זה באמת לא בסדר, אבל אם הוא מודיע שהוא לא יבוא ואתם יודעים - - -

__דוד חיון:__ היה בן אדם שהודיע חצי שעה לפני, כשכולם כבר היו פה ובגללו לא היה מנין.

קובי אוז: צריך לדעת מראש, שלא יצא מצב שבאים מרחוק -

בלהה כהנא: מה שאני אמרתי קודם לאמיר, שאנחנו חייבים, זה נכון כמובן לגבי אלה שלא פה, אבל תמיד מדברים לאנשים שנמצאים, שהם אלה שנמצאים אבל אולי הפרוטוקול יעבור, שאנחנו חייבים להבין שאנחנו נבחרי ציבור, נבחרנו לא כקישוט אלא כי הטילו עלינו מטלה, הרי אתם כולכם יודעים, התהליך של הבחירה ארך שנתיים כי ניסו ליצור איזה תמהיל שיביא כל מיני זרמים וכל מיני, כל אחד עם התרומה הנוספת שלו. לא יתכן שלא יהיה קוורום לישיבות או שיקבעו שקוורום הוא פחות מהאנשים, בשביל שתבינו את התמונה אז אמרתי לאמיר, תאר לעצמך הרכב בעליון קובעים לתשעה אנשים, תשעה שופטים ולא מגיעים איזה שניים, אז יחליטו שידונו בשבעה אנשים. זה לא עובד ככה. אם קבעו שוועדת כספים היא תשעה או שבעה או חמישה אנשים, המטרה היא שאותם חמישה או שבעה אנשים ישבו וישקלו את הדברים ויקבלו החלטות. אי אפשר להחליט באיוותת קולמוס שרק שלושה מספיקים. אני סיפרתי לו שאני מכהנת בתפקיד דומה באוניברסיטת בר אילן שהוא גוף גם לא קטן, ומה שקרה שם אותו דבר, אנשים לא הגיעו לישיבות ועד מנהל, לא הגיעו לישיבות ועדות, אי אפשר היה לתפקד והיה שם ממש מהפכה, זה היה כששר המשפטים דהיום היה יושב ראש חבר הנאמנים, הוא החתים את כל חברי הוועד המנהל והמליאה על מסמך שהם מתחייבים, החתים אותם שהם מתחייבים להשתתף בישיבות, בישיבות מליאה ובישיבות ועדות, שהם הגיעו ולא השתתפו רק מטעמים, אם נבצר מהם להשתתף. וראו זה פלא, אנשים מאוד מכובדים, מאוד עסוקים, חתמנו על ההתחייבות, וגם היתה שם איזה שהיא סנקציה שמי שלא ישתתף פשוט יצטרך לעזוב את מקומו כי אי אפשר למלא את התפקיד בצורה כזאת.

דוברת: הבעיה שזה לא דומה.

בלהה כהנא: וראו זה פלא, אנשים התחילו להופיע והתחילו להשתתף, אנשים שלא השתתפו נופו בדרך כזאת או אחרת. לכן הרעיון להקטין את הקוורום הוא לא עומד במבחן משפטי ציבורי הגינותי, אינני יודעת מה ולכן מה שאני חושבת שצריך לעשות זה בערך באותו כיוון, צריכים לפנות לחברי, כל מי

שנבחר לחבר מליאה, מי שנבחר לחבר מליאה אף אחד לא כפה עליו, אלה אנשים שבאו לפה מתוך רצון, אם הם לא יכולים לעמוד בהתחייבות המינימאלית לבוא ולהשתתף בישיבות, אז הם לא יכולים לכהן בתפקיד הזה. זה לא איזה שהיא תעודת כבוד שצריכה להיות תלויה במשרד, אותו דבר זה חברי ועדות למיניהם, הדבר הזה צריך להיות ברור לאנשים ואם מבהירים את זה כמו שאני אומרת שעשינו בבר אילן, לדעתי זה הופך למשהו מאוד ברור. אני מבינה את האילוצים שיש ולכן אני אמרתי לאמיר שאפשר לקבוע בנהלים או בהתנהלות הפנימית שלנו שאם יש החלטה מאוד חשובה שלא בשיגרה אפשר יהיה לקבל אישורים טלפוניים או אישורים במייל של חברי ועדה כדי שאם הגיעו אנשים ולא הודיעו מראש והתקיימה ישיבה וזה תוקע את המהלכים, אי אפשר לתקוע מהלכים, אבל בגדול צריך להעביר פה איזה שהוא מסר לחברי המליאה וחברי הוועדות שההיבחרות שלהם והעובדה שהם הסכימו להשתתף מחייבת אותם להשתתף, זה גם אפילו, יושבים פה עוד כמה משפטנים ואם מישהו קצת יחשוב על זה יש לנו גם אחריות משפטית מעבר להגינות הציבורית שעליה דיברתי והאחריות המשפטית מחייבת השתתפות בכל התהליכים.

<u>עטאף כיוף:</u> בארגון המורים יש ממלא מקום של חבר.

<u>דוד חיון:</u> אני רוצה להציע הצעה לסדר גם מהנסיון שלי בחודשים האחרונים, גם במלוא הצניעות כאחד מהחברים היותר פעילים שמשתתפים בכל ישיבה וגם עומד בראש ועדה חשובה, אני רוצה להציע הצעה כזאת, שהיא גם, אני רוצה לציין, אחרי שיחה ארוכה שלי עם היועצת המשפטית של הרשות גברת חנה מצקביץ. ההצעה אומרת כזה דבר, לגבי ועדות שהן סטטוטוריות, כלומר יש להן מעמד משלהן והדיונים שלהם לא צריכים לבוא לאישור המליאה כגון, ועדת הכספים, ועדת הביקורת ולדעתי זהו, אני מציע שכן יהיה צורך בקוורום כדי שהדיונים יהיו רציניים, שאם יש בוועדת הכספים עשרה חברים, 11 חברים, יהיו שישה חברים. זה לגבי הוועדות הסטטוטוריות. אני גם מציע, זה בצורה הלא פורמאלית, שאם יש חברים, במלוא ההגינות והפתיחות, שיודעים מראש שאין להם כוונה להופיע לישיבות של הוועדות הסטטוטוריות האלה שהן הוועדות החשובות, לא פחות מהמליאה ולא פחות מהוועד המנהל, אז מראש יודיעו שהם פורשים

מהוועדה, כי זה יצור מצב שוב ושוב כמו שהיה בוועדת הכספים הראשונה שניסינו לכנס, שאי אפשר יהיה לקיים קוורום. אני אתן דוגמה של ועדת הכספים, זאת דוגמה מדהימה ואני לא רוצה להשתמש בשמות כדי לא לפגוע באף אחד, שישה חברים הבטיחו את השתתפותם, שישה מתוך עשרה זה מאוד רגיש, זה על חודו של קול, ביקשתי כל שעה באותו יום כדי לא לגרום לאנשים וחברים מכובדים שאיכפת להם, כמו עטאף להגיע מעוספייה לשווא, לבדוק אם אכן הם מגיעים. עד חצי שעה לפני כולם היו אמורים להיות כאן, חצי שעה לפני הודיע אחד החברים לאמיר, אני לא מגיע. ואז הגיעו כולם כביכול לשווא, בסופו של דבר זה לא היה לשווא, החלטנו כן לקיים דיון עם החמישה מתוך העשרה חברים, קיימנו דיון דווקא מאוד פורה של שלוש ומשהו שעות כשבישיבה הבאה של ועדת הכספים חסך לנו זמן ואישרנו את התקציב תוך משהו כמו שעה. עוד דוגמה מדהימה, היתה ישיבה משותפת לפני שבוע, מאוד חשובה, שאישרנו, שכחת לעדכן על זה, רפורמה מקיפה בתחום הגבייה והאצה בעקבות הנחיה של אסתי, יושבת ראש ועדת האגרה ושלי, שהנחינו את אבי כץ מנהל אגף הגבייה, הגברנו את הגבייה המתוכננת לשנה הזאת בכמעט 30 מליון שקל שזה מאוד דרמתי מבחינה תקציבית, ובישיבה הזאת, למרבית מזלו של הנושא הנדון, הישיבה זומנה כישיבה משותפת של ועדת אגרה וועדת כספים, נכון שיש כפילו שחלק מהחברים הם גם באגרה וגם בכספים, אבל אם לא היו מגיעים רוב חברי ועדת הכספים שהפעם הצטיינו לשם שינוי, לא היתה מתקיימת ישיבה ואסתי היתה דנה עם עצמה. לא הגיע אף חבר ועדת אגרה לישיבה הזאת שהוא חבר ועדת אגרה בלבד. זה משהו כמו ארבעה חברים שהם לא חופפים גם כספים וגם אגרה. אז זה עוד דוגמה. אני ממשיך בהצעתי, אני אומר שוועדות שהן לא סטטוטוריות, ועדות שהדיונים שלהם מצריכים מליאה ואני חוזר ומדגיש, דיברתי על זה עם חנה, וגם אגב חנה ציינה מפורשות שמבחינה חוקית ומשפטית אנחנו רשאים גם להחליט שקוורום יהיה שלושה חברים, אבל מבחינה ציבורית ומבחינה תדמיתית זה לא נראה טוב, עדיף שבוועדות החשובות אכן יהיה קוורום ובוועדות, אני לא אגיד פחות חשובות כדי לא לפגוע באף אחד, אבל הוועדות שהן לא סטטוטוריות מספיק שיהיו

שלושה חברים ורוב הוועדות האלה בפועל ויתקן אותי אמיר אם אני טועה או חנה, חנה לא פה, אודי - - -

היו"ר, אמיר גילת: היא הלכה להביא את רשימת החברים.

דוד חיון: בוועדות האלה אין יותר מ-7-8 חברים, זה הכל, אם זה יהיה ארבעה או שלושה אני לא רואה בזה כזה דבר קריטי. עוד דבר שאני נותן כחומר למחשבה, אני עצמי לא סגור על זה ואני רוצה שהחברים יחשבו על זה, ורמזה לזה בלהה בדברים שלה, יש את הנושא של הסנקציה וזה מקובל בהרבה דירקטוריונים, שאם חבר לא מופיע ליותר, אני לא מדבר על המליאה, כי המליאה אנחנו נבחרי ציבור ומהמליאה אי אפשר להוציא אף אחד - - -

היו"ר, אמיר גילת: אפשר, אפשר.

דוד חיון: כולם יכולים להיות רגועים. רק אם הוא,ממשלה או אם הוא עשה דברים לא חוקיים.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אפשר. שלא יהיו שאננים.

דוד חיון: לא במקרה של אי השתתפות בישיבות.

היו"ר, אמיר גילת: בוודאי שכן, שלוש ישיבות.

דוד חיון: בהחלטת ממשלה שלוש ישיבות רצוף?

דובר: לא שלוש, חצי שנה לפחות.

היו"ר, אמיר גילת: יש שיטה, או שלוש או זה.

דוד חיון: לגבי הוועדות אין התייחסות, גם את זה בירורתי עם חנה, מבחינת הנהלים של הרשות, מבחינת הוועדות אני הייתי מציע לחשוב על קטע שאם חברים לא מגיעים לשתי ישיבות ברציפות לפחות, הם יפסיקו לכהן באותה ועדה. עוד הערה קטנה לגבי הנושא של זימון לוועדות, אני יודע שמשתדלים מאוד בלשכת המוסדות כן לזמן מראש, יש בעיה עם ועדות שהן דחופות כמו שהיה לנו במקרה של הישיבה המשותפת של ועדת אגרה וכספים שהשפיעה ישירות על התקציב וכמו שהיה במקרים של ועדת הכספים שהיתה צריכה לאשר בדחיפות את תקציב 2011 ביולי 2011 לצערנו כי לא מוסדות עד אפריל, אז אין ברירה ולפעמים צריך להירתם, לשנס מותניים ולהבין את החשיבות ולהגיע לישיבה גם אם היא

תוכננה כמה ימים מראש. למשל אנחנו החלטנו אתמול בוועדה המשותפת של הוועד המנהל וחלק מחברי ועדת הכספים בנושא שפ״מ שלא מיצינו את הדיון והיום אנחנו כבר יושבים בהתראה של יום.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> תודה לדוד שכמו שהוא העיד על עצמו ואני מעיד פי אלף, אחד מחברי המליאה הפעילים ביותר ובאמת תודה רבה.

<u>אורי ארבל גנץ:</u> אני כתבתי על זה באימייל, דיברתי על זה גם עם אמיר, אני אתחיל דווקא מהצד הטוב, אני רוצה לברך אתכם, אתם עושים עבודה חשובה, אני מתרשם שזה הולך בכיוונים הטובים, אני מבין מכם שהצונאמי הוא צונאמי במכפלות והכל טוב ויפה. יחד עם זה, ההתרשמות שלי מאז חודש מרץ, דיברתי איתך על זה בטלפון, כתבתי את זה פעם, אמרתי את זה למזכירות אצלך בלשכה וכתבתי את זה באימייל בתפוצה לכולם, כל מה שאמרתם טוב ויפה, אחרי שמתקיים התנאי הבסיסי והתנאי הבסיסי הוא שצריכים לאפשר למליאה הזאת של 31 אנשים לעבוד ביחד, התנאי הזה לא מתקיים. לא יתכן שמנסים לנהל גוף של 31 אנשים שהוא בהגדרתו נציגי ציבור, בהגדרתו זה אנשים שעושים עוד מליון דברים אחרים, הם לא עובדים בגוף הזה, הם נציגי ציבור ולכן לנהל גוף של 31 אנשים שצריכים להתכנס אחת לכמה זמן לקבל החלטות משמעותיות, רציניות, בצורה שקופה, הגונה, נראית, לא יכול להיות שהודעות על הישיבות תתקבלנה גם לא בטווח של שבועיים. ואין לי ספק שזה ילך לבירור ציבורי, האמת בצד הזה, לא בצד הזה של השולחן, לא יכול להיות, התחושה שאתם נותנים מהלשכה ושוב אין לי ביקורת לא על אמיר באופן אישי ולא על טלי, כל פעם שהיא מצלצלת אלי לא נעים לי ממנה, אני מרגיש כאילו לא בסדר, כל שניה היא משנה, ואני לא מצליח להבין איך זה מתבצע בכלל. אבל לא יתכן שהדברים האלה מתבצעים בצורה הזאת גם אם יש לכם אילוצים אני לא יודע איפה, הגוף הזה קבוע בחוק, הוא צריך להתנהל מלמעלה למטה ולא מלמטה למעלה. לא יכול להיות שבסדרי העדיפויות זה הישיבות של המליאה ולא יכול להיות שיודיעו, אתם כל הזמן חוזרים ומסבירים את זה, היום אני מקבל הודעה על ישיבה היום של ערוץ 33, אני בטוח שיהיו לזה סיבות נורא טובות, שאתמול מנהל ערוץ 33 התפטר, שהכבל נפל, שהתאורה עכשיו צריך

להעלות לאוויר, לא יודע מה, אבל צריך להיות ברור לכם, לך כיושב ראש, לכם כהנהלה, שזה לא יכול להתנהל ככה. זה דבר אחד. התרעתי על זה, אמרתי את זה, אני כתבתי את זה לכולם, לא ממקום של איום, אני לא מאיים על אף אחד, אני ממש לא רלוונטי פה ל-30 חברים פה, אף אחד לא מכיר אותי, אני בטוח שחסרוני לא יורגש, אבל אני בפני עצמי עם היושרה שלי לא יכול להמשיך לכהן בגוף שכך מתייחס אלי. אני לא יכול לקבל החלטות על דברים שאני לא יודע עליהם מראש, אני לא יכול לקבל החלטות על דברים שאני לא קורא אותם, אני לא יכול לקבל החלטות על דברים שלא מודיעים לי עליהם מראש. בר אילן זה בר אילן, הגוף הזה הוא נציגי ציבור, ההתנהלות פה לא צריכה להיות אחרת. ושבועיים מראש זה לא זמן סביר להיערך, מה גם שהישיבות שאתם קובעים הם תמיד באמצע היום, גם על זה דיברנו. הדעת נותנת שכל אחד עם מערכת האילוצים שלו, זה מלמד, ההוא משדר, זה כותב, זה מקליט, אז פעם אחת עושים את זה ביום ראשון בבוקר, פעם שניה ביום ראשון בערב, פעם שלישית ביום שני בצהריים, משהו, שיתן לנו איזה שהוא, לפחות לי, אני לא מדבר בשם אף אחד אחר, אף אחד לא הסמיך אותי, אני מתנצל, לפחות תתנו לי את התחושה כשווה בין שווים, שאתם עושים את המקסימום כדי להיות כאן ולהשתתף. ההתכתבויות באימייל שקובי מגיב ונמרוד מגיב, זה בסדר גמור, זה לא במקום להיות כאן ולכן ההצעה לסדר של להדיח אנשים, להוציא אנשים, שיעזבו, הכל טוב ויפה דוד, אני מקבל את הכל, אחרי שאני אתרשם שקודם כל הנהלת הארגון הזה עושה את המקסימום ולא פחות מזה, כדי שאני אהיה פה בזמן.

__היו"ר, אמיר גילת:__ לגבי החלק הראשון אני מסכים לחלוטין, אמרתי את זה בעצמי, לגבי המועד, יום, ערב, נדמה לי שזה נקבע על סמך שאלון שעברתם כולם. מאחר ואני עובד משש בבוקר עד אחת בלילה אין לי בעיה בכל שעה.

__דובר:__ פגישות חודשיות בתאריכים קבועים מראש.

__אורי ארבל גנץ:__ אני לא מדבר על הישיבה של ראש הממשלה, זה צריך להיות אצלכם ביומן כמשהו שלא זז.

עטאף כיוף: יש לי איזה שהוא נסיון, במועצות מסויימות מהארגון שאני שייך לו, יש חבר ויש ממלא מקום של החבר. אז אם יש לנו בעיה עם הנוכחות של החברים, אז אולי, אם זה פתרון, אני יודע שזה פתרון, אבל זה קיים.

ששון יונה: אני חושב שמה שאנחנו צריכים לעשות בתחילה, בפגישה הראשונה הרצנו את השאלון מי רוצה להשתתף באיזה ישיבה, ונוצרו מצבים שיש ועדות שיש 10-12 איש ויותר ואז פתאום אתה מדבר על קוורום או מדבר על 50% מהכמות וזה כמות אדירה, כי אין מה לעשות, גם בתחושה שכשיש כמות גדולה מאוד של אנשים אז כל אחד אומר יהיו אחרים ואני אסתדר. אני חושב שמה שצריך לקבוע זה איזה שהוא כלל אצבע שאומר שכל ועדה תמנה שבעה אנשים ויותר, כאשר הקוורום יהיה מהשבעה, לא משנה, שבעה, שישה, חמישה, או עשרה, אבל מהרגע הזה אנחנו קובעים איזה שהוא סדר גודל. אתה קובע את הוועדה, אתה קובע את הסדר גודל שלה וכל מי שמעבר זה בסדר, הוא נמצא והוא יבוא והוא יהיה חלק מהישיבה וכשכולם יהיו אז כמובן יהיה הרוב של כל מי שנוכח או הקוורום. אחרת אי אפשר לקיים ישיבות פה ולעניות דעתי, אני במקרה נמצא פה יותר מאחרים כי אני מתרוצץ פה בתחום של המדיה החדשה וזה בהחלט תחום שמנסים להזיז אותו, ואני אומר לכם שזה קשה מאוד בכל הדברים שמגיעים מכל הכיוונים וחייבים לקבל החלטות לפעמים מהיום להיום ולכן אני אומר, אני חושב שמה שאנחנו צריכים לעשות בהחלטה זה לקבוע סדר גודל של הוועדה שכלפיה צריך להיות הקוורום ואם הוועדה שנרשמו אנשים 15 איש אז לא לשבת ולחכות לשמונה איש, זאת בעיה כקוורום, לכן קובעים את הוועדה כשבעה וממנה נגזור את הקוורום.

שירין חאפי: אם אפשר לפרסם איזה שהוא דף קשר של חברי הוועדה, ואם אדם יודע שהוא לא אמור להגיע, שהוא יעשה את החישוב, שיתקשר למישהו אחר שיחליף אותו.

דוד חיון: קיבלנו.

שירין חאפי: אני לא קיבלתי. אני מסכימה עם כל מה שאתה אומר כי כולנו פה וזה גם קשור למה שבלהה אמרה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אבל צריך אישור של המליאה לממלא מקום חבר.

שירין חאפי: אז אני חושבת שאם אדם מגיע מהצפון ואדם אחר לא יכול להגיע, זה לא פייר שהוא יענש במרכאות על זה שאדם אחר לא יכול היה להגיע ולפעמים יש אילוצים. אני מסכימה עם כל מה שהוא אמר, אנחנו פשוט רוצים איזה שהוא לו"ז עד סוף השנה, איזה שהוא יום עם איזה שהיא שעה, שעה 12 אולי נוחה לאנשים עצמאיים אבל בן אדם שממלא תפקיד וצריך להיות לפחות עד אחת שתיים והוא עדיין פעיל והוא לא יצא לפנסיה והוא עדיין עובד, מאוד מקשה לבוא כל פעם ב-12, השעה מאוד מקשה, אז אם אפשר לבוא לקראת, לא יודעת, מדי פעם. אני מאוד רוצה לתרום חלק אחרת לא הייתי כאן, בחרתי להיות כאן, היה לי חשוב להיות כאן, אני רוצה לייצג את מי שאני מייצגת, וזה כאילו יוצא רע שאני לא יכולה להגיע אז אני משתמטת, זה עושה תחושה לא טובה. אז אני מבקשת אם אפשר לא רק שלושה מפגשים קדימה, אלא שיהיה איזה שהוא לו"ז. אפילו בהשתלמות הכי פשוטה שעושים למורים מקבלים לו"ז עד סוף השנה, עם יום ושעה. בענין הוועדות, פשוט שבן אדם שלא מגיע הוא ירים טלפון לחבר ועדה אחר ויבקש שהוא ימלא את מקומו.

דובר: שאלה אם זה מותר מבחינה משפטית.

דוד חיון: בקושי נרשמו מספיק חברים לוועדות הקיימות.

היו"ר, אמיר גילת: יש פה גם ענין של רצף החלטות, פתאום יבוא בן אדם שלא היה בקיא בכל תהליך קבלת ההחלטות - - -

דובר: זה מיותר לגמרי.

דוד חיון: זה לא רציני.

עטאף כיוף: אז בואו נגיע לוועדות, שמענו, שוכנעתם, בבקשה תבואו לישיבות הוועדות.

ווּפא זועבי פאהום: אני הולכת להגיד דברים שכולנו חושבים אותם, אנחנו באנו לכאן, באמת אף אחד לא הכריח אותנו וכולנו רצינו ואנחנו מגיעים לכאן כי אנחנו חושבים שמה שהיה עד כה לא בדיוק עשה איזה שהוא, לא הטיב עם הרשות והרשות תקועה כבר הרבה מאוד זמן ואנחנו חשבנו אולי כל אחד וביחד

נעשה אור אחד גדול. ולכן אנחנו לא עושים טובה לאף אחד אלא אנחנו באים מתוך רצון כי אנחנו כן רוצים לעשות את זה. ומרגע שהחלטנו שאנחנו רוצים לעשות אז אנחנו מסתדרים באיזה שהוא אופן בשביל להגיע בזמנים מסויימים. אני מסכימה עם אורי שאמר, לא לגבי המועדים, כי אני חושבת שגם לגבי אנשים שהם עצמאיים כמוני, כמוך אני חושבת, שאני באמת עצמאית, אבל אם אני יודעת לו״ז מראש של שנה אז אני מתכננת את הנסיעות שלי לחו״ל ככה, אני עושה את התוכניות של בתי משפט שלי בצורה כזאת, אני יודעת לקחת את זה בחשבון. אבל אם זה יקפוץ לי כל פעם משעה לשעה אני לא אדע להסתדר אף פעם. ולכן אני מקפידה להגיע לכל המליאות. לגבי הוועדות וזה מאוד חשוב, אני מציעה שנעשה שחלק מהוועדות יתקיימו באותם ימים של ישיבת ההנהלה, של המליאה, משום שממילא רובנו כאן. כבר חסכנו איזה שהיא נסיעה. אני חושבת שצריך לעשות את זה מבעוד מועד, הרבה מועד, לא כמו ועדת הכספים שבאותו יום אמרו לי את צריכה להיות, אמרתי אבל יש לי חתונה של הבת של החברה הכי טובה שלי, איך אני יכולה להיות, אני לא יכולה להיות. ובאתי עד כמה שיכולתי, עשיתי מעל ומעבר שמיניות באוויר בשביל להיות גם כאן וגם כאן, אבל זה לא פתרון קסם. לכן אני חושבת שכולנו מסכימים שניקח את זה מראש ולא ברגע האחרון. משהו שבלהה אמרה, אנחנו לא כמו השופטים של העליון ששם הם קובעים וחייבים להיות מנין של תשעה, זה יהרג ובל יעבור, אין כזה אחרת, אנחנו מינוי על פי חוק, מינה אותנו שנאי המדינה ואנחנו צריכים לתת את המענה וגם את הכבוד לפוזיציה שאנחנו נמצאים בה ולכן להחתים אותנו ואחר כך נעשה מהחתימה שלנו חוחה והיתלולא, אין טעם, זה נורא מכובד שאנחנו חותמים ואחר כך אנחנו עומדים, אבל החתימה שלנו היא מעצם זה שהתמנינו, שהסכמנו להתמנות, זאת החתימה שלנו.

<u>אנטון איוב:</u> להחתים זה מזכיר לי את הישיבות שיעקב בטח זוכר אותם, היו מחתימים אותנו על סודיות על מנת שלא תהיינה הדלפות. אחר כך בדקנו ומצאנו שההדלפות אחרי החתימה נהיו הרבה יותר גדולות. המסמך הזה לדעתי לא יעמו בשום מבחן.

גאולה אבידן: אולי בהמשך לדבריו של ששון, יכול להיות שאנשים לקחו על עצמם משהו שהם לא התכוונו ובחלוף הזמן, עבר פרק זמן, הם רואים איפה הם נמצאים, אז אולי נעשה איזה שהוא ארגון מחדש של כל הנושא הזה ומי שמרגיש שהוא לא יכול, אני לא עוקבת אחרי השמות ומי ומה כי לא אני זאת שעושה את הרישומים מי מגיע ומי לא מגיע, אבל אתם רואים שבאופן עקבי יש כאלה שהם תמיד לא יכולים להגיע, תמיד בחו"ל, אז אולי צריך לעשות חשיבה, שכל אחד יעשה לעצמו חשיבה מחדש - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה נהיה נושא פרסונאלי - - -

גאולה אבידן: יכול להיות שאנשים לקחו על עצמם בפעם הראשונה אני אהיה אהיה אהיה והיום זה לא - - -

דוברת: כי הם לא ידעו שהם יקראו לדגל.

יעקב בורובסקי: אני חושב שמה שעולה פה הוא לא מצוקה טכנית של כן תיאום או לא תיאום, הוא יותר, אנחנו חברי מליאה לא מעודכנים מספיק, כך אני רואה את הדברים. המצוקות כפי שעולות פה הן לא מצוקות טכניות של תיאום ומקום, אלא הדיאלוג לא מתקיים. לכן אני חושב שצריך למצוא דרך להפוך את הפורום הזה, את חברי המליאה ליודעים יותר, שותפים יותר, מדברים איתם יותר, ודעתם נשמעת. החיים הם תמיד יותר מורכבים, אני מודה שלא הכרתי אותך קודם אורי, החיים הם תמיד יותר מורכבים, כי גם אם כולם פה ישבעו עכשיו בהן צדק שזה לא יקרה שאת ועדת הכספים הבאה או העתידית לא יזמנו מעכשיו לעכשיו, זה יקרה. כל אחד מאיתנו מצוי בעוד כמה פורומים ואנחנו יודעים שההתנהלות הזאת היא לפעמים דינאמית, אתה עכשיו צריך לכנס את ועדת 250 כי קרה משהו. אם יתפתח צינור או אפיק שדרכו אתה שותף יותר, אתה מביע את דעתך יותר, אתה מעורב, אז נוכחות של עוד דיון או פחות דיון היא פחות קריטית. אני חושב שהבעיה היא לייצר את אותו כלי והכלי כרגע שנראה לי יותר הוא או לעשות פה איזה קבוצת אינטרנט שדרכה עובדים, עם כל הסיכונים שישנם, שדברים יצאו, זה שטויות, אני מקבל את מה שאמרת - - -

אורי ארבל גנץ: יעקב, אני חייב להגיד לך משהו, אני מקשיב, מה שאמרת עכשיו זה רק בישראל יכול להיאמר, אין שום מקום אחר שפורום כזה מקבל פה החלטות ולא נקבעות ישיבות, הטענה שהחיים הם דינאמיים, אנחנו יודעים - - -

יעקב בורובסקי: בוא נניח שתי הנחות - - -

אורי ארבל גנץ: אבל אי אפשר שהדינאמיקה היא זאת שתנחה. אני לא מקבל את ההערה שלך שאין כאן ענין של תיאום וטכניקות.

יעקב בורובסקי: בוא נניח שתי הנחות, שגם אני מכיר מה קורה במקומות אחרים ואני מודיע לך שאני מוכן ללכת לכל השוואה, במוסדות הכי מפוארים והכי מתוקנים, הדברים האלה קורים, אני ישבתי פעם בשביל התובנה שלך בפנטגון ארבעה ימים בישיבות שנדחו עכשיו עכשיו עכשיו, ככה זה קורה, החיים הם דינאמיים.

אורי ארבל גנץ: הפנטגון הוא לא ארגון של נציגי ציבור. אנחנו נציגי ציבור.

יעקב בורובסקי: אז מה זה נציגי ציבור, מה נציגי ציבור, נציגי ציבור - - -

דוברת: זה לא שאנחנו עובדים פה.

אורי ארבל גנץ: כי הפנטגון זה הפנטגון וכאן זה נציגי ציבור.

דוברת: נציגי ציבור זה אומר שהעבודה שלנו היא במקום אחר.

יעקב בורובסקי: לי את אומרת את זה? אני נציג כמוך. אני רק אומר שלא יעזור כלום.

דוד חיון: בורו, תן דוגמה של הוועד המנהל.

נורית ירדני לוי: אני מציעה לכולכם לעבור לגור בירושלים, יותר זמין, ככה זה פועל.

נגיסט מנגשה: אני רוצה להתחיל בהערה הזאת, אולי תבואו לגור בירושלים. כנראה מתבקשת גמישות לעבודה שלנו, אני באה מחוץ לירושלים,

דיברנו על בעיות אובייקטיביות, דיברנו על בעיות פרוצדוראליות שהיו צריכות להיות, אנחנו פה בשביל להשפיע בשורה התחתונה, אין לנו ענין להיות במקום הזה, לעזוב את מקום העבודה או מה שאנחנו צריכים לעשות, אנחנו כאן בשביל להשפיע. אם אנחנו כאן בשביל להשפיע, כמה דברים צריכים, הבעיות צריכות למצוא פתרונות, הבעיות הפרוצדוראליות שאנחנו דיברנו עליהן לקבוע פגישה באופן קבוע, אני בתאריך הזה, בשעה כזאת, ביום כזה, פעם בחודש, חלה עלי חובה להתייצב לשרת את רשות השידור וזה קודם כל. שנית, אני רוצה להיות מעודכנת, כולנו עברנו, זה סוג של ונטילציה תסלחו לי, אני עובדת סוציאלית, אנחנו באנו, השתחררנו, אמרנו מה שאנחנו צריכים לעשות, לא בשביל ונטילציה אנחנו כאן, בשביל לעשות משהו. לכן כולנו זרקנו את הבעיות, כולנו זרקנו את כל מה שצריך, מה הפתרון, בואו נקבע 1, 2, 3, אלה התנאים שאנחנו יכולים לעשות, גם אם מדובר בנושא של גמישות לא חייב להיות ישיבה בירושלים, אפשר פעם בתל אביב, יש לשכה - - -

היו"ר, אמיר גילת: הוועד המנהל יושב בתל אביב.

דוברת: חייב מכוח חוק.

נגיסט מנגשה: החוק קובע שצריך להיות, החוק קבע, לא ידעתי, סליחה על הבורות, לא ידעתי שצריך להיות, אז עכשיו אני מבקשת מהיושב ראש לסגור את הנושא הזה, לקבל החלטה עכשיו, מתי נפגשים ואיך הולך להיות הנושא של עידכונים ונעשה שורה תחתונה ונתקדם, יש לנו נושא מאוד גדול עכשיו.

קובי אוז: אני מציע להצביע על זה. בואו נצביע על הדבר הזה ונעשה את זה. היא מציעה שנקבע כמה פגישות מראש קבועות, בואו נעשה את הדבר הזה. כולנו אומרים אותו דבר כל הזמן.

היו"ר, אמיר גילת: לגבי מליאה, מקובל. לגבי ועדות, כל ראש ועדה אני מבקש, כולל אני, ימסור מראש לפחות שלושה חודשים את המועדים לשלושה חודשים הקרובים, נתחיל עם זה, יש לנו ממילא חגים באמצע, עד החגים כל ראש ועדה ימסור עוד השבוע את מועדי הישיבות.

אורי ארבל גנץ: ואז אפשר לקבל את מה שדוד אמר, שאם מראש אתה יודע שבשלושה חודשים אתה לא תוכל להיות באופן קבוע, אנא ממך תתפטר מהוועדה.

היו"ר, אמיר גילת: אני מדבר עכשיו על הוועדות הקבועות במועדים קבועים. ברור שלצד החיים הלא דינאמיים, הקבועים המתוכננים, יש גם את הדינאמיים ועל כך אנחנו נכניס כמובן אם נצטרך עוד ישיבות אבל לא נשנה את המועדים שנקבעו. אני רוצה לחזור להצעה של דוד לגבי הוועדות הסטטוטוריות.

דוד חיון: זה אחרי שיחה עם חנה.

היו"ר, אמיר גילת: בוועדות הסטטוטוריות כן צריך להיות קוורום, על כך אין עוררין, זאת גם הגישה שבלהה הביעה.

דוד חיון: זה תוכן ביקורת וכספים.

היו"ר, אמיר גילת: תוכן ביקורת וכספים.

ששון יונה: אבל אפשר לקבוע את זה למינימום.

יוסי דרמר: המליאה יכולה לקבוע מה שהיא רוצה בענין הזה. המליאה קובעת אם הקוורום הוא שלושה או ארבעה או חמישה או שישה.

היו"ר, אמיר גילת: בלהה הפנתה את תשומת ליבנו לענין הזה של הניראות והציבוריות והמבחן המשפטי.

ששון יונה: אבל אם אתה תקבע שהוועדה היא שבעה וכל מה שמעבר לזה - - -

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו נדבר על ועדות סטטוטוריות. אין עוררין שצריך קוורום של לפחות רוב חברי הוועדה.

יעקב בורובסקי: קודם כל זה הנוהל הקיים, אז מה אתם עושים, אתם מציעים לאשר את הנוהל הקיים?

דוד חיון: לא, רק לגבי השלוש ועדות האלה.

יעקב בורובסקי: אני שואל מה אתם עושים עכשיו.

דוד חיון: לגבי השלוש ועדות האלה לאשרר את הנוהל הקיים ולגבי יתר הוועדות - - -

יעקב בורובסקי: למה צריך לאשרר אותו, אם הנוהל קיים אז לא צריך לאשרר אותו. השאלה אם אתה רוצה לשנות או לא.

דוד חיון: כי זה עלה על סדר היום.

יעקב בורובסקי: זאת השאלה.

היו"ר, אמיר גילת: היה ענין של שלושה אנשים בפתיחת הישיבה.

יעקב בורובסקי: זאת בדיוק הנקודה, אני חושב שצריך לראות את הדברים טיפה אחרת. קוורום היום הוא על פי רוב חברי הוועדה בפתיחת הישיבה, זהו קוורום. במספרים שזה קיים זה מייצר כמעט לכל ועדה בעייתיות. קוורום הוא כרגע רוב חברי הוועדה, בנתונים הקיימים זה מייצר פסלות כמעט לכל ועדה. זאת המציאות.

היו"ר, אמיר גילת: אלא אם כן נקצר.

דוד חיון: בוועדת כספים האחרונה היו שמונה מתוך עשרה.

יעקב בורובסקי: נכון, אבל אתה לבד אמרת שהיא היתה מורחבת, היא היתה בתנאים אחרים ואני אומר, עובדה, זאת המציאות. עכשיו השאלה היא האם אנחנו משאירים את המצב כמו שהוא או מחליטים כפי שקיים בחלק מהמקומות שיש מינימום לחברי ועדה לפתיחת דיון.

דוד חיון: לצמצם לפתיחה ולהשאיר - - -

יעקב בורובסקי: פתיחה היא כשרות של קוורום. אם אני מציע שלושה אז אתה לא מחכה, אתה אומר אני פותח את הישיבה ואולי יצטברו עוד חמישה.

נורית ירדני לוי: שלושה מספיקים לקיום הישיבה?

יעקב בורובסקי: כן, זאת ההצעה שלי, בלהה אומרת שיש בזה בעייתיות.

בלהה כהנא: אני מציעה שכל ראש ועדה, או אמיר או כל ראש ועדה יפנה לחברי הוועדה ויברר איתם אם הם מעוניינים להמשיך לכהן בוועדה, אם הם מעוניינים להמשיך לכהן בוועדה הם צריכים להבין שהמשמעות היא שהם חייבים גם להגיע. אני לא יודעת, אנחנו אנשים מבוגרים - - -

ששון יונה: אבל החיים יותר חזקים מהכל, יש פה חתונה, וההוא פתאום יש לו ברית - - -

עטאף כיוף: יש נוהל שליושב ראש יש שני קולות בוועדות מסויימות.

היו"ר, אמיר גילת: אז מה ההחלטה? אנחנו משאירים ככה, לגבי ועדות סטטוטוריות ללא שינוי, המועדים יהיו קשיחים. כל ראש ועדה יגיש עד סוף השבוע את רשימת החברים, ברשותכם נאשר את זה במייל, או שאפשר לאשר את זה בשבוע הבא. אני מבקש שעד סוף השבוע הזה כל ראש ועדה ידבר עם חברי הוועדה ונראה איפה אנחנו עומדים מבחינת המספרים ואם צריך לתקן - - -

דוד חיון: לא בצורה הזאת, צריך להודיע לחברים שכל אחד שחבר בוועדה ולא רוצה להמשיך להיות חבר שיודיע, זה יותר מכובד.

דוברת: אבל ראש ועדה הוא אחראי על הוועדה שלו.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו נעביר גם במקביל מייל לכל חברי הוועדה.

דוד חיון: לתת לאנשים להחליט בזמן שלהם.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו נסגור את זה עד יום שני הבא, יש ישיבת מליאה, ונקבל את ההחלטה.

כמה דברים קטנים שאני רוצה לרוץ עליהם. אנחנו רוצים להקים ועדת אתיקה, הוועדה הזאת היא ועדה מייעצת לענייני אתיקה, להבדיל מהוועדות שדיברנו עד עכשיו, היא מורכבת גם מחברי מליאה וגם מאנשים מבחוץ. כמו שאמרתי קודם הכוונה היא שבלהה כהנא, שופטת בדימוס, תעמוד בראש הוועדה הזאת ולפי הצעתה יהיו חברים בה נגיסט מנגשה, וופא זועבי, נמרוד לב, זה מקרב המליאה, וכן פרופ' נורית גוטמן, ד"ר ענת פלג, ד"ר מוטי נייגר ואנוכי. יש התנגדות?

דוד חיון: חסרים עו"ד בוועדה.

היו"ר, אמיר גילת: יש שם משפטנים, שופטת.

דוד חיון: יש עוד עו"ד שלא התנדבו לוועדה.

אסתי אפלבאום: אתיקה לא מחייבת עו"ד.

היו"ר, אמיר גילת: הוועדה יוצאת לדרך ואנחנו מאחלים לה הצלחה, כשאחת המשימות היא גם גיבוש קוד אתי מעודכן לרשות השידור, סוגיות נוספות כמו ניגודי עניינים של חברי המליאה שדיברנו על זה בישיבה הראשונה וביקשתי מבלהה שתרכז את הטיפול בנושא, עבודה נוספת ועוד שורה של נושאים נוספים שהוועדה תמצא לנכון לדון בהם.

אורי ארבל גנץ: אמיר, ציינת בזמנו שכל חבר מליאה רשאי להגיע לכל דיון של כל אחת מהוועדות.

היו"ר, אמיר גילת: בוודאי. במסגרת מה שרשמתי, דיברנו על מועדים קבועים ואני מציע שכל פרוטוקול של כל אחת מהוועדות יופץ לכל חברי המליאה וזאת גם דרך לקבל מידע על מה שקורה. אנחנו נודיע לכל חברי המליאה על כל ישיבה של ועדה, גם הערה שנרשמה.

אורי ארבל גנץ: אולי אפשר, סליחה על הצעת הייעול, יכול להיות שבתוך הפורטל אפשר לפתוח חלק רק לחברי המליאה, כולנו ניכנס עם סיסמה, במקום האימיילים שרצים, פשוט אי אפשר לעקוב אחרי זה.

קובי אוז: אפשר לפתוח קבוצת גוגל, יש הרבה גופים שאני משתתף בהם שהם עובדים על פי קבוצת גוגל, כשכל אחד שולח מייל זה מגיע לכולם, אתה יכול להיכנס, יש נושאים, אתה נכנס למה שאתה מתעניין.

היו"ר, אמיר גילת: הפורטל לא ישים במקומנו וקבוצת גוגל זה בהחלט אפשרות. ועדת 250 שבראשה עומד יואב הורביץ, עקב עיסוקיו הרבים הוא ביקש להחליף אותו עד סוף אוקטובר ואני מציע שדוד חיון שהוא ממילא יושב ראש ועדת הכספים יחליף את יואב הורביץ בראשות ועדת 250. אם יש התנגדות, תודה. ועדת גלי צה"ל, אסתי הסכימה לקבל את זה על עצמה בישיבה הראשונה כי היינו חייבים לאייש את התפקיד הזה, מאחר והיא כבר עומדת בראש שתי ועדות אנחנו מציעים את גאולה אבידן לעמוד בראש ועדת גלי צה"ל. אני מזכיר שזה צריך להיות מישהו שהוא לא בוועדת תוכן. מליאת רשות השידור אחראית על התכנים הלא צבאיים של גלי צה"ל, שזה בערך הכל, אפילו קולה של אמא זאת תוכנית צבאית, גם הנושא של גלי צה"ל נמצא עכשיו בכותרות ויש כמה דברים ומהלכים שכדאי

שאנחנו כמליאת רשות השידור נהיה עם אצבע על הדופק גם בנושא של גלי צה"ל. אז לכן חשוב שהוועדה הזאת תתכנס במהרה. יש גם נושא של כללים וחסויות והממשלה דנה, אז יש משימות רבות בפנייך, אנחנו מאחלים לך ולחברי הוועדה בהצלחה. חברי ועדת גלי צה"ל, גאולה אבידן, יוסי דרמר, ילנה זינשטיין, בלהה כהנא. מישהו רוצה להצטרף, מישהו שהוא לא בוועדת תוכן?

__דוברת:__ אפשר לקבל מסמך עם כל הוועדות, שיהיה שם מי חברי כל ועדה.

__היו"ר, אמיר גילת:__ נשלח שוב. אנחנו נפיץ היום במייל את רשימת כל הוועדות לכל החברים, מי שרוצה יגרע את עצמו, מי שרוצה יוסיף את עצמו ונאשר את זה בשבוע הבא.

ועדת המדיה החדשה, אנחנו מבקשים פורמאלית לתקן את שמה, בראשותו של ששון, לוועדת מדיה חדשה וטכנולוגיות, כדי שהוועדה תפקח ותעסוק גם בנושאים שהם מעבר לתכנים של המדיה החדשה, כפי שעשוי להשתמע משמה. למען הסר ספק ומכיוון שהנושא הטכנולוגי הוא בראש, אחד מהנדבכים העיקריים של הרפורמה, אנחנו מציעים את עידכון השם, ועדת מדיה חדשה וטכנולוגיות. אם אין התנגדות זה מאושר.

רפורמה. הרפורמה הולכת ומתגבשת אני מקווה, אנחנו נמצאים בעיצומם של דיונים בוועדת הכלכלה, אני חושב שאפשר יהיה לקבוע שאם הכנסת תצא לפגרת הקיץ ב-3 לאוגוסט בלי שחוק רשות השידור עבר, אז המצב הוא לא טוב. יחד עם זאת אני עדיין מרשה לעצמי להיות אופטימי ואני גם בקשר עם הגורמים הנוגעים בדבר ויש בהחלט מאמץ עילאי להביא למציאת המקור המימוני. אמרתי בפורומים אחרים ואני אגיד גם פה, אתם יודעים שהמימון של הרפורמה היה בהתחלה במתווה של העלאת האגרה, הקוטג' עשתה את שלה ואני לא רואה היום מצב שהאגרה תעלה, בטח לא לפי התכנון המקורי ולכן חסר לנו סכום כסף נכבד. אני לא רואה איך האגרה עולה במתווה המקורי שלה ולכן אני מעדכן שאני יודע בצורה מוסמכת שנעשים מאמצים למצוא מקור מימוני הולם שיביא להוצאתה של הרפורמה לדרך

ואני שוב מקווה שזה עד סוף מושב הקיץ כי אחרת הדחייה הזאת היא גזר דין מוות על הרפורמה.

עטאף כיוף: אני קראתי אתמול באינטרנט, זה הופיע במעריב, מאמר של דן שילון, מרד נגד האגרה. זה מאמר מאוד ביקורתי. אני קראתי את המאמר טוב מאוד, אני גם חבר ועדת האגרה, יש פה, אני לא יודע אם עוה״ד והשופטים כאן, אני רוצה להשתמש במילה, יכול להיות שהיא לא במקום, יש בזה הסתה. אם תקראו את התוכן של המאמר. הוא משמיץ את כל רשות השידור, למרות שהוא צמח כאן.

נמרוד לב: אני רוצה לבקש בהזדמנות הזאת, אם כבר העלית את זה, שנעשה פה דיון רציני ויסודי במליאה לגבי נושא האגרה, מכיוון שאני צופה, שירשם שאני צופה לזה שאנחנו הולכים לצרות צרורות, מתוקף זה שאני מדבר עם אנשים ואני מדבר רבות עם אנשים, רשות השידור גם באופן כללי כל ענין האגרה מעורר אנטגוניזם נוראי, חשוב לזכור, עד כדי שנאה בציבור. מדובר פה על גוף שהוא היום שנוא. כדאי לנהל דיון בענין הזה, דיון עקרוני - - -

קובי אוז: איך נערכים חלילה למצב של חרם למשל.

נמרוד לב: לפני שיהיה מאוחר.

קובי אוז: זה לא צריך להפתיע אותנו הדבר הזה, אם דן שילון קורא, וזה אגב המרדה, זה חובה חוקית לשלם אגרה, זה לא כמו חרם על קוטג׳, זה להגיד חבר׳ה אל תלכו לצבא, זה אותו דבר, זה דומה. זה לא דומה לקוטג׳, קוטג׳ זה גופים פרטיים, פה מדובר בחוק.

היו״ר, אמיר גילת: קובי, אני מסכים איתך לחלוטין, זאת הסיבה שיזמתי את הקמתה של ועדה מיוחדת לנושא האגרה.

דוד חיון: אתם מוזמנים להצטרף לוועדה.

היו״ר, אמיר גילת: אני חושב שאתה צודק במאה אחוז ולכן גם יזמתי את הקמתה של ועדת אגרה, זאת לא ועדה שהיתה קיימת עד עכשיו, אסתי עומדת בראש הוועדה הזאת, כבר היו שני מפגשים רציניים ומעמיקים בנושא הזה, מעמיקים גם במובן של גיבוש תוכנית להעמקת הגבייה בהיקף של 30 מליון שקל - -

נמרוד לב: זה טעות.

היו"ר, אמיר גילת: זה טעות, זה החוק. כל אזרח חייב לשלם אגרה. הנושא של האגרה הוא נושא מורכב ויש לו היבטים, ואמרתי את זה בישיבה הראשונה, היבטים ציבוריים, היבטים תדמיתיים, היבטים חוקיים, היבטים כספיים ואחרים ולכן היה חשוב להקים את הוועדה הזאת. אני כל פעם טוען שצריך למצוא את ההלימה ואת הלינקדג' בין האגרה לבין התמורה, ככל שאנחנו ניתן תמורה יותר טובה יקל עלינו לגבות את האגרה. יש גם ועדה נוספת בראשותה של אסתי שהיא ועדת שיווק ואסטרטגיה שגם היא עוסקת ותעסוק בנושא הזה של התדמית. אני מסכים לחלוטין אבל בוא נפריד, אני מסכים עם מה שאתם אומרים, כל אחד יודע, כל אחד מכיר את התחושה ואף אחד במדינה בכלל לא אוהב לשלם ואני מסכים שגם את האגרה אולי יש ספציפית גרעין קשה של אנשים שלא רוצים לשלם אגרה. מבחינת נתונים, כשאנחנו יודעים על קיומם של האנשים שחייבים לשלם את האגרה ואני מזכיר לכם שלפי החוק והחוק יכול להגיד מה שהוא רוצה, להגיש השגות לגבי החוק אבל הוא קיים, ונעשו מאמצים לשנות אותו במסגרת החקיקה החדשה וזה לא צלח, החוק הנוכחי מ-1965 חתום ע"י ישראל גלילי אומר שכל מי שברשותו מקלט טלוויזיה חייב לשלם את האגרה, כולל אגב אם יש לך מקלט לצרכי אבטחה בבית או במוסד אחר שאנחנו בהתדיינות משפטית איתם בימים אלה. זה החוק. לא כתוב מה אתה עושה עם המקלט. גם אם אתה משתמש בו רק לאבטחה. במצב כזה כשאנחנו יודעים את האנשים האלה, אנחנו יודעים שאתה גר בכתובת כזאת וכזאת, 80% גבייה יש בהקשר הזה של אנשים שאנחנו יודעים את זהותם. איפה הבעיה, שיש למעלה מ-500 אלף לפי ההערכה, 500 אלף ויותר, אולי אפילו 600 אלף, אנשים שחייבים לשלם אגרה ואנחנו בכלל לא יודעים איפה הם, אלה אנשים שעזבו את בית האב המקורי שלהם, גרים בדירה שכורה ואנחנו לא יודעים שהם קיימים ולכן ממילא לא יכולים לגבות מהם אגרה. פה יש אוצר בלום של פוטנציאל של משלמי אגרה שהם מיוזמתם לא משלמים את האגרה. החוק אומר איך אנחנו מקבלים את מאגרי הנתונים, מסוחר שידוות שמכר מכשיר טלוויזיה והוא ידווח לנו. ברור שהסוחרים כבר מזמן לא מדווחים, לפחות רובם,

אפילו נעשה נסיון לפנות, הפרקליטות הפנתה את הרשות למשטרה והמשטרה כמובן סגרה את התיק מחוסר ענין לציבור. אתה אני מניח וכמוך רואים טלוויזיה באמצעות מסך המחשב ולא באמצעות מקלט טלוויזיה, ואם זה לא אתה אז זה אחרים והמגמה היום היא שאנשים זורקים מכשירי טלוויזיה ורואים במחשב או בסלולר. כל הנסיונות כרגע לשנות את החקיקה בנושא הזה עלו בתוהו. זה מבחינת הנתונים, יחד עם זאת זה מקור ההכנסה הקבוע בחוק של הרשות מעבר לפרסום ברדיו שהזכרתי קודם, אבל זה מקור ההכנסה העיקרי ולכן אנחנו חייבים, זה בהתייחס להערה שאמרת טעות, אנחנו חייבים למצות את מלוא הפוטנציאל הן לגבי ה-20% שחסרים לנו במקרה הראשון ובוודאי לגבי ה-500-600 אלף שחסרים לנו במקרה השני כי זה התקציב של רשות השידור. ככל שהגבייה של האגרה תהיה יעילה יותר אפשר יהיה לחשוב אפילו על הפחתה, במקרה הנוכחי אנחנו רחוקים מזה.

<u>אנטון איוב:</u> מעניין למה אנחנו ברצון משלמים לכבלים וליס.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אמרתי, אמרתי.

<u>אנטון איוב:</u> זה בגלל שזה ממשלתי, לאומי - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אמרתי לך, אם נחזק את התמורה, ככל שהתמורה תהיה הולמת יותר אנשים - - -

<u>אנטון איוב:</u> אפשר לחשוב מה משלמים, איזה אגרה משלמים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני לא יודע אם הם ישלמו בשמחה, אבל בוודאי יהיה יותר קל לשכנע אותם לשלם.

<u>נמרוד לב:</u> אם יורשה לי לסיים, אני אומר, בתוך עמי אני חי, אני מכין אתכם למשהו שהוא הולך לקרות, זה ברור, מי שלא רואה את זה עיניו לא בראשו וצריך להתכונן לזה, צריך לחשוב על זה, ואני חושב שכדאי לנהל דיון במליאה. זה לא משנה מה אנחנו חושבים, שיש חוק, בסדר, כל עוד החוק קיים צריך לקיים אותו, אני כן חושב שהמליאה צריכה לעשות איזה שהוא דיון מעמיק בענין הזה ויכול להיות שהיא גם יכולה להוציא קריאה - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> תגדיר את נושא הדיון, נושא הדיון ספציפית.

קובי אוז: היערכות לחרם צרכנים.

נמרוד לב: כן, האגרה והנתפסות שלה בציבור. זה משהו, זה בנפשו - - -

אסתי אפלבאום: אני חייבת להגיד לך משהו, אני רוצה להגיד לך שני דברים. קודם כל, בדיוק מה שאתה חושב עכשיו היה במחשבותי לפני שעשיתי את הדיון הראשון, נפגשתי עם אנשים, נפגשתי עם משרדי עו"ד שעושים את הגבייה ברשות, נפגשתי עם סמנכ"ל הגבייה ברשות, עם הצוות שלו, אני רוצה להגיד שני דברים נורא חשובים, ואני רוצה להמשיך את הדברים של אמיר. קודם כל, אני בעד לעשות דיון בחלופות אגרה עתידיות או בדרכי גבייה עתידיות, אני לא מציעה לעשות דיון בהיערכות לחרם משום שלפעמים רק השם מעיר - - -

נמרוד לב: אני איתך, מה שאת אומרת הוא נכון.

אסתי אפלבאום: אני מסכימה עם קובי שהוא אומר שזה חוק, צריך לשלם מיסים, לא דין האגרה כדין הקוטג' ואין צורך להרחיב.

נמרוד לב: ברור, אבל זה לא עוזר לנו, זה מה שאני מנסה להגיד.

אסתי אפלבאום: תקשיב נמרוד, אתה כאילו משכנע את המשוכנעים. עכשיו לענין הספציפי של הוועדה האחרונה, אתה צריך להבין שהאיזון בתקציב רשות השידור לשנת 2011 הושג כתוצאה מתוכנית לא מתוחכמת במיוחד להעמיק גבייה - - -

נמרוד לב: בין היתר.

אסתי אפלבאום: בין היתר, חצי מהגירעון של 30 מליון שקלים. אם לא היינו עושים את התוכנית הזאת היום אתה היית צריך להחליט האם אני, נמרוד לב, מאשר תקציב לא מאוזן או לחילופין לא מאשר תקציב בכלל. אז זה בענין הזה.

נמרוד לב: אסתי, את צודקת במאה אחוז אבל אתם מפקששים פה את הנקודה, אתם לא מבינים מה אני אומר. הכל נכון, אבל אנחנו הולכים להפסיד, אתם לא מבינים.

דובר: אתה כבר הפסדת.

נמרוד לב: רשות השידור לא תהפוך להיות אהודה עד שהענין הזה לא יפתר. אני לא אומר איך הוא יפתר, אני אומר שצריך לחשוב על זה וצריך לנהל על זה דיון חשוב.

אסתי אפלבאום: אז נמרוד אנחנו נעשה דיון.

נמרוד לב: אני אתן לכם דוגמה, אי אפשר להכריח מישהו לאהוב אותך, אתה לא יכול להכריח מישהו להיות אהוב.

אסתי אפלבאום: נכון, אני מסכימה.

נמרוד לב: אני אתן לכם דוגמה מתעשיית המוסיקה שעשתה אותו דבר מול משתפי הקבצים. ובסופו של דבר היא יצאה פגועה קשות בכל העולם, זה משהו שצריך לקחת בחשבון. אתה לא יכול להכריח מישהו לאהוב אותך.

היו״ר, אמיר גילת: דעתך לקיום דיון התקבלה.

נמרוד לב: מה שחייבים לקחת בחשבון, אני לא אומר מה נכון ומה לא נכון, אני אומר שצריך לחשוב על זה.

היו״ר, אמיר גילת: נמרוד, רק תבין דבר אחד - - -

דוד חיון: מספיק שידלוף לעיתונות שאנחנו מקיימים דיון על זה, זה בדיוק יצור את - - -

נמרוד לב: מה זאת אומרת, אנחנו נציגי ציבור.

דוד חיון: היערכות לחרם, דיון על היערכות לחרם?

נמרוד לב: לא היערכות לחרם, אסתי נתנה פה כותרת אחרת, היא אמרה חלופות.

דוד חיון: זה בסדר.

יעקב בורובסקי: אני חושב עם כל הכבוד, האגרה היא לא ענין לשולחן הזה, בכל הכבוד לנו, נדמה לי שאנחנו טיפה חורגים גם ממקור הסמכות שלנו. האגרה זה ענין מסלול שהוא בסיס התקציב ואיתו המליאה הזאת פועלת. נניח שהדיון שנמרוד לב מבקש לקיים כאן יוביל לזה שמחר כדי להיות אהודים ונחמדים הדבר הכי טוב זה לפטור את כלל האזרחים מאגרה ואנחנו נמצא פתרונות חלופיים.

מה זה בכלל במנדט שלנו, זה לא דיון כאן, דיון כזה צריך, אם בכלל, להתקיים באוצר ובוועדות הכנסת.

<u>טלי אייכנוולד:</u> אני רוצה למחות, יש פה ועדת אגרה, ועדת אסטרטגיה ושיווק, זה לחיות בעולם של היום, זה לא להבין שהדימוי שלנו, של רשות השידור, לא ישפיע בין היתר גם על התכלס, על היכולת לגבות ולא רק על עוד דברים אחרים ורבים נוספים.

<u>נמרוד לב:</u> או היכולת בכלל לשדר תכנים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בואו נתקדם, זה לא על סדר היום.

<u>נמרוד לב:</u> זה תפקידנו כנציגי ציבור, להביא את רחשי הציבור ולעסוק בהם. לבוא ולהגיד לא זה ראש קטן.

<u>אנטון איוב:</u> מה שאנחנו צריכים ליצור היום זה חקיקה מתאימה, דרך מי שיכול להגיש חוקים, ולא להסתמך על חוק מתקופת גלילי.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני רוצה לסכם את הנושא הזה, אנחנו נדון בו, יש ועדה מיוחדת שדנה בו, שתי ועדות מיוחדות שדנות בו, אבל בואו ניכנס לקונטקסט ואני מזמין אתכם להצטרף אלי לישיבות ועדת הכלכלה של הכנסת ותראו איך כל נסיון שהיה ואני נותן לכם את הקמצוץ של הענין הזה, יש פה את הענין של השידור באינטרנט למשל, אפילו את הדבר המינימאלי המתבקש היום כשמדברים על המאה ה-21, למשל העברת הגבייה לכל בית אב במקום כל מי שיש ברשותו מקלט טלוויזיה, תוך הכרה בזה שהרגלי הצריכה השתנו, גם זה לא עבר, זה הפך לפופוליזם זול, אפילו למס על האינטרנט. אני מסכים פה עם מה שאמר בורו, החקיקה היא בכנסת, בהחלט אנחנו יכולים לחשוב על רעיונות, להביא פתרונות, אנחנו עושים את זה, יש נסיונות להעביר את כל הגבייה למשל דרך הטסט לרכב, ויש עוד כל מיני פתרונות שיכולים לבוא מרשות השידור, אבל מי שכרגע, הגוף היחיד במדינת ישראל שיכול לשנות את החוק זה הכנסת.

<u>אורי ארבל גנץ:</u> לפי סעיף 13 מותר לדון בכל ענין אחר שיראה לה ולקבוע מסקנותיה.

נמרוד לב: מן הראוי שאנחנו כנציגי ציבור נדון בענין הזה לפני שאנחנו נתעורר ויהיה מאוחר ואם יש צורך אז אנחנו נוציא קריאה מהמליאה לוועדת הכלכלה או לכנסת, נביע את דעתנו, אני חושב שזה לגיטימי, אני חושב שזה ראש קטן לבוא ולהגיד שזה לא תפקידנו.

קובי אוז: אני רוצה להגיד שהנושא הוא שונה ממה שאנחנו מדברים עליו, לדעתי. עטאף הציג בפנינו מאמר של דן שילון, איש רב זכויות, שקורא להחרים את תשלום האגרה, השאלה זה האם מבחינה משפטית הוא יכול לעשות דבר כזה, זה כמו שאני אגיד לתושבי ישראל לא לשלם מיסים או להשתמט מדבר כזה או אחר, האם יש לו זכות לעשות את זה ואם הקריאה שלו תגובה ע״י עוד אנשים האם אנחנו יכולים איכשהו להגן על עצמנו מפני קריאות כאלה.

נמרוד לב: אבל אתה לא תנצח ככה, זה מה שאני אומר, אי אפשר להכריח מישהו, אתה רק תפסיד.

קובי אוז: זה לא משנה, עדיין אני רוצה לדעת האם הוא לא פותח פה פרצה שיכולים להיכנס בה אנשים אחרים.

אסתי אפלבאום: קובי, הכי טוב בינתיים להתעלם ממנו.

היו״ר, אמיר גילת: אני מציע שוועדת האגרה בישיבה הבאה וכמובן כל חבר מליאה מוזמן לוועדה - - -

אסתי אפלבאום: 8 באוגוסט, מיד לאחר המליאה.

נמרוד לב: אני מציע שנעלה להחלטה אולי האם להביא לדיון במליאה את הדיון על האגרה, ועדת האגרה תעשה דיון אחר.

יפעת זמיר: אני רוצה להגיד משהו לנמרוד.

נמרוד לב: אז ההחלטה, רק שאני אבין - - -

היו״ר, אמיר גילת: נעשה דיון בוועדת אגרה ואז הדיון במליאה יהיה יותר יעיל.

יפעת זמיר: אני רוצה להגיד משהו על היחס שבין חקיקה ללגיטימציה ציבורית. וזה נורא חשוב, כי יש חוקים עדינים במדינת ישראל. גם אם נשנה את החוק של גלילי וזה יהיה חוק חדש מ-2012 הלגיטימציה הציבורית חייבת

לנבוע מהשידור עצמו ולכן כל עוד לא טיפלנו בפורום הזה ובפורומים אחרים בתכנים שהם המהות, הם המוצר והוא ישווק ע"י אסטרטגיה ושיווק ואז מכאן תיגזר האגרה ולקיחת האגרה. אז לדבר על חרמות, זה לא רלוונטי, בואו נעשה את מה שלשמו התכנסנו ושיהיה לך מוצר טוב ביד, תאמין לי שהלגיטימציה הציבורית וגם דן שילון מערוץ 2 יגיד שיש פה משהו טוב שקורה. ולכן הפערים האלה כרגע לא צריכים להיות נדונים כי עוד לא דיברנו על שינוי השידור הציבורי, למי הוא פונה, מה הוא מביא בכלל, מה הבשורה שלו.

<u>נמרוד לב:</u> אני מסכים איתך, אני חושב שעכשיו התחלת חלק מהדיון, בדיוק את הדיון הזה אנחנו צריכים לעשות. למעשה את מתחילה לתת פתרונות, אבל לא לדון בזה זאת טעות.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני רוצה להציג בפניכם את מיקי מירו שנבחר בשבוע שעבר לתפקיד מנהל קול ישראל, המנהל הבכיר הראשון בגל המכרזים החדש. בשם כל חברי המליאה אני רוצה לאחל לך בהצלחה.

<u>מיקי מירו:</u> ההצלחה שלי היא הצלחה של כולנו, אני באתי לתפקיד הזה מתוך שליחות, אנחנו לא אנשים משועממים, אני עיתונאי במישרה מלאה וחשבתי שהגיע הזמן להיכנס ולקחת את האחריות, כמו שאומרים מבוגר אחראי, אני עוד מעט בן 56 וכמעט 33 שנה ברשות השידור ואנחנו רוצים לעשות את השידור הציבורי שיהיה משמעותי ולא יהיה רק איזה מילה ריקה בחוק אלא יהיה יישום שלו וזה נושא שנמצא הרבה בויכוחים, יש בלבול בין הפרטי לציבורי ואנחנו נראה מה זה הציבורי האמיתי, מה הכוונה שיש שידור ציבורי, עד עכשיו אלה היו רק פרפרזות ואנחנו ננסה לתת לזה את המשמעות עם כל הרשתות של קול ישראל ואני פתוח לשמוע הצעות, אני בן אדם פתוח מטבעי, אני עוסק כבר 33 שנים בעיתונאות אזרחית, חברתית, סביבתית, ואני יודע מה זה לשמוע לציבור, אז גם לכם יש זכות מלאה כאזרחים וכחברי מליאה להגיד את הדברים כי אתם מייצגים את המגוון הרווח במדינת ישראל ואני אשמח לשתף פעולה עם כל אחד מכם.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> תודה, הרבה הצלחה. הוועדה התרשמה לא רק מהמקצועיות של מיקי אלא גם מנועם ההליכות שלו ומהנכונות שלו לשדר תרבות ארגונית חדשה ואני חושב שיש לך משימות בתחום הזה ובאמת הרבה הצלחה.

<u>טלי אייכנוולד:</u> אם הוא כבר כאן אפשר לשאול אותו מה עומד מאחורי מה שפורסם בעיתונים, על השינוי של המגישים שלא יגישו יותר תוכניות, שהוא יגיד מה מדוייק.

<u>מיקי מירו:</u> אני אגיד מילת הקדמה ואז תבינו את הכל. לצערי יש במדינת ישראל בלבול בין הציבורי לפרטי ואמרתי את זה כבר, העיתונות הפרטית חובטת ברשות השידור לא מאתמול ולא משלשום, זה הפך להיות למין טרנד כזה שמותר לפרטיים, כאילו לעיתונות הנכונה והצודקת הפרטית כי רק יש אותה והיא יודעת מה צודק וכל מה שקורה בציבורי אפשר לחבוט בו כמו שאנחנו עושים בהרבה דברים. זה חלק ממסע שנערך במשך הרבה שנים, עיתונאים בעיתונות הכתובה בייחוד התרגלו שכשהם רוצים להתראיין אצלנו הם יכולים להתראיין מתי שהם רוצים, הם מקבלים סקירת עיתונות, אז מה שקשור אלינו זה משהו אחר ואז לא מפריע להם להמציא דברים. כל הדברים האלה, 99% ממה שפורסם לא היה ולא נברא, יש איזה כמה גורמים אינטרסנטיים שקצת כועסים שמישהו אחר נמצא בניהול ואז הם סוגרים חשבונות, במקום לסגור אותם איתי, לבוא לחדר, לדבר, מפני שאני באתי בישיבת המערכת הראשונה, אני גם הולך - - -

<u>נמרוד לב:</u> אנחנו לא יודעים על מה אתם מדברים.

<u>טלי אייכנוולד:</u> אני אגיד מה אני קראתי כדי שהוא לא יחזור על הדברים. אני קראתי שהתוכניות, היה כתוב בעיתון על התוכניות הידועות - - -

<u>מיקי מירו:</u> אני אקצר לך, שקרן נוייבך עפה, היא תהיה רק פעם בשבוע או שיהיו מתחלפים, שירון דקל ואסתי פרז ואריה גולן, עשו לי שם סמטוחה שלמה שאני כבר מחליף אותם.

<u>טלי אייכנוולד:</u> שזה לא אדם אחד כמו קרן נוייבך שתגיש אלא כל הזמן יתחלפו.

<u>נמרוד לב:</u> וזה לא נכון.

מיקי מירו: לא.

נמרוד לב: הוא אומר לך שזה לא נכון.

טלי אייכנוולד: לא, זה נכון, זה מה שלא הבנתי, התוכניות המצליחות של אריה גולן, של אסתי פרז, של קרן נויבך ושל ירון דקל, שהן המצליחות, שדווקא בהם אתה לוקח את המגיש הקבוע והופך את זה למגישים מתחלפים.

מיקי מירו: אז בואי אני אגיד לך, אני עיתונאי, איך יוצרים באז תקשורתי, לוקחים דבר כזה ואומרים הנה זה מה שהוא הולך לעשות. מוציאים משהו. אגב, אני עובר עורך עורך ואני אומר להם, תנערו את הכתבים שלכם, אנחנו לא רוצים לריב אבל כבר דיברתי עם חגי גולן מגלובס, יש גם כתבה של נחום ברנע שאני אכתוב לו מכתב מאוד זועם על החוצפה שהוא קורא לי מנהל רופס בלי לדעת מי אני, בלי לדבר איתי, מרשה לעצמו לחצות את כל כללי האתיקה האפשריים, או שנשחק משחק הגון או שצריך לשחק בעיתונאות, או שנתחיל להוריד גם את השרוולים, גם אנחנו יודעים. אז אנחנו רוצים דיאלוג, אנחנו רוצים לדבר עם כולם ואנחנו נעבור עורך עורך בעיתונות הכתובה כדי ליישר את ההדורים ולהגיד להם כמו שאמרתי לחגי גולן, יש רק שידור ציבורי אחד, בואו נשמור עליו, בואו לא נהרוס אותו.

היו"ר, אמיר גילת: אני רק מזכיר שאנחנו אמנם בוועדת תוכן לא נכנסים לאישים ולשיבוץ פרסונאלי של אנשים, אבל בהחלט כל תוכנית צריכה אישור של ועדת התוכן ממילא ולכן חברי המליאה יהיו בתמונה גם לגבי שינויים בתוכניות אם יהיו כאלה, לגבי מגישים אנחנו שמענו עכשיו את מה שאמר מיקי.

נמרוד לב: אני רוצה להזהיר שמצד שני גם הפרסום הזה, שלא יהיה איזה שהוא טריג שימנע ממך לעשות דברים שאתה כן חושב שהם צריכים להיעשות, כי גם זה יכול להיות, זאת שיטה ידועה, הם באים ומוציאים את זה לפני שאתה תוציא או תחשוב על זה ואז אתה תמנע מלגעת באנשים מסויימים כדי שלא יגידו, אז תהיה ללא משוא פנים, לך עם הצדק ועם האמת עד הסוף, לא לכאן ולא לכאן. וזה מחזיר אותי לענין אחר, לענין האיזון. ניהלנו פה דיון במליאה,

קיבלנו עכשיו פרוטוקול של ישיבת המליאה ב-23.5, לגבי האיזון, לגבי התוכניות האלה דווקא, אריה גולן, אני לא מזכיר עכשיו את כל השמות, לגבי רשת ב' ולגבי ערוץ 1, והועלו פה דעות מדעות שונות ואני חושב שהדעה המקובלת היתה שאנחנו דורשים איזון, שהאיזון יהיה נראה ושהוא יהיה ברור והועברה החלטה בישיבה הזאת שהוועד המנהל יביא הצעה להסדרת מדיניות הרשות בנוגע לאיזון תוך עשרה ימים - - -

היו"ר, אמיר גילת: ההנהלה.

נמרוד לב: אתם רשמתם הוועד המנהל, אני מקריא את מה ששלחתם. ההנהלה. בתוך עשרה ימים ואנחנו עדיין מחכים. זה היה ב-23.5, אני חושב שזה נושא עקרוני ומהותי, אני חושב שהוא מציג בסופו של דבר את פניה של רשות השידור לא הציבור ועד שהציבור לא ירגיש שרשות השידור מייצגת אותו באופן הגון ומאוזן ואני אומר שוב, זה אינטרס של שני הצדדים, תזכרו, יום אחד זה נפגע, יום שני זה נפגע, זה מסוכן באותה מידה לכולם.

היו"ר, אמיר גילת: את הנושא אני הבאתי ביוזמתי למליאה כיוון שחשבתי שיש צורך לטפל בו.

נמרוד לב: צדקת.

היו"ר, אמיר גילת: ההחלטה שהתקבלה היתה שאנחנו מנחים את ההנהלה לפעול לפי מסמך נקדי, לשמור על איזון, אפרופו אתיקה, זה הקוד האתי של רשות השידור, המסמך הזה קובע שיש לשמור על איזון מיידי, זאת ההחלטה שהתקבלה, בנוסף ביקשנו מההנהלה להגיש הצעה, בינתיים ההנהלה קצת - - -

נמרוד לב: ההצעה היתה, מעבר למסמך נקדי, ההצעה היתה לגבי המגישים, לגבי אופן הבעת הדעה האישית באופן כזה - - -

היו"ר, אמיר גילת: נכון, נכון.

נמרוד לב: ואני אמרתי שמקובל עלי שיהיה אחד בצד הזה ושיהיה איתו אחד מהצד השני, או אחריו. אבל כשאתה שומע רק צד אחד אני אומר שיש פה פגיעה.

היו״ר, אמיר גילת: אני מזכיר שההחלטה שהתקבלה היתה לגבי איזון מיידי כמקובל וככתוב במסמך נקדי. דבר נוסף, היתה התייחסות שעוד לא באה להחלטה, זה לגבי דעה אישית של מגישים, היה מסמך של האומבוצמן של הרשות, ההנהלה התבקשה להכין מסמך, זה לא קרה, בינתיים ההנהלה התחלפה - - - נמרוד אנחנו מחכים.

היו״ר, אמיר גילת: יש פה את הסנונית הראשונה של ההנהלה החדשה.

נמרוד לב: אנחנו יוצאים בקריאה מחודשת.

היו״ר, אמיר גילת: אין כרגע אל מי להפנות את הקריאה, כשיהיה מנכ״ל וכשיהיה מנהל טלוויזיה יחד עם מנהל קול ישראל כשכבר נבחר - - -

נמרוד לב: אמיר זה מחזיר אותנו לענין - - -

היו״ר, אמיר גילת: אבל יש פה דברים שכבר נעשו.

וופא זועבי פאהום: נמרוד, אתה כל הזמן חוזר לבד, זה טו מץ׳.

נמרוד לב: אין טו מץ׳. זה מחזיר אותנו לענין של לוח שידורי הקיץ שדיברנו עליו - - -

היו״ר, אמיר גילת: לא עכשיו, זה בוועדת תוכן, ממש לא.

נמרוד לב: אבל זה בענין של האיזון.

היו״ר, אמיר גילת: ממש לא עכשיו.

נמרוד לב: שקרן נוייבך - - -

היו״ר, אמיר גילת: לא עכשיו, בוועדת תוכן.

נמרוד לב: גאולה אבן קיבלה שעה וחצי של אקטואליה.

עטאף כיוף: לפי הרפורמה, מה שנודע לי, שקול ישראל בערבית יהיה כפוף לקול ישראל. אני לא מסכים, כיושב ראש המדיה, אמרתי את הדעה שלי בוועדה אבל בכל זאת יהיה על זה דיון. אבל לגבי קול ישראל בעברית, כל הרשתות, אין כתב, פרשן ערבי בקול ישראל. אפילו אם אתם רוצים איזה שהוא פרשן, מחפשים איזה שהוא בוגר מזרח תיכון או ערבית באוניברסיטת חיפה או ירושלים, ומכניסים אותו, למרות שיש לנו פוטנציאל בקרב ערביי מדינת ישראל, פעם היה לכם נסיון עם בסאם ג׳אבר, אם אתה זוכר, היית במערכת, אז היום יש פוטנציאל

במגזר הערבי, אפשר לנצל אותו וזה לטובת קול ישראל בעברית, אם אתם משלבים אותם, אבל אם אתם מתעלמים מהם זה תעודת עניות.

מיקי מירו: אני רק שבוע בתפקיד, תבחן אותי. תשובה ממש בשורה, אתם מדברים על איזון, אני מדבר על שידור מעניין, שידור מעניין שהוא רק חד צדדי הוא לא מעניין, זה משעמם, לשמוע רק דעה אחת זה משעמם, זאת הסיבה שיותר מעניין להביא מה שנקרא במוסיקה, אתם באים משם, הכל טרפונקט, אני מביא עמדה אחת ועמדה שניה שכבר יוצרת איזה משהו בשידור. לכן תבינו שמה שאתם קוראים לזה איזון זה לא דבר שצריך לכפות אותו, זה דבר שצריך לצמוח מלמטה. מי שרוצה לעשות שידור מעניין עובד לכיוון הזה.

ה פ ס ק ה

היו"ר, אמיר גילת: עוד שני דברים מהנגלה הקודמת, קודם כל משהו שיכול לעניין את כולכם, זה כתב התחייבות לשיפוי נושאי מישרה ברשות השידור, אנחנו נעביר ביניכם את כתב השיפוי כדי שאם חלילה וחס מישהו יחשף לתביעה שתעמוד לרשותו ההגנה והשיפוי הנדרש, אז זה עובר ביניכם. דבר שני, שהוא מתקשר לחזון אבל זה עוד בקטע הלוגיסטי, אני רואה חשיבות רבה, מיקי הזכיר את זה קודם, בנושא של שיתוף הציבור בפעילות של רשות השידור, כבר עשינו כמה, אני תיכף אדבר על זה טיפה בהרחבה בחזון, אבל משהו פורמאלי, כבר עשינו כמה מפגשים של פיתוח מודלים של שיתוף הציבור וכדי לעגן את זה בצורה פורמאלית אני הייתי רוצה להקים ועדה מייעצת גם לנושא הזה. העברנו לכם את קורות החיים של חברי הוועדה המוצעים, זה קרלוס ... ורד לבנה, ענת סרגוסטי, יגאל בן שלום, ניסן לימור וגיא כץ. אם יש חברי מליאה שמעוניינים להצטרף - - -

דוד חיון: לענייני מה זה?

היו"ר, אמיר גילת: שיתוף הציבור, זה ועדת אד הוק ליצור מודל. אם יש חברי מליאה שרוצים להצטרף לפורום הזה של שיתוף הציבור, אז אני רואה את הוועדה, שיתוף הציבור, בניית מודלים לשיתוף הציבור ברשות השידור.

דובר: למה אנחנו צריכים גורמים חיצוניים?

היו"ר, אמיר גילת: כי זאת ועדה מייעצת.

בלהה כהנא: אני רוצה להעיר משהו. מה תפקיד הוועדה הזאת?

היו"ר, אמיר גילת: לפתח מודלים, אנחנו רוצים להביא הצעה למליאה לפיתוח מודלים לשיתוף הציבור, אני אומר שעשיתי כבר כמה פגישות, פשוט כדי לעגן את זה פורמאלית כוועדה מייעצת של המליאה אני רוצה להביא את זה - - -

בלהה כהנא: ראיתי את הקורות חיים שלהם ולדעתי לפחות חסר איזה מישהו עם ידע בפסיכולוגיה שיווקית, כי הרי מה אתה רוצה לנסות, להבין איך אתה מקרב, זה מתקשר למה שדובר קודם, איך אתה מקרב את הציבור לתפיסות, אי אפשר לגרום למישהו לאהוב.

היו"ר, אמיר גילת: יש פה מישהו מהתחום?

בלהה כהנא: וחשבתי שמתחום השיווק או מפסיכולוגיה ארגונית, אני לא מכירה, אבל אלה אנשים שיודעים להגיד איך אתה עושה את הדבר הזה.

היו"ר, אמיר גילת: אסתי בוועדה והיא באה מהתחום, אבל אם יש עוד הצעות אני כמובן מוכן, זאת ועדה אד הוק כדי להביא המלצות למליאה לגבי מודלים, ותיכף טיפה נרחיב עליהם, אז אם אין התנגדות הוועדה מאושרת.

עכשיו אני רוצה לגשת לחזון רשות השידור. זה אמור להיות רגע היסטורי כי הרבה מאוד דיברו, כמו שדודו ויצטום, שתיכף אני אציג אותו למי שלא מכיר, יתאר, הרבה מאוד נסיונות נעשו לגבש את חזון רשות השידור ב-40 השנה האחרונות ואנחנו החלטנו הפעם להירתם לנושא הזה ולהביא לגיבוש חזון רשות השידור. התהליך שהיה הוא כדלקמן, אני אציג קודם כל את המשתתפים, את מיקי כבר הצגתי, נמצא פה דודו ויצטום שקיבל מטעם ההנהלה היוצאת ומטעם המוסדות הנוכחיים את ההובלה של תהליך גיבוש החזון מבחינת איסוף החומרים, תיכף דודו יציג בדיוק את העבודה שהוא עשה, אין צורך להציג אותו, הוא אחד מהמגישים הבכירים והמוכרים שלנו ותיכף דודו יספר מה הוא עשה במסגרת המשימה הזאת, לידו נמצאת ענת מרקוביץ מפילת שמסייעים לנו בכל תהליך השינויים ברפורמה והחזון הוא חלק מהענין הזה, ונורית שנמצאת פה, ד"ר נורית אייזמן מפילת שמיפתה את התהליך.

התהליך התבצע במתכונת הבאה ותיכף אני אגיד מה אנחנו נעשה פה היום, אנחנו תחילה עשינו יום עיון במלון לאונרדו בירושלים בהשתתפות מנכ"לית איגוד השידור האירופאי ומנכ"ל ה-BBC שנתנו הרצאות מרתקות על התפקיד של השידור הציבורי, לפורום הזה הוזמנו כמובן והגיעו גם חברי מליאה, אנחנו פרסמנו קול קורא לעובדי רשות השידור, פרסמנו קול קורא לציבור הרחב, את כל הדברים האלה עיגנו יחד בתהליך שהוא היה בעיני מרתק וחשוב ולו גם אם דיברנו קודם על תרבות ארגונית, היה פשוט מענג ומהנה לראות את עובדי רשות השידור במשך כמה שעות תמימות יושבים ומדברים על העתיד שלהם ועל החזון של הגוף שבו הם נמצאים. אמרנו שימו בצד את מחלוקות, את המחנאות, את האין תקציב, את המצב של השירותים ואת כל הבעיות האחרות של היומיום ובואו נסתכל על המצב מלמעלה, ממעוף הציפור, לאן אנחנו רוצים לקחת את רשות השידור בעוד עשר שנים, מה המטרה שלנו ותיכף נדבר קצת על מושגים, מה זה חזון, מה זה ערכים, אבל זה המטרה שלנו, לראות מה הוא כוכב הצפון של רשות השידור, לאן כל אחד ואחת מחברי המליאה רוצים לראות את רשות השידור מפליגה, נוסעת, את הספינה הגדולה הזאת.

אז התהליך התחיל בקול קורא לציבור, לעובדי רשות השידור, כל עובד רשות השידור שרצה נטל חלק בתהליך והיו כמה עשרות רבות של עובדים כאלה. חברי המליאה היו שותפים לתהליך הזה מהרגע הראשון, הן באותו אירוע וגם אחר כך, בימים האחרונים גם היינו עדים לחילופי מיילים רעיוניים סוערים ומפרים וזה היה התהליך הראשון.

יום העיון הזה הסתיים בכך שקיבלנו שמונה טיוטות לחזון רשות השידור שעבר תהליך עיבוד נוסף בקרב עובדי רשות השידור, זה יום עיון שני שנערך באולפן נקדי, הייתם צריכים לראות את אולפן נקדי שהוא היה מסודר כמו אולם אירועים של חתונה, עם שולחנות עגולים ובמשך כמה שעות נוספות עובדי רשות השידור עסקו בגיבוש ובבדיון ענייני ואת כל הפירות של הימים האלה ליקט דודו ויחד עם צוות מצומצם נוסח איזה שהוא נוסח של חזון שהועבר אליכם וזה המצע לדיון היום שבסיומו אני מקווה נצא עם חזון רשות השידור אחרי כל התהליך הגדול והארוך,

היעיל, אך התחום בזמנים שהבאנו והבטחנו שנביא את זה למליאה לאישור עד סוף יולי וכך אנחנו עושים ובשעה טובה אנחנו גם עומדים בלוח הזמנים וגם יהיה לרשות השידור חזון. אז תודה רבה לכל מי שנטל חלק, הזכרתי את פילת, הזכרתי את דודו ופה המקום גם להודות לאודי ירושלמי, העוזר שלי, שליווה את התהליך הזה מ-א' עד ת' ובזכותו עמדנו בלוח הזמנים והגענו עד הלום.

אני אעביר את רשות הדיבור לענת שתסביר לנו קודם כל על התהליך קצת יותר בהרחבה, הגדרת מושגים, דודו יתן אחר כך סקירה לגבי הדילמות שהיו, התהליך כפי שהוא חווה אותו, ואז אני אציג את החזון ואת הערכים.

<u>ענת מרקוביץ:</u> צהריים טובים לכולם. אני ענת מרקוביץ, מלווה ארגונים בתהליכים דומים כאלה ואחרים במשך 14 שנה, אני חייבת לומר לכם ככה משהו בנימה אישית, כשהתחלתי את הפרוייקט הזה לא הבנתי כמה הוא מאתגר ומורכב ואני חייבת לומר שביחס לכל האתגרים הנוכחיים שיש לנו היום ברשות, לייצר תהליך שמגדיר רצון לגבש חזון וערכים עם מהות מאחורי זה ולא רק סיסמאות, תוך זמן של בערך שלושה חודשים ולהגיע למימוש הזה עד היום אחרי תהליך מאוד מרשים ומקצועי וגם ענייני, זה לא דבר של מה בכך. אני כבר ליוויתי כמה וכמה ארגונים, אז זה ככה בתור פתיחה. רציתי לבקש מכם לעצום את העיניים ולפתוח אותן בעוד, בסוף העשור ולשאול אתכם מה אתם מדמיינים שם, שאתם רואים לנגד עיניכם, איזה רשות זאת תהיה, מה יגידו עליה, מה יספרו עליה, מה יכתב עליה בעיתונות, באמצעים אחרים, חשבתי שבשעה הזאת זה קצת יהיה מסוכן לעשות את זה, אז אנחנו רגע נתחיל ונגיד משהו על המטרות של כל התהליך. אנחנו רצינו לייצר חזון וערכים לרשות השידור שאומרים אמירה על השידור הציבורי ולתרגם את זה אחר כך לנדבך שני של אסטרטגיה וכבר נעשה סדר במושגים. הנדבך הלא פחות חשוב ואולי החשוב ביותר זה לראות איך מתרגמים את זה מחר בבוקר לעבודה. זה מאוד חשוב. בסוף בסוף צריכה להיות פרקטיקה, מנהלים שמקבלים החלטות בסוף הדרך צריכים להבין שיש איזה שהוא מצפן ארגוני שמכוון את כל האנרגיות ואת המחשבות, יש איזה שהוא סוג של התכווננות שאנשים אומרים לשם אנחנו הולכים. וכשמישהו מקבל החלטה, גם אם היא לא תהיה מקובלת על כולם,

הוא יוכל להסביר אותה ותהיה שם איזה שהיא עמדה שאפשר לומר לזה התכוונו ולא אפרופו כל מיני אירועים ששומעים בתקשורת בימים האחרונים, מאיפה נגזרה ההחלטה ומה קרה איתה ומי ומה ויכול להיות שהדבר הכי ענייני בעולם ברגע שאין איזה שהוא מצפן שמכוון מלמעלה למטה וכולם שותפים לו, יהיה מאוד קשה להחיל את זה או להסביר את זה. המטרה כאן היום היא לאשר את החזון והערכים ולצאת עם אמירה שאחר כך תרד להנהלה ומיד אני אסביר לכם את התהליך.

זה התהליך, אני אקריא לכם אותו כי אני לא בטוחה שכולם רואים את כל הנדבכים. יצרנו תהליך הכנה מאוד רציני, בלשכה היו כאן עשרות שנים ואני לא מגזימה, של דיונים בנושא של חזון רשות השידור וערכי הרשות והם לא הסתיימו באיזה שהיא אמירה ברורה ובהירה ויש כאן הרבה מאוד מסמכים שעמדו לרשותנו בתהליך העבודה שהחלטנו שאנחנו חייבים לחזור אליהם ולקרוא אותם ולהעמיק בהם כדי שזה לא ילך לאיבוד. אז זה היה סיפור אחד. כמובן שהיתה התנעה בוועד המנהל ובמליאה, יצרנו איזה שהיא תפיסה של איך אנחנו מנהלים את התהליך הזה, איזה חומרים עומדים לרשותנו, למדנו גם מארגונים אחרים, לדוגמה מה-BBC ומארגונים אחרים שהלכנו ובדקנו איך החזון והערכים שלהם נראים, יש לי פה גם דוגמאות אבל אני אוותר על האירוע הזה, ויצרנו קול קורא גם לציבור וגם לעובדים ולמנהלים פנימה, שמי שרוצה לקחת חלק בתהליך ולומר מה דעתו הוא מוזמן לעשות כן. וישבנו וקראנו את כל המסמכים עד תום. אני רוצה לומר לכם שלרשות התהליך יש עוד שני דברים, יש מסמך נקדי שהוא האתיקה של העיתונאות בשידור הציבורי ויש את חוק רשות השידור וגם אליו התייחסנו ובעצם החזון הוא נדבך נוסף שהוא סוג של מצפן שאנחנו רצינו לשים לנגד עינינו, שיכוון אותנו.

אחרי התהליך הזה נכנסנו, כמו שאמיר סיפר, למפגשי התנעה מאוד משמעותיים שהיו שותפים להם אנשים מבחוץ ומבפנים וגם יצרנו מפגש נוסף ייעודי לאנשי אקדמיה מכל המוסדות המוכרים בארץ ומפגש ייחודי עם יוצרים, שהיו מפגשים מאוד מעניינים, מפרים, ומאוד מעשירים. אני יכולה לומר משהו, שזה היה מאוד מעניין לראות ארגון שהוא במשבר, אין לי מילה אחרת בענין הזה, שאנשיו מגיעים מחוייבים, מעורבים, עם כל הציניות והסקפטיות שיש בארגון הזה ולעיתונאים ולנו

כיועצים בתוך התהליך. יצרנו תהליך של עיבוד החומרים ומה שאתם רואים כרגע, כולל הערות של חברי מליאה שראינו את כל ההערות, מסמכים ותכנים ששלחתם, וזה לא מסמך שלי, של דודו, של נורית או של מישהו אחר, זה סוג של מסמך שנוצר כאן בעבודה משותפת שהיו שותפים לו פלוס מינוס 200-250 איש. זה לא איזה גחמה של מישהו, ונורא חשוב שנבין את זה כשאנחנו נכנסים לתוך הדבר הזה. מה שחשוב מאוד להדגיש זה הסיפור של תרגום משמעויות פרקטיות, שכשאתם מאשרים את החזון ואת הערכים ומתכנסת הנהלה לארגון, מתמנה הנהלה לארגון, רשמית, צריך לקחת ולנסח ברמה ההנהלה איך אנחנו מתרגמים את זה לעשייה בפועל, איך אנחנו לוקחים את התהליך, את עקרונות הרפורמה שזה סוג של תוכנית אסטרטגית, לוקחים ופורטים את זה לעשייה היומיומית. איך זה יבוא לידי ביטוי בתוכן, איך זה יבוא לידי ביטוי בגיוס, פרישה, עזיבה, ניהול, פיתוח, משאבי אנוש, איך זה יבוא לידי ביטוי בהכנסת תשתיות ארגוניות רלוונטיות, איך זה יבוא לידי ביטוי בתהליכי העבודה וכו'. ואנחנו רצינו שתהליך ההטמעה יהיה טופ דאון ממש בשיטת המפל, מההנהלה וכל אחת מהיחידות הארגוניות עד למטה ורצינו שגם ההטמעה תהיה הטמעה לרוחב הארגון, בקבוצות עמיתים, בדרגים מסויימים או באוכלוסיות מסויימות. כדי לייצר את התפיסה המשותפת ולא את ההפרדות.

ממש על קצה המזלג כדי שניכנס לאווירה, אני יודעת שיש כאן אנשים שכבר חוו גם כמנהלים וגם כאנשי אקדמיה, אז אני אעשה את זה ממש קצר ואני מעבירה את השרביט. הסיפור של החזון כמו שאמרתי זה לייצר איזה שהוא מצפן ארגוני, זה הסיפור של המה, איך הארגון הזה הולך להיראות בסוף העשור, זאת היתה הבקשה, לייצר כאן איזה שהיא אנרגיה שמחברת, שפה משותפת שמחברת את כולם ומכוונת אותם למקום מסויים. כשאנחנו מדברים על חזון אנחנו שואלים שלוש שאלות, מה הארגון הזה יהיה במיטבו, להגדיר את הזהות הארגונית, מי אנחנו ובמה אנחנו מאמינים, ולייצר משמעות לעשייה. השאלה הכי קריטית היא במה אנחנו נבדלים, זאת שאלה שחזרה כל הזמן לאורך הדרך, במה אנחנו נבדלים משידורים אחרים, מערוצי שידור אחרים, מה זה אומר להיות המחזיקים או הקול של השידור הציבורי. כשהייעוד, מה שפחות נדרש, כי זה מוגדר בחוק, לספק את השאלה, את

התשובה לשאלה לשם מה אנחנו כאן, מה הפונקציה הבסיסית שאנחנו ממלאים. וזה כתוב ומוגדר בחזון. בדרך כלל אתם תראו שההבדל, שהחזון עוסק יותר בדימויים, מטפורה, והייעוד הוא יותר פונקציונאלי. ורצינו גם להכניס את הערכים שזה האיך אנחנו עושים את הדברים. שוב, מסמך נקדי הוא מאוד חשוב והוא חלק מתהליך העבודה, אנחנו רצינו לייצר את ההבנה או את התרגום של איך אנחנו הולכים לעשות את הדברים מחר בבוקר וגם לזה נדרשנו.

רק דוגמה של ה-BBC, דוגמה אחרונה, החזון של ה-BBC היה קצר, להיות הארגון היצירתי ביותר בעולם. כאשר הערכים הם שהקהל הם בראש מעייניה, לספק יצירתיות, כשאנחנו נכנסנו לתהליך העבודה אנחנו רצינו כמה דברים, שהחזון יהיה תקשורתי, אי אפשר היה להכניס את כל הדברים לתוך החזון, לתוך האמירה החזונית, מה שהיה חשוב זה לבחור מילים מסויימות שישקפו הרבה מאוד דברים אחרים, במילה אחת שאפשר יהיה להבין רעיון או כמה רעיונות ביחד וכל מילה כאן נבחרה והוקפדה במיוחד כדי שתשקף רעיון רחב יותר ומה שעשינו אחר כך, פרטנו את זה לעקרונות ערכיים שהם מסמלים או משקפים את כל הרעיונות והתפיסות שעמדו מאחורי הדבר הזה. רצינו שהוא לא ישאר ברמת סיסמה אלא שיהיה שם איזה שהיא התכוונות אמיתית ועומק לדברים וכבר תראו שגם לזה יצרנו איזה שהוא התכוונות. והדבר האחרון זה שאי אפשר לעשות כאן את כל, להכניס את כל הרעיונות של כולם, מאוד הקפדנו וניסינו לא להשתמש גם במושגים כמו איכות, כשאנחנו אומרים איכות בשידור הציבורי למה אנחנו מתכוונים או איזה מסר של איכות אנחנו רוצים, הרי גם לצורך הענין מתחרים אחרים או עיסקי שידור אחרים רוצים שהשידור שלהם יהיה איכותי. אז במה אנחנו נבדלים וגם לזה אנחנו התייחסנו.

<u>שירין חאפי:</u> למה ההפרדה בין חזון לערכים?

<u>ענת מרקוביץ:</u> בעיקרון יש הפרדה, זה לא הפרדה שאנחנו עשינו, יש הפרדה בין חזון לבין ערכים, בעוד שהחזון מייצר את המצפן הארגוני ואת המה הארגון יהיה כשהוא יהיה במיטבו, הערכים זה איך אנחנו עושים את זה. זה אמת מידה של טוב ורע, של נכון ולא נכון. שהארגון רוצה לסמן. זה נכון שלפעמים

הערכים נכנסים גם באמירה החזונית, החזון מתייחס גם רחב וגם פנימה והערכים הם סוג של אבן דרך, אבן בוחן, אמת מידה שעומדת לנגד עינינו. מה שאנחנו ניסחנו זה עקרונות ערכיים, מה שחשוב היה לנו זה להביא לשם, פחות היה לנו חשוב להתקשקש על המושגים כמו על המהות של מה המסר שאנחנו רוצים להעביר ושיהיה מאחוריו איזה שהוא רעיון ממשי.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> אם היה צריך לקבוע תאריך מתי לא לעשות את החזון זה עכשיו, אין מנכ״ל, אין שדרה ניהולית, ראינו עכשיו רק את הסנונית הראשונה, אנחנו לא יודעים מה קורה עם הרפורמה, חוסר וודאות, עשרות מינויים בפועל, לא יודעים מה עם התקציב, אבל דווקא מתוך המשבר החלטנו שאנחנו כן הולכים על זה ויוצרים את החזון כדי להיערך לזה שרשות השידור יוצאת לדרך חדשה. בעולם אידיאלי התהליך היה מתבצע בדיוק הפוך, קודם היו מגבשים את החזון, אחר כך היו גוזרים את המבנה הארגוני ואחר כך עושים את הרפורמה. התהליך שבוצע, ואני לא מאשים אף אחד, זה היה דרכו של עולם, המציאות, כבר למדנו בחלק הראשון של הישיבה, חזקה מהכל, התהליך בוצע הפוך. קודם עשו את הרפורמה, על זה הלבשנו אחר כך את המבנה הארגוני והיום אנחנו שמים את הקצפת של החזון. התהליך היה הפוך אבל הנחמה היא שעכשיו אנחנו מיישרים קו ומסנכרנים בין שלושת הצלעות האלה וכשאנחנו יוצאים לדרך יש לנו גם חזון, גם מבנה ארגוני וגם רפורמה.

<u>אפרים באוך:</u> כשאני קראתי את המסמך הזה, פה לא מובן נגד מה אנחנו יוצאים, כל החסרונות שהיו הם פה לא מוזכרים. אומרים ושוכחים, צריך להכניס למסמך נגד מה אנחנו יוצאים.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> דודו, תן לנו סקירה של התהליך כפי שאתה ליווית אותו ואת הדילמות שהיו, סיכום של כל מה שנעשה עד היום ברשות השידור בנושא חזון רשות השידור בואך הלום.

<u>דוד ויצטום:</u> שלום לכולם. מה שאני רוצה להגיד קודם לפני שאני אציג את הדברים שרובם אתם מכירים אותם כמוני, זה הסיפור של במה נבדלת ההצעה הזאת מדברים אחרים. צריך לזכור שהיום זה בכלל לא מובן מאליו

שיש שידור ציבורי, אם יש שידור ציבורי השאלה היא לאן פניו משום שאנחנו נמצאים בתקופה שבה התקשורת משתנה בצורה קיצונית, רדיקאלית לגמרי ועוברת ממה שנקרא מאיתנו השדרים, מאיתנו האנשים שפעם אמרו לכם מתי לצפות ואיך לצפות, לכם לציבור אני מתכוון, לצופים, למאזינים וכו', לא הצופים, לא המאזינים, לא הציבור שאומר לנו מה לעשות, לנו איך לשדר, לנו מתי לשדר, ואיך לשדר וכו' וכמובן שבכל מקום יש לאט לאט כמובן כניעה לאותו לחץ או אותם לחצים מסוגים שונים ולחצים ציבוריים יכולים להיות בקלות לחצים מסחריים ולחצים פוליטיים ולחצים מכל הסוגים וצריך להגדיר את הגוף הזה שהוא גוף כלאיים שנקרא שידור ציבורי שאין לו הגדרה אמיתית, זה נוצר בבריטניה בשנות ה-20 של המאה ה-20 פשוט משום שבבריטניה המינהל הציבורי כפוף למלכה, אז לכן הם עשו גוף כלאיים שקראו לו פבליק אוטוריטי מה שנקרא או פבליק אופריישן. למה הביאו את זה לארץ, כי הבריטים עשו את זה טוב אז הביאו את המודל הבריטי גם לגרמניה אחרי המלחמה וגם למדינות אחרות ובסוף הביאו את זה הנה. אבל אצלנו כבר נוצרה מציאות לגמרי אחרת, אצלנו הטלוויזיה נוצרה בתור צוות מקים מה שנקרא, שהוא היה כפוף לא לחוק, לא לתקנות, לא לכלום, פשוט היתה שעת כושר אחרי מלחמת ששת הימים, הביאו הנה חבורה של משהו כמו 200 חבר'ה מכל מקום שיכלו להביא, מהאוניברסיטאות, מקול ישראל, מחו"ל, מהברנג'ות השונות והם הקימו כאן טלוויזיה והם עשו מה שהם רצו. מה שהם רצו אז, אגב אני הצטרפתי לא הרבה יותר מאוחר לאותו צוות ברדיו, מה שהם רצו אז וזה היה מוצדק וכולם אהבו את זה, היה לנהל רומן או לנהל סיפור אהבה עם המדינה, עם הממלכה. ישראל היתה אז אחרי ששת הימים, היתה אז התלהבות עצומה, הגנרלים והשדרים ואנשי הזה, נוצרו כאן תנועות חדשות, היתה כאן התלהבות נהדרת, פתאום היו כאן חבר'ה צעירים, חיים יבין היה בן 35, אחרים היו בני 25-30, המבוגר ביותר היה נדמה לי אליהוא כץ שהיה בן 40 ומשהו. אז הם התחילו לעבוד, היה להם כלי מדהים בחוזקו בידיים, זאת היתה הטלוויזיה, כל האנשים הטובים מקול ישראל הצטרפו אז אליהם והם מה שנקרא לקחו ועשו מהמדינה סיפור של מין ממלכתיות טלוויזיונית והתחילו בסיפור אהבה עם המדינה. זה היה בישראל השידור הממלכתי, אגב אותו

דבר היה במדינות אירופה אחרי המלחמה, זה היה גם בבריטניה ואפילו באמריקה אחרי מלחמת העולם השניה זה קרה. אבל לאט לאט גם המדינה שלנו השתנתה, גם השידור הציבורי והשידור הפרטי נכנס לתמונה, כל המציאות השתנתה ואז נוצר יותר ויותר צורך להגדיר מחדש מה זה שידור שהוא לא פרטי אלא שהוא נמצא באיזה שהוא מקום בידי המדינה וההחלטה, לא שלנו, ההחלטה של חוק רשות השידור החדש שעכשיו אמור להיות מוצע, היא להפוך את השידור הממלכתי, שנקרא בחוק ממלכתי, שידור ממלכתי, מממלכתי לציבורי. להעביר את השרביט מהממלכה, מהמדינה אל הציבור. בפיקוח הממלכה, בהשתתפות הממלכה, המדינה, אבל שהציבור יהיה זה שיקבע יותר ממה שהממלכה תקבע. במצב הקיים הזה שבו קיים חוק, החוק נמצא אצל כולכם ואתם יודעים בדיוק מה החובה שלנו כשדרים וכמבצעים של החוק הזה. לשדר לכל הקבוצות, לפי מה שכתוב בסעיפי החוק. זה דבר אחד. הדבר השני שישנו ולא שינינו בו זה דבר שנקרא, כפי שגם אמרה ענת, מסמך נקדי. מסמך נקדי זה הקוד האתי של השדרים, בקוד האתי הזה מפורטים כל הערכים שגם ענת דיברה עליהם, אבל הם הערכים המכוננים של עבודת השידור עצמה, כל הדברים האלה של אובייקטיביות, של הגינות, של איזון, דיוק, אמינות, עיתונות חוקרת וכו׳, כל הדברים האלה נמצאים במסמך נקדי והחזון כמובן לא בא להחליף את מסמך נקדי, החזון הזה זה לא חזון אתי אלא זה הפילוסופיה הציבורית של השידור הציבורי. לא משנה מה יהיה, לדוגמה יכול להיות שבעוד חמש שנים יחליטו שרשות השידור לא תיראה כמו שהיא נראית היום אלא תיראה בצורה אחרת, יהיו כמה רשויות, או יאחדו את כולם, את הטלוויזיה החינוכית וגלי צה״ל לשידור אחד, או שיחסלו בכלל את השידור הציבורי וישימו תוכניות ציבוריות, לא משנה מה שיהיה. מה שמשנה זה שהפילוסופיה הזאת שאנחנו כאן באים ונותנים לכם את העקרונות שלה, היא הפילוסופיה שצריכה להיות לשידור הציבורי תהא אשא תהא מתכונתו. אז אמרנו, העקרונות הבסיסיים והדילמות שהתחבטנו בהם זה המעבר מהממלכה לא הציבור, האי תלות והפלורליזם, השידור לא לקבוצה אחת ממלכתית אלא לכל קהלי ישראל שיש להם הרבה מאוד שבטים, הרבה מאוד תרבויות, דתות שונות, מוצאים שונים,פריפריה מול מרכז וכו׳. זה העיקרון האחר.

העיקרון הנוסף הוא אי תלות בלחצים מסוגים שונים וחופש ליצירה, הרבה מאוד אנשים עמדו על כך שהשידור הציבורי הוא יהיה הבית של היצירה הישראלית המקורית, קודם כל בואו אלינו, ככה גם אמרו היוצרים, תנו לנו לבוא אליכם, שאתם תהיו הכתובת הראשונה שלנו ולא כתובות אחרות וזה קשור גם בתרבות הארגונית של הארגון עצמו, רווחת העובדים בשידור הציבורי, שקיפות של הארגון וכו׳. והדבר האחרון שלדעתי הוא גם מאוד חשוב, זה העובדה שרשות השידור לא תהיה מבצר או מגדל שן מול ארגונים אחרים בחברה, אלא שהיא תשלב ידיים ותשתף פעולה עם כל גוף וכל ארגון שיציע שיתוף פעולה או שהרשות תחשוב שכדאי ואפשר לשתף פעולה. אם זה ערוצים אחרים, אם זה מכללות ואולפנים, אם זה כל גוף שיחשוב שיש אפשרות שהשידור הציבורי יעשה דברים יחד איתו, וזה כמובן קשור בשיתוף הפעולה החשוב ביותר של העתיד וזה שיתוף הפעולה בתחום האינטרנט. גם תכנים חדשים, גם תכנים מקוריים, גם תכנים אחרים לחלוטין מאלה שאנחנו מכירים אותם פה וגם יצירה חדשה של הפלטפורמות האלה גם לכיוון של קהלים יותר צעירים מהקהלים שאנחנו משדרים אליהם היום, שהם הולכים ומזדקנים יחד איתנו, אנחנו רוצים כמובן לשלב ידיים עם התופעות החדשות, אם זה רשתות חברתיות, אם זה סוגים חדשים של מדיה שאפילו אנחנו לא מכירים, בוודאי שהנכדים שלנו כבר מכירים אותם יותר טוב מאיתנו.

אז זאת הטיוטה, היא עומדת בצו החוק שעליו אנחנו מתבססים, בצד הקוד האתי שאיתו אנחנו עובדים והחזון הזה מראה לאן אנחנו רוצים, לא כגוף, כרשות, אלא כשדרים שעומדים לרשות הציבור, להגיע עם הציבור ומול הציבור. שכחתי עוד אלמנט אחד, כמובן מה אנחנו רוצים, איך אנחנו רוצים להיות אחרים או אלטרנטיבה או איך אנחנו רוצים להתבדל מהארגונים הרבים האחרים שהם פרטיים או מסוגים אחרים, שנמצאים בשוק ונמצאים גם בעולם. אלה העקרונות שאנחנו מביאים כאן ואלה העקרונות שניסחו עבורנו, זה לא אני כמובן ניסחתי אלא, אני ניסחתי אבל העקרונות האלה הם העקרונות, כפי שענת אמרה, עבדו עליהם אותם 250 איש בשלבים שונים. אני חייב לציין שגם אנחנו היינו מופתעים

מההיענות ומהכיוון הכמעט משותף לכולם, כולם בערך הלכו לאותו כיוון שאני מצביע עליו כאן. אז אלה הדברים שיש לי להגיד כאן כהקדמה.

היו"ר, אמיר גילת: תודה רבה לדודו, בכלל על כל מה שהוא עשה בתהליך הזה. כשפניתי לעובדי רשות השידור, כתבתי להם שיש 1,900 עובדי רשות השידור שקמים כל יום לעבודה ושאלתי האם יש מכנה משותף לכל אחד ואחד מהם, האם כל אחד יודע מה מצפים ממנו, מה הוא מצפה מעצמו, לאן המשחתת הזאת, הספינה הזאת שטה והתשובה היא בין לא ללא בטוח ואז כדי שיהיה בטוח אנחנו עושים את החזון הזה כדי שכל אחד מעובדי רשות השידור בראש וראשונה, אחר כך גם הציבור, אבל קודם כל אנחנו והעובדים נדע לאן אנחנו רוצים להפליג, לאן רשות השידור רוצה להגיע.

אז אני מיד אציג את טיוטת החזון, אנחנו לא פותחים היום את הדיון, אנחנו מסיימים אותו, ושוב אני אומר, 250 איש או שכל קולקטיבי של 250 איש כבר ישב על המדוכה במשך שלושה חודשים ויותר, אני לא מדבר על כך שפה הופנמו גם דברים שנאמרו בפורומים קודמים, בשנים קודמות, באינספור מפגשים ודוחות והמלצות ולכן בואו נכבד גם את התהליך שנעשה עד היום, את התהליך של שלושת החודשים האחרונים שנטלו בו חלק 250 איש, זה לא מה בכך ואני מביא פה את סך כל המחשבות שהועלו או רוב המחשבות, כמובן שלא את הכל אפשר היה להכניס, אבל את המגמות הבולטות, את מה שהסתמן מסך כל החשיבה הזאת של 250 האנשים,ש באים מרבדים שונים, עובדים, אנשי רוח, אנשי יצירה, אקדמיה , אנשי תקשורת וכו', ואתם מתבקשים לתרום את התרומה שלכם. אם יש פה דברים שנראים לכם על פניו מיותרים לחלוטין או משהו קריטי שחסר, איזה שינוי נוסח שיעשה את הענין להרבה יותר מוצלח ומאורגן וזאת המטרה שבסוף הדיון הזה נאשר את החזון, אבל בואו נכבד גם את המלאכה שאתם הייתם חלק ממנה, את המלאכה העמוקה והיסודית שנעשתה פה.

מה שאני מציג עכשיו זאת לא עמדה שלי, זה שיקוף של התהליך ונא להתייחס אליו כך. אבל לפני זה אני רוצה את האני מאמין שלי שאיתו אני, בלי קשר לחזון, זה מה

שאני אומר כל הזמן בכל פורום שאני מדבר בו וחשוב לי גם להשמיע את זה פה רגע לפני אישור החזון.

קודם כל רשות השידור היא גוף התקשורת הגדול בישראל, שני ערוצי טלוויזיה, שמונה תחנות רדיו, אנחנו מוסיפים עכשיו את המדיה החדשה וזאת בשורה טובה שהשידור הציבורי הוא גוף התקשורת הגדול בישראל ואנחנו חייבים לממש את הפוטנציאל האדיר שגלום בכך שאנחנו הגורם הגדול בישראל, אין עוררין על כך, אני לא בטוח שאנחנו מספיק משקיעים ועל הרשות כרשות שידור אחת שמאחדת את שני ערוצי הטלוויזיה שמונה תחנות הרדיו והמדיה החדשה, להיות גורם משפיע בחברה הישראלית. דבר נוסף זה שהשידור הציבורי הוא של הציבור, הכנסת עוזרת לי מאוד במחשבה הזאת, אני יודע שמיקי למשל גם חי את זה ונושם את זה כל השנים, ורשות השידור היא של הציבור, ורשות השידור צריכה לשתף את הציבור ולנהל עמו שיח קבוע שיטתי ומתמשך, הזכרתי קודם, שאנחנו עסוקים, לקחתי את זה אישית, אנחנו עכשיו נתחיל את זה בעזרת הוועדה המייעצת שאישרתם זה עתה, בפיתוח מודלים וכבר היו לי עשרות שיחות ומפגשים כי אני רוצה לפתח מודלים שיטתיים של משובים מהקהל על תוכניות ספציפיות, על מגמות, על תכנים שאנחנו מחפשים, לקבל רעיונות, כמובן להיות הקול של הציבור הישראלי על גבי המסך או המקרופון או המדיה החדשה, והדו שיח עם הציבור הוא קריטי ומשמעותי מאוד בעיני. אני אפילו לא יכול להגיד להחזיר את השידור הציבורי לציבור כי הוא אף פעם לא היה שלו, אבל להפוך את השידור הציבורי לשידור של הציבור. והנקודה השלישית היא שהשידור הציבורי צריך להגיע לכל אחת ואחד במקום ובאמצעי שהם יכולים לצרוך אותו. חלפו הימים שבהם הקלטנו תוכנית טלוויזיה וראינו אותה רק בטלוויזיה או הקלטנו תוכנית רדיו ושמענו אותה רק ברדיו, היום אנחנו בעולם של מדיה חדשה, של אפשרות לצרוך את השידור הציבורי גם במכשיר הטלפון הנייד, גם במחשב הנייד, באייפד, בדברים שעוד ימציאו ואנחנו חייבים להגיע לכל אחד במקום ובזמן ובאמצעי שבו הוא יכול לצרוך את השידור הציבורי. אם זה בני נוער, אנחנו לא צריכים לעשות את תוכניות הנוער של קול ישראל ברשת א', שאני לא יודע כמה ילדים מאזינים לרשת א' או יודעים על קיומה, אז אנחנו

כשידור ציבורי צריכים לעשות תוכניות לנוער אבל בואו אל הנערים ואל הנערות במקום ובאמצעי ובזמן שהם יכולים לצרוך אותו. זאת רק דוגמה לגבי שלושת הדברים האלה.

מה שנראה היום בשקפים האלה זה את טיוטת החזון כפי שהוצגה בתדמית, התדמית שאליה התנקזו סך כל ההערות ב-ע' וב-א' שהועלו פה בתהליך, לאחר מכן נדבר על ערכים ועקרונות הפעולה ולסיום השארתי את זה לקינוח, זה המשפט של החזון, אותו סלוגן שאני לא בטוח שזה תפקידה של המליאה אבל רצוי שתתנו ידכם ועיניכם גם לענין הזה, אבל זה יותר ענין קריאטיבי אולי של אנשים שיותר באים מעולם הקריאייטיב, לכן השארתי את זה לסוף כי אם הייתי שם את זה בהתחלה היה מתפתח פה דיון של שעתיים רק על הסלוגן ואני רוצה שהיום אנחנו נצא בראש וראשונה עם החזון, אחר כך עם הביטוי שלו של הערכים ואם ישאר זמן גם המשפט הסלוגני.

הייעוד פה מופיע בכוכבית כי כמו ששמענו וכמו שאנחנו יודעים, הייעוד שלנו מוגדר בחוק, דיברנו קודם על החוק בנושא של האגרה, גם פה זה לא תלוי בנו, לפחות לא לפי שעה, אנחנו כמובן יכולים להביא המלצות כמו שדיברנו קודם, אבל כרגע יש טיוטת הצעת חוק שנמצאת בהליכים מתקדמים מאוד של אישור ואנחנו פה כמובן מצייתים לחוק. עצם נוכחותנו פה היא בהתאם לחוק רשות השידור.

חזון רשות השידור 2011 מדבר על יצירת שידור ציבורי מוביל ומשפיע הנבדל בהיותו שידור רבגוני, מאוזן, הפועל באופן עצמאי, עמיד ובלתי תלוי, המקשר בין העבר ההווה והעתיד של ההווייה והיצירה הישראלית, המקדם שיח עם הציבור, ממנף שיתוף פעולה מבית ומחוץ באמצעי שידור מתקדמים. זה סך כל התובנות שהתגבשו באותם מפגשים באותו תהליך.

<u>קובי אוז:</u> אני רוצה להגיד שהמילה נבדל צריכה להופיע ליד מוביל ולא נבדל בהיותו שידור רבגוני. בעיני זה קריטריון מאוד משמעותי ודיברנו עליו הרבה, במובן הזה שכשבן אדם שם תוכנית הוא שואל את עצמו האם יש תוכנית כזאת במקום אחר, מה היא הנקודה שבה אנחנו בולטים ומובדלים החוצה, לכן המילה נבדל צריכה להופיע אחרי מוביל.

דוד ויצטום: היא מופיעה אחרי מוביל, אתה צודק, היא מופיעה גם בהמשך מוביל ונבדל כסעיף אחד, אתה תיכף תראה את זה.

היו"ר, אמיר גילת: מיד נפתח לדיון, ההערה נכונה. עכשיו נדבר על העקרונות. מתוך כל התהליך התגבשה טיוטת החזון שהצגתי עכשיו, עכשיו אנחנו מחכים לערכים, שהעקרונות הערכיים הבולטים שלהם היו, הציבוריות, הייחודיות והגיוון, ההתבדלות, חופש היצירה והעצמאות, שיתוף הפעולה מהבית ומבחוץ וכמובן שראיתם את זה מופיע לפני רגע בטיוטת החזון כי אלה הערכים הבולטים שהתגבשו. אם אנחנו מרחיבים אז כשאנחנו מנסים לפרוט לפרוטות את המושג ציבוריות ושוב אני משקף את התהליך, אני לא מביע פה את עמדתי, אני משקף את סך כל התהליך, אז דובר על כך שהשידור הופך מממלכתי לציבורי, דודו הזכיר את זה, השידור הוא של הציבור הישראלי ולמען הציבור הישראלי, שזה המשתמשים ... למשתתפים, שהשידור הציבורי אינו מעל הציבור אלא בתוכו, בין ובקרב קבוצותיו ונציגיו, ושהשידור הציבורי שואף לגעת קרוב ככל האפשר במחשבה, בעשייה, ביצירה מקורית וחופשית ובהפקה הישראלית לגווניה. את הסעיף של ייחודיות וגיוון אפשר לפרט כך שקודם כל ... איחוד וגיוון, שידור לכל הקהלים, לכל קול בחברה הישראלית, ובנקודות נוספות, שידור פלורליסטי, המייצג משקף ... באופן מאוזן והוגן מגוון רחב של דעות, גישות והשקפות עולם בחברה הישראלית, אם זה במרכז או בפריפריה, בין כלל אזרחי ישראל ותרבויותיהם, בין ישראל לתפוצות ומתן ביטוי לקולה ולפניה של ישראל בעולם הרחב הן במזרח התיכון והן בין העמים.

קובי אוז: פה יש משהו קטן לגמרי שקשור לנישות קטנות. לפעמים לרשות השידור יש תפקיד לתת מענה לנישות שהן קטנות, לאוו דווקא כדי לייחד את הביטוי, כדי להגיד יש לנו גם את הצבע הזה, אלא להגיד יש קבוצה של אוהבי מוסיקה קלאסית, אנחנו רוצים לתת להם תחנה שתיתן להם מוסיקה קלאסית, הם מעטים, אנחנו לא עושים את זה בשביל שיהיה לנו עוד צבע בדגל של הצבעים שלנו אלא אנחנו נותנים מענה גם לנישה קטנה. יש פה איזה משהו שלא מגדיר את הדבר הזה, צריך שיהיה את התיקון הזה. שידור פלורליסטי אומר בואו

נראה שאנחנו נותנים גם לזה וגם לזה, אבל פה אני מדבר על זה שיש בן אדם שצורך דבר מסויים ואנחנו צריכים לתת לו את זה לא בשביל להציג את זה כלפי חוץ, הנה תראו יש לנו גם את זה, אלא פשוט כי אנחנו צריכים לתת מענה לנישה קטנה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> קובי, על הכיפאק, רק תרשום. אני רוצה להציג את הכל, אולי משיהו יחשוב משהו אחד ויקבל מענה במקום אחר ואני רק מציג את התהליך, סיכום התהליך, אחר כך אנחנו פותחים את זה לדיון.

מרכיב ההתבדלות בוטא במהלך התהליך במשפט שאומר, אשמח להוביל, לשלוט, להיבדל, כלומר להוות אלטרנטיבה לערוצים הקיימים, אמירה אחרת בסוגי השידורים, הנה פחות או יותר כאן אולי דברים שהתכוונת אליהם, השדרים ואיכות המשדרים וצפייה ללא פרסומות, זאת גם נקודה, וצפייה ללא פרסומות זאת נקודה נוספת שהועלתה. התמחות בחדשות, בתיעוד דוקומנטארי, תרבות בידור ויצירה ישראלית מקורית, באיחזור פרוייקטים ייחודיים מתחומי היצירה, מורשת, צרכנות, איכות סביבה וכיו"ב, אפשר אולי למלא את הכיו"ב בתוכן, חופש יצירה ועצמאות, להיות בית התוכן הישראלי העצמאי התרבותי הערכי והיצירתי לכל הציבור כל הזמן, וזאת ללא מורא וללא משוא פנים מבחינת מתחרים, המערכת הפוליטית והאינטרסים הכלכליים, הבטחת חופש אומנותי ליוצרים, והקניית בטחון יצירתי וקידום מקצועי של עובדי השידור הציבורי. שיתוף פעולה מבית ומבחוץ, השידור הציבורי כמו ששמענו ישלב ידיים עם שותפים לדרך, אם זה שילוב ידיים עם כלל הכוחות בשידור הציבורי לביצוע סינרגיה איכותית, הזכרתי את זה בהתחלה, יצירת תוכן מקורי, העמקת המשוב מהציבור ופניה מחודשת ועדכנית אל הדור הצעיר, שיתוף פעולה אינטראקטיבי באמצעות האינטרנט והמדיה החדשה, ופה צריך לחשוב גם על העברית, כשאנחנו מנסחים את הערכים, ואיזון ועידוד שיתופי פעולה עם גופים חיצוניים שעשויים לקדם את ייעוד מטרות השידור הציבורי, אם זה עמותות שפעילות בחברה האזרחית, גופי שידור בתחום התעודה, הדרמה, התרבות, הבידור והקולנוע, בזה הוא פנה לאוניברסיטאות ואולי עוד.

<u>קובי אוז:</u> יש לנו פה, חסר לנו פה, חסר פה.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, מיד הדיון. ורק בשביל ההתרשמות, אז אלה מקצת מהסלוגנים שהוצעו ואני מבקש לא להיכנס לדיון מעמיק על הסלוגנים עכשיו, אבל פשוט לתת לכם טעימה. עוצרים ויוצרים תרבות ישראלית, נהיה ביתכם לעצור וליצור יחד עתיד ישראלי, רשות השידור של הציבור ובשביל או למען הציבור, רשות השידור לרשות הציבור, רשות השידור ברשות הציבור, רשות השידור לרשותך וברשותך, רשות השידור של הציבור בשביל הציבור, שידור ציבורי איתכם ושלכם, היכולת להוביל הזכות לשדר החובה לשדר ויש עוד אינספור רעיונות שאפשר וניתן להכיל את משפטי החזון.

בואו נחזור להתחלה, אחרי שאנחנו מכירים את הערכים מיד נדון בהם לפרטי פרטים, בואו רק נלך לפי הסדר. בואו נתחיל עם הנושא של טיוטת החזון עצמו, כי זה מה שחשוב שנאשר היום, אחר כך נדבר על הערכים. האם שי הערות לגבי הענין הזה.

קובי אוז: המילה מוביל, המילה נבדל - - -

היו"ר, אמיר גילת: רגע, יש פה שאלה.

אריה הולצר: רק להבין מה המסמך הזה, בסופו של דבר אנחנו, המסמך שיצא מכאן יהיה, הלוגו, מתחתיו אני מבין השורות הללו וכל הנייר שראינו שני עמודים הוא חלק מאותו מסמך חזון.

היו"ר, אמיר גילת: הוא בנוי מסלוגן, מטקסט באורך כזה, פיסקה מורחבת שמגלמת ומגבשת ומתמצתת את החזון - - -

אריה הולצר: זה הפרשנות שלו.

היו"ר, אמיר גילת: אחר כך הערכים. כמו בשיעור מתמטיקה, איך הגענו לתוצאה.

אריה הולצר: כי בנייר שקיבלנו זה היה נראה יותר שמוצגות בתוכו אלטרנטיבות, או שכל האלטרנטיבות הן חלק - - -

היו"ר, אמיר גילת: כן, הן פה. הכוונה היא ליצור, אני לא יודע אם היום, את הסלוגן, את גוף החזון שזה היום ואם נספיק אז גם את הערכים.

דוד ויצטום: הסיסמה הזאת ממש לא צריכה להיות סיכום של הכל. למשל נתנו כאן דוגמאות, הסיסמה נגיד של גוגל, הסיסמה של גוגל היא, Don't be evil, לא תהיה רע, שזה בכלל - - -

דובר: ואהבת לרעך כמוך.

דוד ויצטום: זה מצויין נכון, אבל זה לא ענין של סיכום של כל הפילוסופיה אלא זה משהו שיתן לך את הפוש.

היו"ר, אמיר גילת: אז המתודולוגיה של הדיון, נא להירשם, אנחנו נדון על הנושא של גוף החזון ואחר כך נרד לערכים. אז לפי הסדר רק על השקף הזה.

קובי אוז: התיקון שאני מציע הוא ככה, יצירת שידור ציבורי מוביל נבדל ומשפיע, בהיותו שידור רבגוני מאוזן מוביל נבדל ומשפיע.

היו"ר, אמיר גילת: אודי, אתה יכול לתקן את זה.

דוד ויצטום: כן, זה ממש מתבקש.

קובי אוז: אז אמרנו, מוביל, נבדל ומשפיע.

היו"ר, אמיר גילת: אתם רואים, זאת רשות השידור החדשה, מתקנים בזמן אמת.

דוברת: יצירת שידור ציבורי נבדל ומשפיע.

קובי אוז: מצויין, תוריד את המילה נבדל.

דוברת: יצירת שידור ציבורי נבדל.

שירין חאפי: אני חושבת ש צריך להיזהר בין נבדלות להתנשאות, כי כל הזמן להגיד אנחנו הרבה יותר איכותיים מהשאר, אנחנו יודעים מה זה עיתונות לעומתה השאר - - -

דובר: עוד לא הגיעו, רוצים להיות.

שירין חאפי: אצלנו יש תכנים כאלה לעומת, אנחנו רוצים להיות למען הציבור ושחוב גם קצת להוריד, לא יודעת, לי יש תחושה, אני מדברת עכשיו בשם הציבור, עם הרצון הזה להיראות אחרים, כל השאר לא בסדר, אנחנו משדרים איכות והשאר לא. מה שיוצא מהמצגת, מהחזון - - -

דוד ויצטום: אנחנו ניסינו לא לכתוב מילים כמו איכות כי בכוונה למשל נזהרנו - - -

שירין חאפי: אבל יש כאן משפט של איכות.

דוד ויצטום: אין.

ענת מרקוביץ: אין, לא הכנסנו.

דוד ויצטום: זה היבדלות, איפה שיש למשל כשלי שוק, קובי נדמה לי הציע, איפה שאין משהו אנחנו נהיה במקום שאחרים לא נמצאים, איפה שאוטובוס אגד לא מגיע אנחנו נגיע, אלה הדברים, לא איכות מול הזבל של כולם.

קובי אוז: כאילו לא להיות מיוחד, זאת לא הכוונה, הכוונה היא לתת מענה.

טלי אייכנוולד: תסביר מה זה נקרא שידור ציבורי נבדל.

קובי אוז: אני אתן לך דוגמה, אם יש קהל, נתתי דוגמה טובה על קול המוסיקה, יש קהל שאוהב מוסיקה קלאסית, אם התחנה הזאת היתה תחנה שהיא פרטית, אם היתה עכשיו תחנה פרטית שמייצרת מוסיקה קלאסית והיינו צריכים להמציא את קול המוסיקה, אז היינו שואלים במה זה נבדל מהתחנה הפרטית הזאת שמייצרת מוסיקה קלאסית, אבל אין תחנה כזאת פרטית ולכן - - -

דוד ויצטום: באירופה יש ובדיוק זה ההסבר. תחנת מוסיקה קלאסית באירופה משדרת פרקים נבחרים מכל מיני יצירות מוכרות.

קובי אוז: אני אתן לך עוד דוגמה. נניח ועכשיו מחליטים לייצר תוכנית כוכב נולד ברשות השידור, אנחנו עכשיו צריכים לבדוק אם התוכנית הזאת שונה במשהו מהתוכנית כוכב נולד שכבר מופיעה והאם היא נבדלת במשהו. מה הם הערכים המיוחדים שאנחנו ניתן בתוכנית הזאת ברשות השידור, היה ויחליטו החלטה כזאת.

טלי אייכנוולד: אז יגידו מה הם הערכים המיוחדים - - -

ענת מרקוביץ: אז אמרנו, טלי.

קובי אוז: זה צריך להיות אחר ממה שכבר משודר בפרטי.

טלי אייכנוולד: זה לא מספיק טוב.

קובי אוז: נבדל זה שונה.

היו"ר, אמיר גילת: טלי, הפרשנות מופיעה בהיותו, בהיותו שידור רבגוני מובדל - - -

ענת מרקוביץ: בדיוק, בזה זה נבדל. כל הזמן השאלה בקבוצות, זה היה מאוד לא פשוט להגיע לזה, במה שידור, אני עכשיו שואלת אתכם, למה צריך את השידור הציבורי, למה צריך אתכם, אתם צריכים לצאת באיזה שהיא אמירה שיש כאן משהו שאין במקום אחר ובזה אני מסכימה עם קובי. ברבגוניות, באיזון, באופן עצמאי.

טלי אייכנוולד: כל החזון בא להגיד את התוכן, את המהות של במה אנחנו נבדלים, בשביל מה צריך להגיד נבדל.

ענת מרקוביץ: למה להגיד את זה?

טלי אייכנוולד: כן. כל החזון המשמעות שלו היא להגיד מה התוכן שלנו יש, אני מתעקשת להגיד את זה עד הסוף, אני לא אוהבת את המילה נבדל כי היא עושה לי קונוטציות לא טובות באופן עקרוני וכללי והדבר השני זה שכל החזון וכל הערכים אמורים להגיד מה הייחוד של רשות השידור.

ענת מרקוביץ: נכון.

טלי אייכנוולד: בשביל מה צריך להגיד שאנחנו נבדלים מאחרים.

היו"ר, אמיר גילת: פה אני מסכים איתך בנקודה, פה אני מסכים איתך כי הנושא של, תמיד אומרים שאנחנו צריכים להיות אלטרנטיבה - - -

ענת מרקוביץ: זה כאילו אומר שאנחנו משחקים במגרש אחר.

קובי אוז: לא, זה לא הענין.

ענת מרקוביץ: השאלה היא אם אתם רוצים להכניס את המילה נבדל או לא. גם חברת טבע ושמתי את זה כדוגמה, רשמה בחזון הארוך מאוד שלה שיש לו כמה פיסקאות, שאנחנו נבדלים ב-, וזה עושה קצת שכל כי הם כאילו אומרים אנחנו לא כמו כל חברות התרופות הגנריות האחרות, יש לנו משהו אחר.

טלי אייכנוולד: כן, והמנחה שלי לדוקטורט לימד אותי שאף פעם אסור להעתיק מאחרים אפילו אם הם טובים.

ענת מרקוביץ: בסדר, יש כל מיני, אני רק אומרת שזאת היתה דוגמה לא רעה לארגון שבחר לומר כן, אנחנו נבדלים וחשוב לנו לשים את זה קדימה, כי אנחנו בחירה לא טריוויאלית.

טלי אייכנוולד: אבל החזון כשלעצמו יוצר את הערך המוסף של הנבדלות. אתה לא צריך להגיד שאתה נבדל.

קובי אוז: ברגע שמנהל התוכנית עכשיו, הוא צריך להחליט על תוכניות, הוא צריך להחליט על תוכניות ואין לו את המילה נבדל, אז הוא יכול לבחור ולעשות תוכנית כמו בערוץ 2, כמו בערוץ ההיסטוריה, כמו בערוץ אחר, אין לו את הקריטריון הזה. ברגע שאת מוחקת את זה - - -

טלי אייכנוולד: וזה שהוא יעשה משהו שהוא אחר - - -

קובי אוז: אני צריך שהוא יבוא לכאן ויתן לי דין וחשבון ויגיד לי למה צריך את התוכנית הזאת.

טלי אייכנוולד: אם הוא יעשה משהו אחר, שונה, זה מספיק טוב בשבילך או שאתה רוצה - - -

היו"ר, אמיר גילת: בואו ננסה להוריד את המילה נבדל ואז הפרשנות היא ממילא, יצירת שידור ציבורי מוביל ומשפיע ואז בהיות שידור ציבורי רבגוני מאוזן וכו'.

קובי אוז: אז השארתם את זה אותו דבר.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, לכן אני אומר שאין פה בעיה.

קובי אוז: לא, זה נשאר אותו דבר כמו היום. אנחנו אותו דבר כמו שהיינו לפני זה, ערוץ 2 סוג ב', זה הכל, זה מה שהשגתם עכשיו, הורדתם את זה אתם ערוץ 2 סוג ב'.

היו"ר, אמיר גילת: ערוץ 2 הוא לא מאוזן ועצמאי ובלתי תלוי.

דוד ויצטום: יש משהו במה שאתה אומר, כשעם נבדל מעמים אחרים יש בזה משהו מתנשא, אבל אני חושב שיש - - -

טלי אייכנוולד: תגיד במה הוא נבדל - - -

דוד ויצטום: יש שני מושגים פה, יש נבדל ממי ויש נבדל ב-, הנבדל ב-, שונה מ- או נבדל ב- זה לא נבדל מ- ואפשר לנסח בצורה סמנטית ברורה לחלוטין - - -

בלהה כהנא: אני מסכימה עם טלי לגמרי, אני לא חושבת שהנבדל צריך להיות איזה שהיא מטרה, ולכן המשפט בלי הנבדל ברבגוני ובמאוזן נותן את מה שאנחנו רוצים אבל לבוא ולהגיד אנחנו נהיה שונים מאחרים, למה מה קרה עם כל הכבוד, אנחנו יכולים בתכנים שלנו בלי להיות שונים להשיג את המטרות שאנחנו רוצים כפי שבא לידי ביטוי.

נגיסט מנגשה: אני רציתי עוד פעם להתייחס לנבדל, אולי להחליף אותו בייעודי, האתגר שלנו או המאמץ צריך להיות ביישום של החזון הזה, להפוך אותו לאסטרטגיה ויעדים, זה בדיוק יהיה האתגר. כרגע יצא נבדל ונשאר ייעודי, הוא לא ישנה את מה שאנחנו חושבים שצריך לעשות. אז אולי אני מציעה ייעודי ולא נבדל.

דובר: ייחודי או ייעודי?

נגיסט מנגשה: יוניק, יוניק.

דוברת: ייחודי.

יוסי דרמר: מה שחסר לי בכל המסמך, אין שום מילה על המסורת היהודית, שום מילה, כלום. על המסורת היהודית, להזכיר אותה במשהו. ישראלית מופיע. לכן מה שאני מציע - - -

דוברת: נמרוד ניסח משהו.

נמרוד לב: מה שכתבתנו זה היה, רשות השידור תטפח עתיד ישראלי מזהיר הנבנה על מורשת מפוארת, בפעולה יצירתית המשלבת חדשנות ושמירה על אוצרות העבר היהודי ישראלי תוך כדי מתן מענה גם לקהלים אחרים בחברה הישראלית.

היו"ר, אמיר גילת: אני עוד פעם אומר, אפשר לעשות תוספות אבל בואו נכבד את התהליך של 250 איש. אם זה פותר את הבעיה בנקודה הזאת - - -

נמרוד לב: הוא מעלה פה נקודה, הוא אומר שהתהליך של 250 איש הוא יפה וטוב, אבל חסר לו - - -

היו"ר, אמיר גילת: הבעיה היא המורשת?

יוסי דרמר: הבעיה היא המורשת היהודית והישראלית.

ששון יונה: אני לא מסכים. למה, רשות השידור, אם הפכת את זה לרשות הציבור, הציבור במדינת ישראל הוא מגוון, יש את כל העדות, יש את כל הגוונים, אם אתה רוצה להתחיל לכתוב גם ערבים, גם יהודים, גם מוסלמים, גם נוצרים, בוא נתחיל למלא. אתה רשות, אתה רוצה לדבר על הציבור, אז יש ציבור ואל תיקח את זה ותהפוך את זה עכשיו לציבור היהודי, כי זה המשמעות של זה. אני לא מסכים לזה.

יוסי דרמר: גם מגילת העצמאות היא ציבורית - - -

גאולה אבידן: אני לא מסכימה ששון.

ששון יונה: בסדר, זכותך, אני לא אמרתי שאת חייבת להסכים.

ענת מרקוביץ: רק לומר לכם שעל זה היו ויכוחים אינסופיים בקבוצות עבודה - - -

דוברת: מדינה יהודית ודמוקרטית.

ענת מרקוביץ: כן, האם אנחנו רק על הישראלי או אנחנו מכניסים את הסיפור של המסורת והיהדות.

אריה הולצר: לפני כל דבר אחר אני רוצה להתחבר למה שיוסי אמר, אבל אני רוצה גם להצביע על זה מזווית אולי נוספת. אני בהחלט חושב שבמסמך כזה של חזון, במיוחד כשקראנו את שלושת העמודים, שאין שום אמירה על הזהות היהודית של הגוף הזה, אני חושב שזה חיסרון. אבל אני רוצה לומר מעבר לזה, אם נסתכל על החזון ואני מנסה לחפש את הערכים שמסתתרים מאחורי שמונה השורות האלה, אולי המילה היחידה זה שידור ציבורי, מוביל ומשפיע יכול להתחבר עם זה כל דבר, אני רוצה לומר שיש הבדל מהותי בין הציבורי לבין כל הסופרלטיבים האחרים שנמצאים שם. מוביל ומשפיע, אם הוא מוביל ומשפיע

בדברים מסויימים, זה טוב יותר, בדברים אחרים זה טוב פחות, אנחנו צריכים שבחזון יהיה ביטוי לערכים שמנחים את הרשות, הובלה כשלעצמה או השפעה כשלעצמה או בלתי תלוי כשלעצמו, עצמאי, כל הדברים האלה הם כלים שהם טובים כשיש לנו מצפן נכון. אם אנחנו חושבים שהערך הוא רק בתהליך אז זה נכון, אבל אם אין לנו איזה שהוא כוכב, אני הבנתי שהחזון הוא חזון שמציב לנו משהו שאליו אנחנו צריכים לחתור, מבחינת להיות בלתי תלוי את יכולה להגיע עם זה לכל מקום שאת רוצה, בלי שום מצפן, כשהמצפן היחידי הוא הבלתי תלוי או ההובלה. אלה שני דברים שונים שמעורבבים בתוך החזון הזה.

<u>גאולה אבידן:</u> עבר הווה עתיד, את יכולה לקחת את זה לכיוון עשייתו ופועלו - - -

<u>אריה הולצר:</u> אולי מכיוון אחר עוד מילה אחת - - -

<u>דוד ויצטום:</u> אני אקרא לך, הרשות תקיים שידורים בין השאר בתחומי החברה, החינוך, הכלכלה, המדיניות, התרבות, האומנות, המדע, מורשת ישראל, הבידור והספורט, במטרה לשקף את המציאות ואת ההוויה החברתית בישראל ובעולם, לשדר מידע אמין, להרחיב את ההשכלה ולהפיץ דעת, לקיים שידורי איכות, לקדם את היצירה המקורית הישראלית ואת השפה העברית. זה חוק רשות השידור. החזון הוא בנוסף לזה. הוא יחד עם זה, הוא לא עצמאי.

<u>גאולה אבידן:</u> אבל דוד, אף אחד לא קורא את זה ואת זה. בחזון שאתה יוצא איתו מהמקום הזה צריך שיהיה - - -

<u>דוד ויצטום:</u> אבל אמרתי בהתחלה שיש לו שלושה נדבכים, החוק, על זה איך עושים את זה, וזה החזון - - -

<u>אריה הולצר:</u> החוק שנכון לעכשיו הוא עדיין קיים, בסעיף 3 ניסה להניח לנו את מה שנמצא כאן, את מה שמוצג לנו. והמרחק בין מה שקיים ואני רוצה לקרוא שניה את מה שכתוב בסעיף 3 לחוק רשות השידור, בעצם מישהו שם ניסה ואני בטוח שישב ושקד על זה הרבה וניסה להעמיד לנו חזון. אני אקרא.

<u>דובר:</u> זה לא חזון, זה - - -

<u>אריה הולצר:</u> הרשות תקיים את השידורים לשם מילוי תפקידים אלה, לשדר תוכניות חינוך בידור ואינפורמציה בשטחי המדיניות, החברה הכלכלית והמשק, התרבות המדע והאומנות, במגמה לשקף את חיי המדינה,מאבקה, יצירתה והישגיה, לטפח אזרחות טובה, לחזק את הקשר עם המורשת היהודית וערכיה, ולהעמיק את ידיעתה, לשקף את חייהם ונכסי תרבותם של כל שבטי העם מהארצות השונות, להרחיב השכלה ולהפיץ דעת, לשקף את חיי היהודים בתפוצות הגולה, לקדם את מטרות החינוך הממלכתי כמתואר בחוק החינוך הממלכתי, לקדם את היצירה העברית והישראלית, לקיים שידורים בשפה הערבית לצרכיה של האוכלוסיה הדוברת ערבית. אני אומר שאנחנו, החזון הזה הוא כל כך נקי, נקי במובן השלילי, מערכים, לעומת מה שיש בחוק, שזה כמעט - - -

<u>אנטון איוב:</u> אם נגיד שהחזון שלנו לקיים את חוק רשות השידור, זה חלק מהחזון והחוק הוא הגובר.

<u>אריה הולצר:</u> אני מוכן לקבל שהיום 40 שנה אחרי שנחקק החוק אנחנו לא יכולים לכתוב את זה כחזון, אבל עדיין אני חושב שהחזון, השמונה שורות האלה צריכות לכלול יותר בשר ערכי צרוף. יהדות זה המינימום.

<u>גאולה אבידן:</u> ראשית אני חושבת שאם אתה מדבר על לכבד מה ש-250 איש אמרו, אז אני חושבת שנמרוד הביא את זה אל תוך דבריו עובדתית שזה מה שעבדנו עליו או קראנו בכל אופן ממה שהועבר במייל, אז זה היה במתכונת הזאת. גם לי מאוד צורם, אין פה איזה אמירה, יש כאן כמו מין, אני לא אגיד פחד או חשש להישמע לא מתקדמים מספיק, אם תהיה כאן איזה מילה שנקראת מסורת, אני לא מדברת דווקא על היהדות כיהדות, אלא משהו שהוא מסורת, משהו שהוא מהשורשים של העם הזה. ולי מאוד חסר. זה שזה כתוב הלא, בכל מקרה זה מה שיצא, הלא כשאתה תצא לעיתון או כשתקריא את הרשות אתה לא תקריא את כל מה שכתוב, את החוק, אתה תקריא בדיוק את המספר מילים האלה והחשש הזה להתבצר ולא לכתוב איזה שהיא אמירה שאין מה לפחד, המסורת שלנו היא חלק מההווי היהודי הישראלי הציבורי וכו'.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> עלתה פה הצעה להוסיף את המילה מורשת.

גאולה אבידן: אני לא יודעת מה, להוסיף משהו שיהיה - - -

היו"ר, אמיר גילת: ההווייה, המורשת והיצירה הישראלית עד שיש את האלמנט של הקישור בין העבר והווה והעתיד - - -

גאולה אבידן: על העבר אמרתי, העבר הווה ועתיד אז אתה יכול לומר שזה מדבר על הקמת מדינת ישראל, צה"ל, הפלמ"ח וכו', ואנחנו רוצים שזה יהיה קשור - - -

דובר: מורשת יכול להיות גם מורשת קרב.

נמרוד לב: אני מחבר בין שני נושאים, הנבדלות שקובי דיבר על הנבדל, ואני מדבר על הענין היהודי שכולם פה כל כך מפחדים ממנו משום מה. ששון לקח ועשה הבדלה לא נכונה, הוא אמר שאנחנו מדברים פה על שידור לציבור היהודי ויש עוד ציבורים אחרים. לא, הייחוד של מדינת ישראל הוא בזה שהיא מדינה שמבוססת על מורשת יהודית ויש בה קהלים נוספים, זה מה שאני עשיתי בניסוח שלי. דיברתי על המורשת היהודית המפוארת, העבר היהודי הישראלי תוך כדי מתן מענה גם לקהלים אחרים בחברה הישראלית, באופן שווה ומאוזן. המסורת היהודית היא משהו שחייב לבוא פה לידי ביטוי, מכיוון שמורשת יכול להיות גם מורשת קרב וכך הלאה. התפיסה של היהדות, אני אומר דבר נוסף, אני לא חושב שהמסורת היהודית היא אך ורק לציבור היהודי, אני חושב שגם ציבור ערבי יכול להתקרב ולהנות ממסורת יהודית וההיפך, למה אנחנו מונעים מאחרים להתקרב למשהו שהוא כן איזה שהיא אבן יסוד של המדינה הזאת. המדינה הזאת היא כן מדינה שמבוססת על ערכים יהודיים ויש בה קהלים נוספים שיש צורך לתת להם מענה. אז צריך למצוא את הדרך - - -

דובר: אז במקום מורשת תציע מסורת או מסורות.

נמרוד לב: אבל מסורת, שוב אנחנו חוזרים לאותו דיון קבוע בין ישראלי ליהודי, השאלה מה הוא ישראלי ומה הוא יהודי, המורשת היהודית יש בה משהו, מדינת ישראל היא מדינה שמבוססת על איזה שהיא מסורת, מסורת יהודית, ויש בה קהלים נוספים שיש לתת להם מענה אבל גם לתת להם להתקרב למסורת היהודית.

דוברת: אז תכתוב מסורות, שזה לכולם ביחד.

נמרוד לב: ההבדל בין רשות השידור הישראלית לזה של רשות השידור הצרפתית, זה שהיא מבוססת על מסורת יהודית וזה משהו שכן צריך לבוא לידי ביטוי באופן כזה או אחר, אני אומר באופן הגון ומאוזן שנותן מענה גם לקהלים האחרים וצריך להכניס את זה בניסוח, אבל לא לוותר על המקום הזה של היהודי ופה זה מחזיר אותי לנושא השני של הנבדל, שאני חושב שלא הבנתם את כוונתו של קובי לגבי נבדל. נבדל הכוונה מלשון פעולה מעשית, זה אחר מייחודי או שונה, אלא נותן דרך פעולה מעשית. הוא אומר אנחנו נבדלים, אנחנו ניתן מענה לכל דבר שלא ימצא במקום אחר ולא באופן שינתן במקום אחר. וזה מביא אותי למקום של המסורת היהודית, להבדיל מרשות השידור הצרפתית.

טלי אייכנוולד: אקדים ואומר שלמרות שאני מנהלת בית יהודי ואף דתי, אני לחלוטין נגד להכניס את המילה יהודי לתוך החזון, מכיוון שקודם כל לדעתי זה מגולם כאן, מכיוון שבהגדרה המורשת כפי שהיא קיימת היא מורשת והיא מבטאת את החלקים השונים של המורשת שבוודאי שהחלק הנכבד שלה היא המורשת היהודית ולהכניס את המילה יהודית כשזה סותר לפי דעתי ממש את מה שאתם כל כך מתעקשים עליו, של נישות ומיעוטים וכל מיני ביטויים של קהלים אחרים שקיימים, זה יוצר בעיני ניכור נוראי ומנסה גם לפתור איזה שהיא בעיה אינהרנטית שקיימת פה במדינה הזאת של להיכנס בה ככה ראש בראש זה, אני לא אגיד מסוכן, זה לא נכון. זה מגולם כאן בתוך זה, אני אומרת את דעתי, זה מיותר, זה לדפוק את הראש בקיר, זה מגולם בתוך הדברים שכתובים כאן, כי זה חלק מהעבר והוא כתוב כאן, זה חלק מההווה והוא כתוב כאן.

נמרוד לב: אני רק רוצה להזהיר, אני בקטנה רוצה להזהיר, אני רוצה להגיד משהו - - -

גאולה אבידן: אם אני מסתכלת על השידורים כמו שהם היום, אני לא חושבת שבא לידי ביטוי שום דבר שקשור במסורת היהודית בכל כך הרבה תוכניות. בואו נראה מה קרה בשנתיים האחרונות כשהמנכ"ל היה חובש כיפה - - -

בלהה כהנא: אני מצטרפת למה שאמר האגף הזה, במיוחד מה שאמר נמרוד, אנחנו לא יכולים להתעלם מזה שאנחנו מדינה יהודית, לבוא ולומר זה כתוב בחוק, אז בואו נמחוק בכלל את השקף הזה, לא צריך אותו. אם אנחנו מחליטים כן להוציא איזה שהוא מנשר הוא צריך להביא מה אנחנו רוצים להוסיף בו על החוק, אז דבר אחד, אי אפשר להתעלם מזה שזאת מדינה יהודית וזה חייב לבוא לידי ביטוי, יחד עם זאת אני מסכימה לגמרי שיש פה קבוצות אחרות שגם הן צריכות לבוא לידי ביטוי ואין סיבה שהן לא יבואו לידי ביטוי ולכן הנוסח כמו שנמרוד וגם אני הייתי שותפה לזה שהוא כתב משהו, תרבות מורשת לאומית ישראלית ויהודית כמו גם תרבויות ומיעוטים שונים, בהחלט מקובל עלי, כי אני חושבת שלהשמיט תרבות יהודית ולהתעלם מאחרים זה גם לא נכון ולהגיד שזה כתוב בחוק זה גם לא נכון.

קובי אוז: אני רוצה להגיד משהו כללי לגבי הענין הזה של חזון, חזון הוא כלי עבודה, הוא משהו שאחר כך אנחנו יכולים לקחת, להסתכל על האנשים שעובדים ולהגיד בהתאם לחזון מה שעשית לא מתאים או כן מתאים, לכן החזון לא יכול להיות חלבי מדי, אחרת נכתוב שיהיה טוב, מה החזון שלנו, שיהיה טוב. צריך להיזהר שהחזון לא יעבור חלביזציה, מה שקורה כרגע זה שכל השוונצים, כל הדברים שגורמים לחזון הזה להיות כלי עבודה, אני עכשיו לא מדבר בתוך האייטם לא של הנבדלות ולא של המורשת, אני מדבר עכשיו בתוך האייטם הכללי הזה שנקרא לכתוב חזון. לכתוב חזון זה שמשהו שאחר כך אתה יכול להגיד למנהל השידורים, אדוני, בתוך החזון הזה היה כתוב א' ב' ג' והתוכניות שהצגת לנו לא מתאימות לחזון וזה חייב להיות לא חלבי וחייב להיות בעל דעה.

יפעת זמיר: אני רוצה להגיד משהו לגבי, וזה מתקשר לנבדלות וזה מתקשר לצורך, זה מרגיש לי צורך כאילו קיומי, איפה נמצאת היום רשות השידור, היא נמצאת במקום לא טוב, אנחנו באנו לתקן מצב אנומלי, מצב שבו רשות השידור היא גוף לא נספר כגוף שידור ציבורי, אנחנו רוצים לייצג את כל הציבור. מדינת ישראל היא מדינה מפולגת ומשוסעת וגם יהודים וישראלים, עזבו מיעוטים אחרים, יהודים וישראלים מתווכחים על הזהות שלהם, למה להכניס

מילה שמייצרת אנטגוניזם מראש, יש פה ציבור, הציבור הזה הולך סטיסטית עכשיו בשניה, 50 כאלה, 30 כאלה, אתה יכול הרי, הרצון הוא לייצר חזון שיגזר מהאסטרטגיה ושלא תתחיל אחר כך לספור, יש לי 20% כאלה אני אתן להם 20% מלוח השידורים, אתה לא רוצה להגיע לשם, אתה רוצה להיות גוף שידור בעל משמעות שיתן את מנעד התרבות, הרי בסוף זה גוף משדר תרבות למען ובשביל יצירת העשייה הישראלית, אז הפילוח הזה וההתעקשות על המילה יהודי, אנחנו חיים בתוך עמנו, אנחנו לא חיים בשווייץ, אנחנו יודעים שזה מעורר אנטגוניזם, אתה אומר הציבור הישראלי בעיני חיבקת את כולם. אני חושבת שלהיכנס בחזון שאמור לחבק את כולם ולהגיד זה חלבי, לא, זה הציבור הישראלי, הוא מפולג, יש פה מיעוטים רבים.

<u>קובי אוז:</u> אני רק רוצה לשאול שאלה פשוטה, האם בסוף כשאני אסתכל על הדף הזה - - -

<u>יפעת זמיר:</u> במה זה יהיה שונה - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני רוצה להתחבר לקו של יפעת אבל כיוון שאני מכיר את המתחים בחדר הזה ואני לא חשוב שאפשר שצד אחד ישפיע על הצד השני, אני מציע שנחפש סוג של פתרון שמגלם את הכוונות של כולם. המחלוקות האלה הן לא מחלוקות שהתחילו היום, הן מחלוקות שהולכות אחורנית. מגילת העצמאות בסולם הנורמטיבי היא גבוהה כמעט כמו אותו מצפן של חוקה, אם נדע להכיל יצירת שידור ציבורי התואם את ערכי מגילת העצמאות הכנסנו את כל מה שנמצא כאן, כל אחד יכול למצוא בצדק, אני חושב, אני מציע, כל אחד יכול למצוא את מה שהוא אומר, זה יהודי וזה דמוקרטי וזה ישראלי וזה מוביל אותנו למטרה האמיתית של החזון והמטרה האמיתית של החזון ופה התחברתי, היא לייצר את אותו מצפן לכל עובד ברשות השידור ומשם לגזור גם את הערכים שלו. זאת הצעתי.

<u>אורי ארבל גנץ:</u> אני בהמשך למה שקובי אמר, חס וחלילה לא בשביל למחוק את כל העבודה הקשה והארוכה שעשו בדרך, אני חושב שאחת הבעיות שלנו בחוקים בכלל הרגולטורים במדינת ישראל שהם כל כך מפורטים שכל דבר שתרצו קיים בהם. גם אם תקחו את חוק רשות השידור, אין דבר שהרשות

תעשה שאי אפשר להכניס אותו בתוך מה שהחוק קובע כמו ש הוא. אותו דבר חוק הרשות השניה לטלוויזיה ולרדיו, אותו דבר התיקון לחוק הבזק לענין הכבלים והלוויין, כל מה שתרצו כולל פורנוגרפיה מצד אחד וכולל הלאמת היהדות מהצד האחר, אפשר לפרשן לפי הייעוד של חוק רשות השידור. ולכן אני אומר שדווקא חזון, אמרת את זה בגיחוך, אבל אם תיקח את מסמכי הוויז'ן של ארגונים גדולים בעולם, הם מאוד מצומצמים, שורה, להיות יצירתי או להיות הטוב ביותר כי טוב ביותר זה הרבה יותר קל להגדיר אם אתה שם או לא שם מאשר כל המסמך הגדול הזה. אני חושב שאם הגענו למסמך המפורט הזה אז אני חושב שהוא לא יכול לעמוד או להוציא מתוכו דברים שכרגע החוק עם כל הרצון הטוב ועם כל הויכוח הלגיטימי והערכי שיש כאן אם כן ישראלי או לא ישראלי, או יהודי או לא, אני את הכל מקבל, אני רק אומר שכרגע פרוצדוראלית אם הכיוון הלך למקום מאוד מפורט זה חייב להיות בהלימה, לפחות להבנתי, עם החוק, כי החזון לא יכול לעמוד בסתירה לחוק והחוק במקרה הזה הוא מאוד מפורט ולכן החוק מדבר באופן מאוד ברור בשני סעיפים על המורשת היהודית, כמו שהוא מדבר בשני סעיפים אחרים על תרבויות אחרות וקבוצות והכל בסדר, אבל בלי להכריע בשאלה הערכית אם זה כן אנטגוניזם או לא, אני אומר פרוצדוראלית אנחנו צריכים לכבד את מה שמעלינו.

נורית ירדני לוי: אז בשביל מה צריך חזון, יש חוק, ויהיו דרכי פעולה, בשביל מה יש חזון אם ככה.

היו"ר, אמיר גילת: במפגש הראשון אנחנו נתנו הייד פארק כזה והגבלנו את הדוברים לשתי דקות אז אני מציע שנאמץ את הכלל הזה גם עכשיו כדי שנספיק.

וופא זועבי פאהום: אני הייתי חותמת על ההצעה הקודמת שדוד ויצטום עשה את זה באופן כל כך מרשים ובצורה אמינה כפי שהוא תמיד עושה את זה ואני תמיד מאמינה לו כשהוא אומר דברים בשידורים שלו, אני חושבת ש-250 איש שעשו את העבודה ועשו אותה נכונה הם משקפים גם אותי, כמי שלא יהודיה כאן ואני מרגישה שאני מחוברת לזה, ככל שהדברים נכנסים יותר ויותר ספציפית אני חושבת ש הם מוציאים אותי מהמעגל וחבל. חזון הוא חזון והחוק הוא חוק, אז

הוא לא יסתור את החוק, בוודאי שזה ילך עם החוק, וזה יכבד אותו. אפילו בזה נפרט ונגיד את מה שהחברים פה הציעו, אז אולי גם נלך לאגרה ונגיד שהיהודים ישלמו יותר אגרה והערבים כי הם לא בחזון אז הם ישלמו רק 20% מהאגרה. אני חותמת על החזון כפי שהוא נרשם.

גאולה אבידן: זה לא קשור, יש את מגילת העצמאות וכולם משלמים מיסים, מה הבעיה.

ווּפא זועבי פאהום: מגילת העצמאות מקובלת עלי, הכרזת העצמאות כן, אבל כשאת נכנסת ונוברת - - -

גאולה אבידן: מה שנמרוד שלח - - -

ווּפא זועבי פאהום: זה לא ויכוח, מה שנמרוד שלח, שלח, אני לזה מתחברת.

נמרוד לב: האם ה-BBC מתבייש בזה שהוא שומר את המסורת האנגלית, ויש סקוטים, ויש וולשים, ויש ביניהם חיכוכים. מה שמביא אותי עכשיו לדיון שקיים בחברה הישראלית ולכן מדובר כאן על דיון מהותי, הוא לא סתם, לא סתם אנחנו נתקעים על זה, מכיוון שיש תפיסה היום בציבוריות הישראלית שרוצה ישראליות בלי יהדות.

ששון יונה: מה זה קשור בכלל, למה אתה אומר את זה.

נמרוד לב: מול תפיסה שאומרת שאנחנו רוצים ישראליות שמבוססת על מורשת יהודית עם מתן מענה לקהלים אחרים באופן שווה מאוזן והוגן. לכל גווני החברה. אבל המדינה הזאת והייחוד של רשות השידור הישראלי היא בזה שהיא מבוססת על המסורת היהודית. לא משנה כמה תלכו אחורה ותעלימו את זה ואתה תגיד שאתה ישראלי ואני אגיד שאני, כשאנחנו מדברים על מסורת יהודית אנחנו לא מדברים על דת, אתם מפקששים נקודה מרכזית, אנחנו לא מדברים על דת אנחנו מדברים על מסורת יהודית שזה הדבר שעליו נבנתה מדינת ישראל, שזה שירות השידור שלה. ושאלה אחרונה, איך הגענו לזה שיהודי מייצר אנטגוניזם, איך הגענו לזה שבמדינה שלנו יהודי מייצר אנטגוניזם, זה משהו שאני לא יכול לקלוט. אני רוצה להגיד, קהלים אחרים תתקרבו אל המסורת היהודית,

תלמדו על המסורת היהודית, בין אם זה דרוזים נוצרים מוסלמים, כמו ש אנחנו ניתן מענה לקהלים האחרים ונלמד על המסורת שלהם.

נורית ירדני לוי: אני מבקשת שתיכלל המילה יהודי, אני חושבת ש אם בכלל אנחנו עושים חזון אז אפשר להגיד שיש חוק ויש דרכי פעולה ואין צורך בחזון. אני חושבת שזה יהיה מסמך חסר אם לא נאמר את המילה יהודי ובהחלט מה שבלהה הציעה להדגיש על יד המילה יהודי וציבורי בתרבויות שונות, לי אישית מאוד היה חשוב שיהיה המסורת היהודית על זרמיה.

אנטון איוב: אני חושב שיעקב מצא את הפתרון האידיאלי לדעתי, רוח מגילת העצמאות, אנחנו רואים כאן קבוצות, צריכים לכבד את רצון כל הקבוצות כאן כי הם מייצגות את כל העם ואני חושב שהפתרון שמצא יעקב הוא פתרון אידיאלי, יפה, יאמר ברוח מגילת העצמאות, לא לעורר רגשות מיותרים.

עטאף כיוף: אני לא השתתפתי, יצאתי קצת, אבל עכשיו קלטתי על מה מדובר. כתוב שם המורשת הישראלית, תשמעו רבותי, כתוב כאן המורשת והשירה הישראלית, אפשר למצוא לזה פירוש, כמו שיש בתנ"ך פירוש, כמו שיש בקוראן פירוש, אני ישראלי, אם אני ישראלי אז אתה רוצה לשאול אותי מה הדת שלי, אז אפשר לתת הסבר לזה, זה כולל את האוכלוסיה הערבית במדינת ישראל, על כל עדותיה.

קובי אוז: אנחנו נצטרך להצביע לדעתי, בואו נעשה סידרת הצבעות ונתקדם עם זה.

היו"ר, אמיר גילת: אני רוצה לכתוב פה שיהיה ברור בצבע אחד, בכחול תכתוב את ערכי מגילת העצמאות ובתכלת - - -

דובר: אני רוצה שנצביע על הנבדל.

היו"ר, אמיר גילת: על הנבדל, בוא נשאיר את הנבדל, נחזור לנבדל. ההצעה של בורובסקי, המקשר בין העבר ההווה והעתיד - - -

ענת מרקוביץ: אני מאוד בעד מגילת העצמאות, אבל לכתוב אותה כאן זה כאילו ברור מאליו, זה דבר שהוא כל כך ברור מאליו. בחזון צריך קצת למצב, לא להוסיף דברים שהם מובנים מאליהם, זה נראה לי כל כך לא במקום.

היו"ר, אמיר גילת: המחלוקות שאנחנו עדים להן בחדר הזה - - -

טלי אייכנוולד: אני רוצה להגיד משהו לפני שאנחנו מצביעים, אני קצת מכירה את הנושא של חזון והתהליכים, אני עדיין חושבת שמבחינת התהליך עשיתם תהליך מקסים של לערב 250 אנשים שזה מאוד חריג, ובסופו של דבר אתם ההנהלה של הארגון הזה כפי שהיא כרגע היתה צריכה להחליט מה הוא החזון על בסיס כל האינפוטים האלה. גם האינפוט שלנו צריך להיות אינפוט ולא החלטה בעיני, עם כל הכבוד.

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע שאנשים יגישו עכשיו הצעות לנוסח ונעלה אותו להצבעה.

אריה הולצר: אני חושב שכשאנחנו מכריזים על הישיבה הזאת כישיבה חגיגית שנועדה לתת חזון לרשות השידור, אני רוצה לומר את זה לפני ההצבעה, אני חושב שזאת תהיה בושה אם אנחנו נתחבא ונסתיר את היהדות מתוך החזון שלנו.

יעקב בורובסקי: אני מצטרף למה שאריה אמר ממקום אחר, אני חושב שאם חשוב שיהיה חזון שווה לא להצביע אלא להשפיע אחד על השני ולנסות להגיע למקסימום אנשים שיסכימו על איזה שהוא נוסח מוסכם כדי שהמליאה תגיד את דברה באופן, בהנחה שצד א' גובר ב-14-18 זה לא לכבודה של המליאה.

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע כן לכתוב משהו כדי שיהיה בסיס להצבעה.

שירין חאפי: אני רוצה להגיד משהו כמישהי שהיא לא יהודיה. כשאני קוראת חזון על מדינת ישראל ואני חושבת שאני ישראלית לא פחות, אני רוצה שזה ישקף משהו שאני יכולה להזדהות איתו ולא שיוציאו אותי החוצה. אני לא חושבת שהמילה יהודי מעוררת אנטגוניזם, אם אנחנו מדברים שהערוץ הראשון צריך להיות ערוץ לכלל הציבור או ערוץ יהודי בעיקרו ובין היתר יהיה בו ביטוי לכלל הציבור, כלל הציבור ברובו יהודי, אני מבינה שזאת מדינה יהודית, אנחנו מבינים את זה כבר 60 שנה, אנחנו מכבדים את זה ומעריכים את זה, אבל אני רוצה שבתור בחורה בת 30, ערביה ישראלית, אני אראה את החזון, אני אביא אותו הלאה לבני

עמי, לבני דורי, אני רוצה שהוא ישקף גם אותי. נמאס לי להיות נישה במדינה הזאת. אני רוצה להיות חלק. אז תנו לי להיות חלק. אני לא אומרת שיהודי זה מילה גסה חס וחלילה, אבל צריך לתת ביטוי - - -

דובר: אני חושב שההצעה של נמרוד נותנת ביטוי מלא.

שירין חאפי: אני לא גם, אני לא נספח. אני חלק. אז מה שיקרה כשאנחנו רוצים להיות חלק אנחנו כל הזמן הערות שוליים למטה.

חני פרי: אני מבקשת להתחבר לדברים של יפעת ולקשור אותם למה שאמר נמרוד בתחילת הדיון בנושא של האגרה וכן רוצים ולא, אני חושבת שחשוב מאוד בחזון לפנות למכנה המשותף הרחב ביותר, בצורה המחבקת ביותר ואני לוקחת את המילים שלך כי הן כל כך נכונות וכל נסיון להיות כל כך צודק ומדוייק ולעשות התחשבנויות יעשה רק נזק לארגון הזה.

נמרוד לב: אני חושב שהמסורת היהודית היום זה אין, אני חושב שזה יקרב אלינו המון קהלים, זאת הטעות של כולם בגלל זה הם מרחיקים את כולם, מי שהיום מתקרב אל המסורת היהודית, אני לא מדבר על דת, אני מדבר על המסורת היהודית, כבסיס ועיקרון יסוד של המדינה הזאת לקהלים כולם, גם לקהלים הלא יהודיים, מקבל רייטינג ומגיע למכנה משותף רחב. זה דבר ראשון שיש לי לומר. דבר שני, מה שאני רוצה להציע זה ניסוח שאומר, של ההווייה המורשת והיצירה הישראלית והיהודית תוך כדי מתן מענה לקהלים אחרים בחברה הישראלית. זאת ההצעה שלי והיא מבוססת על זה שמדובר כאן על זה שישראל היא מדינה המבוססת על מורשת יהודית והיא מקבלת גם זכותם של כל האחרים.

וופא זועבי פאהום: הוא כבר אמר את זה כמה פעמים ואנחנו התנגדנו לזה. הוא אמר את זה כבר חמש פעמים ואני חוזרת ואומרת שאנחנו מתנגדים למה שהוא אמר.

נמרוד לב: זאת ההצעה, אפשר להעלות אותה להצבעה.

היו"ר, אמיר גילת: אני מקבל את מה שאמר יעקב, אנחנו לא נפתור פה את הבעיות של החברה הישראלית - - -

נמרוד לב: זאת באמת שאלה אם זאת מדינה יהודית או מדינת כל אזרחיה.

וופא זועבי פאהום: אבל זה כאן, זה בחזון רשות השידור.

ששון יונה: זה לא יעזור, ואל תפחד מזה, אתה הרוב, אתה שולט פה, אתה לא צריך להכריז על זה כל בוקר.

היו"ר, אמיר גילת: בואו נעבור רגע, יצירת שידור ציבורי, קובי אתה רוצה להעיר משהו על הנבדל?

קובי אוז: כן. אני עוד פעם רוצה להתעקש על הענין הזה של הנבדל, בעיני הוא חשוב מאוד. מוביל נבדל ומשפיע בהיותו שידור רבגוני, בואו נצביע על זה.

היו"ר, אמיר גילת: מי בעד נבדל? מי בעד מוביל נבדל ומשפיע?

קובי אוז: רק הנבדל עכשיו. שורה ראשונה.

היו"ר, אמיר גילת: רק להוסיף את המילה נבדל או להשמיטה, כרגע אנחנו מדברים האם המילה נבדל או האם להשמיטה. מי בעד המילה נבדל? 10. מי נגד המילה נבדל? 6. יצירת שידור ציבורי מוביל נבדל ומשפיע, בהיותו, תעצרו אותי איפה שיש עוד פעם חילוקי דעות, ומשפיע בהיותו שידור רבגוני מאוזן הפועל באופן עצמאי אמין ובלתי תלוי המקשר בין העבר ההווה והעתיד של ההווייה המורשת - - -

דוברת: המסורת.

היו"ר, אמיר גילת: הצעה מס' 1 זה ככה, כמו שכתוב עכשיו, אודי, תעשה המורשת/המסורת - - -

דובר: לא, זה או זה או זה.

היו"ר, אמיר גילת: אני אומר סלש.

דוד ויצטום: לפני שמצביעים צריכים לדבר על מה מצביעים. יש כאן סיכום של חמישה, לפני שמצביעים אני רוצה שלכולם יהיה מובן לגמרי על מה מצביעים. חמשת העקרונות שזה סיכום שלהם הם חמישה עקרונות שהם עקרונות מסויימים שנמצאים בין חוק רשות השידור והעקרונות ומגילת העצמאות וכו', לבין האסטרטגיה של איך עובדים, איך מיישמים את זה. הסיפור הזה של המעבר

ממלכתי לציבורי, הסיפור הזה של היבדלות ב- או הסיפור הזה של שיתופי פעולה, לא מדובר כאן בערכים, לא מדובר כאן בעקרונות שעומדים בין החוק לבין הביצוע.

אסתי אפלבאום: קוראים לזה האיך של המה, אני אעזור לך.

דוד ויצטום: להכניס פה דברים שלא קשורים לאותם חמישה עקרונות, לדעתי, לא משנה לאיזה כיוון זה יהיה, זה פשוט לדעתי לא קשור אחד בשני, אלה לא חמשת העקרונות, זה משהו אחר, אז אם אתם רוצים בבקשה, כמובן הכל תלוי בכם אבל אני רק אומר לכם שזה לא הסעיפים שבאים אחרי העיקרון האחד הזה המסוכם.

היו"ר, אמיר גילת: אז לשיטתך דודו, אפשר למחוק את המילה של ההווייה מסורת והיצירה הישראלית - - -

דוד ויצטום: לא, ההווייה כן, ההווייה חשובה, המורשת מאוד חשובה כי על סמך זה אנחנו פועלים אבל השאלה לעשות ספציפיקציה יהודית, לא יהודית וכו', זה כבר לא קשור בחמשת העקרונות שבאים אחרי זה שזה סיכום שלהם.

היו"ר, אמיר גילת: אפשר לדלג על, של ההווייה המסורת והיצירה הישראלית, אבל מקשר בין עבר הווה ועתיד וכו'.

יעקב בורובסקי: אני חזור על הדברים שאמרתי, צריך לחפש את המאחד ולא את המפריד. אני חושב שגם בהצעה הזאת יש הרבה במאחד, בואו ניקח ונוסיף לה, נגיד ככה, המקשר בין העבר ההווה והעתיד של ההווייה, המסורות, המורשות והיצירה הישראלית. נגענו במסורות של כל הדתות, נגענו בכל המורשות, אנחנו עוסקים ביצירה הישראלית, ברור לחלוטין שאנחנו באים מעבר הווה ועתיד, נדמה לי שזה יכול לייצר - - -

נמרוד לב: ואז אנחנו ביטלנו את עצם קיומה של רשות השידור כרשות שידור ציבורית של מדינת ישראל, שהיא מדינה המבוססת על - - -

דוברת: אבל לא היה חזון אז.

נמרוד לב: המבוססת על מסורת יהודית. יש הבדל בין מדינת כל אזרחיה למדינה יהודית דמוקרטית שמכבדת באופן מוחלט - - -

<u>יעקב בורובסקי:</u> אתה רוצה שהשולחן הזה יפתור את המחלוקת הפוליטית?

<u>נמרוד לב:</u> אני רוצה שבחזון של רשות השידור יהיה מובן מה היא מסורת יהודית.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> האם יש מישהו שמתנגד נמרצות לנוסח הזה?

<u>קובי אוז:</u> לא, אל תשאל ככה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני שואל ככה.

<u>קובי אוז:</u> לא לא לא, אתה תשאל מי מצביע בעד הרעיון הזה ומי בעד זה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לפני ההצבעה אני רוצה לעמוד על הלך הרוח. אני שואל האם יש מישהו שמתנגד.

<u>נמרוד לב:</u> אנחנו מבקשים כל ניסוח אחר להעלות להצבעה. ההווייה המסורת המורשת והיצירה הישראלית והיהודית תוך כדי מתן מענה לקהלים אחרים או נוספים בחברה הישראלית.

<u>שירין חאפי:</u> אנחנו בסך הכל האים לסכם על חזון, נוצרה פה אנרגיה לא חיובית, לי לא נעים לשבת, אני מוכרחה להגיד לכם, כבר לא נעים לי להיות במקום הזה, אדוני נמרוד, ואני אומרת לכם ממקום של המבוגר האחראי, תרשמו יהודי אם זה עושה טוב, אנחנו לא נגד, כדי לגמור את הדיון הסוער הזה והלא ענייני לדעתי, אף אחד לא מערער על קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית, זה שלא יכתבו בחזון יהודי מדינת ישראל לא תפסיק להיות יהודית, אנחנו לא רוצים שהיא תפסיק להיות יהודית, לא מערערים על קיומה של המדינה, תרשמו יהודי. זאת לא היתה המטרה, המטרה היתה שהשידור יפסיק להיות ממלכתי אלא ציבורי, שכל אחד ירגיש הזדהות איתו, לא משנה מה הוא מאיפה הוא בא ומה הדת והלאום שלו. אין ספק שזאת מדינה יהודית, אני חושבת שזה מעיד כל הזמן הרצון הזה שיכתב יהודי זה בא ממקום אחר שהוא מעיד על חוסר בטחון אולי, ברור שזאת מדינה יהודית, אין ספק בכלל ואם יהיה כתוב ואם לא יהיה כתוב זאת מדינה יהודית.

היו"ר, אמיר גילת: את מה שלא הצליחו גדולי המדינה אני לא יודע אם אנחנו נצליח. אני מזכיר לכולנו למה אין עד היום חוקה לישראל, אני חושב שאנחנו לא נצליח לפתור פה את הבעיה שבגינה אין חוקה למדינת ישראל, בואו ננסה, מאחר והגענו לפרשת דרכים הזאת, מאחר ואני כן חושב שצריך להעביר חזון שיהיה מקובל פה אחד על המליאה, אני מציע מאחר והחוק ממילא נותן את התפקידים, בוא נדלג על הקטע של המגשר בין ההווה, נשמיט אותו לרגע ונלך על המקדם שיח עם הציבור ממנף שיתוף פעולה מבית ומחוץ, החוק ממילא נותן פתרון לדבר הזה, אם אנחנו רוצים חזון משותף אני מציע שנלך על הנוסח הזה.

נמרוד לב: יש פה ענין עקרוני של תפיסה של מספר אנשים פה במליאה שמבקשים שהמילה מסורת תופיע בחזון של רשות השידור.

דוברת: אבל יש פה הרבה אנשים שמתנגדים לזה.

נמרוד לב: אז בואו נעשה הצבעה.

היו"ר, אמיר גילת: ואם זה יהיה 18 : 14?

נמרוד לב: אז 18 רוצים, זה מדינה דמוקרטית.

היו"ר, אמיר גילת: אבל אני חושב שבנוסח הזה אנחנו נגיע פה אחד.

נמרוד לב: אבל יש פה אנשים שאם אנחנו נצא מפה עם חזון שלא מופיע בו בשום מקום מסורת יהודית, ירגישו נפגעים וירגישו שהם בוגדים באמת שהם מאמינים בה.

היו"ר, אמיר גילת: אני רוצה להציע להצבעה את הנוסח הזה בלי השורה המסומנת. מי בעד הנוסח המוצע ללא השורה המסומנת. אני לא רואה עוד אופציה שאנחנו יכולים להסכים עליה פה אחד, מאוד חשוב, בואו נעזוב לרגע את הדיון הפורה - - -

קובי אוז: תסתכלו על זה, זה נראה לכם, אז בואו נצביע.

היו"ר, אמיר גילת: מה שלא הצליחו גדולי האומה לעשות אני לא מניח שמליאת רשות השידור 2011 תצליח לעשות, אני מאוד מבקש, כל התפקידים של רשות השידור קבועים בחוק, אנחנו כולנו יודעים לאן אנחנו הולכים, מה המשימות

שלנו, מה לוח השידורים שלנו, יש מחלקה במבנה הארגוני שקוראים לה מורשת ישראל וכו'.

<u>נמרוד לב:</u> אבל אני לא רוצה אותה בתור מחלקה, אני רוצה אותה בתור תפיסה.

<u>ששון יונה:</u> נמרוד, אני רוצה להעיר לך דבר אחד, כשאתה אומר מורשת ישראל והוא יגיד מורשת ישראל אני מבטיח לך ששניכם תגידו שני דברים שונים. ולכן כשאתה שם דבר כזה פנימה כעל אחד ואתה רוצה לתת את זה כהנחיה לכולם לעבוד שהם יראו את זה, מה שאתה רואה את זה בתור מורשת יהודית ומה שהוא רואה בתור מורשת יהודית זה שני דברים שונים, לא יעזור לך. כל אחד רואה את זה באור שונה. ועזוב את הפילוג הזה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני מבקש, בואו נתכנס לנוסח הזה שהוא לא עוסק בתוכן, הפעילות של רשות השידור בתחום התוכן היא בהקשרים אחרים ולא בחזון, אנחנו פה מדברים על המשימה שלנו כארגון.

<u>ששון יונה:</u> מה זה הווייה דרך אגב, מישהו יכול להגיד לי מה זה הווייה. ההווה, העתיד, מה זה הווייה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> מי בעד הנוסח המוצע על השקף כנוסח חזון רשות השידור? 13. מי נגד? 3.

<u>נורית ירדני לוי:</u> זה לא נגד, אני לא מרגישה נגד.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אנחנו לא מנסחים את זה כנגד.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אמיר, אני חוזר על הצעתי, הצבעה מהסוג הזה לא עושה נכון עם החזון, היא לא עושה נכון עם המליאה, שווה לקחת, להבין מה קורה פה, לייצר את הדיאלוג שדובר עליו, לנסות להגיע למשהו שהוא יותר מתקדם, רשות השידור חיכתה כך וכך שנים בלי חזון, יקח עוד דיון אחד אבל צריך לנסות להגיע לכמה שיותר מכנה משותף גבוה, אחרת אני באופן אישי - - -

<u>ששון יונה:</u> יש בעיה בסיסית במה שאתה מבקש, אתה מבקש משהו שלא קיים.

יעקב בורובסקי: רק משפט אחד למי שלא זוכר, הכנסת הראשונה או הזמנית התכוונה לחוקק חוקה והתחילו עם נוסחת הררי והנוסחה היתה פרקים פרקים ועד היום מחברים את הפרקים. לכן גם פה ההצעה צריכה להיות לא מה הוא הרוב ומה הוא המיעוט ומה הגודל שלו אלא עוד ששן ועוד דיון אחד ויכול להיות שבמילה כזאת או אחרת שאנחנו לא חושבים עליה עכשיו אפשר להגיע למכנה משותף גבוה יותר. חזון זה לא עוד החלטה.

ענת מרקוביץ: אני רק רוצה להגיד שאתם לא מתווכחים פה על איזה ענין, זה ברור שאתם רוצים לתת מענה גם למסורת היהודית וגם למסורות אחרות, הסיפור הוא סיפור של ניסוח.

יעקב בורובסקי: אנחנו מתווכחים כי יש פה פלורליזם של דעות. אבל בהנחה שצד אחד גובר על הצד השני, לכן צריך לשכנע ולשתף כמה שיותר.

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע את הדבר הבא, מאחר ורוב החברים הצביעו בעד הנוסח הזה, הנוסח הזה כרגע יתקבל, אנחנו עוד לא מיישמים אותו, אנחנו ניתן עוד זמן להרהור נוסף ומחשבה כדי לראות אם אפשר להוסיף, הלוואי ואתבדה אבל אני לא חושב שנגיע לגישור על הפער הזה, ואם כן אז אנחנו נשמור לעצמנו את הזכות הזאת. זה לא חזון שאושר, החזון הזה אנחנו ראינו את הלך הרוחות, זה הנוסח שכרגע מוביל לאור הדברים שנאמרו פה ואנחנו משהים אותו למחשבה נוספת ואם תבוא הצעה לתיקון אז אנחנו נתקן ואם לא אז נצטרך לקבל את הנוסח הזה.

נגיסט מנגשה: אולי למחשבה, אני נגד הצבעה. בדברים עקרוניים כאלה חייב להיות קונצנזוס, לכזה דבר גדול, לכן אני פונה, היום הנושא הזה ומחר יווצר עוד דברים אחרים, אני מבקשת שיהיה כלל הצבעה מה הוא מתקבל קונצנזוס, כמובן אם יש רוב שעונה לכזה דבר, סביב השולחן יושבים יהודים שמצביעים על הדבר הזה, בוודאי שהנושא הזה נופל, אבל איך מכריעים בנושאים כאלה קריטיים, אז חייב להיות עבודה של רשות השידור, המליאה, שבמצב הזה אף אחד לא צריך לצאת, היום אני לא הצבעתי, אף אחד לא שאל אותי למה לא הצבעתי, שאלת מי נגד ומי בעד, חייב להיות נימוק בסיסי לקבל את ההחלטה הזאת.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו נעביר את הנוסח הזה בין כולנו, כל אחד יהיה מוזמן להעיר את הערותיו, הבנו את הכיוון, הבנו את המגמה, שמענו את התובנות סביב החשיבות של אימוץ נוסח מוסכם רחב ככל האפשר ואנחנו נמשיך ונתקדם ברוח הזאת, אבל הכיוון ברור. תודה רבה.

ריכוז החלטות מליאת רשות השידור:

1. לו"ז מועדי ישיבת המליאה יפורסמו לחברים מראש עד סוף השנה.
2. ראשי הוועדות יעבירו תוך שבוע את מועדי התכנסות הוועדות לשלושה חודשים הקרובים.
3. חברי ועדה שאינם מעוניינים להמשיך לכהן בוועדות, יודיעו עד יום שני הבא.
4. הוקמה ועדת אתיקה. היושבת ראש בלהה כהנא, שופטת בדימוס, ויהיו בה חברים נגיסט מנגשה, וופא זועבי, נמרוד לב, זה מקרב המליאה, וכן פרופ' נורית גוטמן, ד"ר ענת פלג, ד"ר מוטי נייגר ואמיר גילת יושב ראש הרשות.
5. ועדת 250 - דוד חיון מחליף את יואב הורביץ בראשות הוועדה.
6. ועדת גלי צה"ל - גאולה אבידן מחליפה את אסתי אפלבאום בראשות הוועדה.
7. שונה שמה של ועדת מדיה חדשה ל-ועדת מדיה חדשה וטכנולוגיות.
8. אושרה הוועדה המייעצת לפיתוח מודלים לשיתוף הציבור.